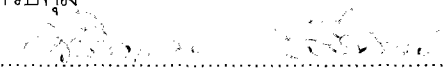

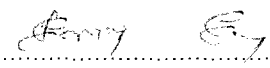
23

9/25

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็น
สมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
ธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

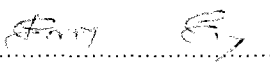
คณะกรรมการควบคุม

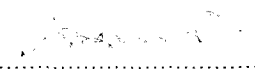
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

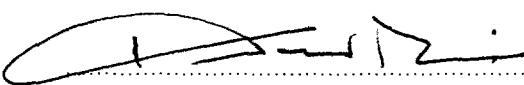
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วัฒนาภรณ์)

วันที่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา และอาจารย์ผจงศักดิ์
หมวดสง กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไขการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการ
ศึกษาแก่ผู้วิจัย และผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโททุกคนที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย
จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอโน้มรำลึกถึงคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน
ที่ให้การอบรม สั่งสอน ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ จนจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

สิริศักดิ์ รัชชสุคนธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
สมมติฐานการวิจัย	9
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	9
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	11
การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ	11
องค์ประกอบของทัศนคติ	12
การเกิดทัศนคติ	13
ลักษณะของภาวอาการที่ดี	13
แนวคิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	16
ความหมายของภาษีมูลค่าเพิ่ม	17
ประเภทของภาษีมูลค่าเพิ่ม	17
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	17
ธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	18
อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม	20
การจัดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	21
ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	24
ตัวอย่างการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม	25
การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม	29
การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	30
บทลงโทษ	33

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	42
วิธีการรวบรวมข้อมูล	43
วิธีการจัดกระทำข้อมูล	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
การเสนอและการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	217
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	217
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	218
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	218
การวิเคราะห์ข้อมูล	218
สรุปผลการวิจัย	219
อภิปรายผล	232
ข้อเสนอแนะ	243
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป	244
บรรณานุกรม	245
ภาคผนวก	248
ประวัติย่อผู้วิจัย	284

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรของผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปอัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	40
2 แสดงกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป อัตรา ร้อยละ 10 โดยแบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	41
3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	43
4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	50
5 ค่าความถี่ร้อยละ และอันดับของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ	52
6 ค่าความถี่ ร้อยละ ระดับคะแนน และอันดับด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี มูลค่าเพิ่ม	55
7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้สึกและความคิดเห็น ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ	56
8 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มน การปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ และรวมทั้งด้าน	59
9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	62
10 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดย จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	63
11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า โดยจำแนกตามลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	64

12	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	65
13	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	66
14	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	67
15	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	68
16	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	69
17	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	70
18	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	71
19	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดย จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	72
20	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	73

21	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	74
22	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องเบี้ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	75
23	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	76
24	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	77
25	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	78
26	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องความรับผิดชอบซื้อขายสินค้า โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	79
27	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องความรับผิดชอบขายบริการ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	80
28	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	81
29	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	82

ตาราง	หน้า
30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	83
31 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	84
32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	85
33 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	86
34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตรา ร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	87
35 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	88
36 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	89
37 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี้ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	90
38 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	91

ตาราง

หน้า

39	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	92
40	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	93
41	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบซื้อขายสินค้า โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	94
42	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบซื้อขายบริการ โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	95
43	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำโดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	96
44	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	97
45	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	98
46	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	99
47	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	100

ตาราง

หน้า

48	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	101
49	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	102
50	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	103
51	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	104
52	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	105
53	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี้ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน	106
54	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ลึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นแต่ละขั้นตอนเท่านั้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	107
55	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ลึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้นของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	109

56	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึกและ ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับ การศึกษาทุน จดทะเบียน	110
57	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกลึกและความคิดเห็นต่อภาษี มูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตรา เดียวของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	112
58	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึกและ ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มให้ความเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บ เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภท โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน ของธุรกิจระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	113
59	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หัก ภาษีสินค้าที่เสียไปแล้วได้ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	114
60	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกลึกและความคิดเห็นต่อภาษี มูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	116
61	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขาย สินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษี ทุกครั้ง ทั้งนี้เพราะ เป็นหลักของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน ..	117

62	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	119
63	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บภาษีได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	121
64	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	122
65	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	124
66	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	125
67	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	126

68	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	128
69	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	129
70	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	130
71	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	131
72	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	133
73	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	134
74	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	136

ตาราง

หน้า

75	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 โดย จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	137
76	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความ เหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัด เชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	138
77	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความ เหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัด เชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	139
78	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อการจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 3 วัน โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจด ทะเบียน	140
79	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อแบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้น เพื่อการชำระภาษี มูลค่าเพิ่มเป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำ และสะดวกในการจัดทำ โดยจำแนก ตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	141
80	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกลึก และความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย- ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวก โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	142
81	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการ คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้ สะดวกของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจ บริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	144

82	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการ คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้ สะดวกของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	145
83	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึก และความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่ เหมาะสม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	146
84	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึก และความคิดเห็นต่อสรรพากรที่กำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับ การศึกษา ทุนจดทะเบียน	147
85	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึก และความคิดเห็นต่อสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ผ่านระบบเครือข่าย Internet โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	148
86	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรม สรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจ บริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	150
87	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึก และความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่า เพิ่มเหมาะสมแล้ว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับ การศึกษา ทุนจดทะเบียน	151

ตาราง

หน้า

88	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากร ได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	153
89	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	154
90	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	155
91	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	156
92	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	158
93	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	159

94	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	160
95	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	162
96	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	163
97	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	165
98	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	167

99	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	168
100	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	169
101	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้าของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	171
102	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้าของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	172
103	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของกิจการจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	173
104	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	174

ตาราง	หน้า
105 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้อง โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พหุจุดทะเบียน	175
106 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	176
107 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องตามพหุจุดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	177
108 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกใบกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจการต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกใบกำกับภาษีให้ถูกต้อง โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พหุจุดทะเบียน	178
109 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกใบกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจการต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกใบกำกับภาษีที่ถูกต้องของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามพหุจุดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	180
110 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีผิดพลาด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พหุจุดทะเบียน	181

ตาราง	หน้า
111 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีผลิตผล ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	183
112 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผลิตผล ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	184
113 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบและสินค้าผลิตผล โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุณจตะเบี่ยน	185
114 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผลิตผลตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	187
115 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุณจตะเบี่ยน	188
116 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุณจตะเบี่ยน ...	189
117 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป กิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามทุณจตะเบี่ยน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	191

ตาราง

หน้า

118	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดศุขนิยม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	192
119	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดศุขนิยม ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	194
120	เปรียบเทียบความแตกต่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	195
121	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอแบบฟอร์ม เพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	197
122	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอแบบฟอร์ม เพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	198
123	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	199

124	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือโอนเข้าธนาคาร กิจการได้รับอย่างรวดเร็ว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	200
125	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป กิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	201
126	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป กิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	203
127	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	205
128	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	207
129	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	208

130	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน	209
131	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	210
132	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	211
133	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท	212
134	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาทุนจดทะเบียน	213
135	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม	215

136	ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามระดับการ ศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	216

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการหารายได้ให้แก่ประเทศ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดเก็บภาษีอากร โดยรัฐบาลมีอำนาจบังคับเรียกเก็บจากประชาชน เพื่อนำไปพัฒนาประเทศชาติ และยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุม ส่งเสริม และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย (สาธิต รังคสิริ. 2536 : 72 - 73)

การจัดเก็บภาษีอากรของประเทศไทย เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ (กรมสรรพากร. 2536 : 2)

Carls S. Shoup นักวิชาการคลังได้กล่าวว่า “ประวัติศาสตร์การคลังของโลกไม่เคยปรากฏมาก่อนว่ามีภาษีใดที่แพร่หลายได้รวดเร็ว เท่ากับภาษีมูลค่าเพิ่ม” ภาษีมูลค่าเพิ่มมีมานานกว่า 30 ปีแล้ว และได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วกว่าภาษีประเภทอื่น ๆ บราซิลเป็นประเทศแรกที่บังคับใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างเต็มรูป (หมายถึงภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในทุกขั้นตอนการผลิต จนถึงขั้นตอนการขายปลีก) ตั้งแต่ปี 1967 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่บังคับใช้ในประเทศต่าง ๆ ส่วนมากเป็นการนำมาใช้แทนภาษีการขายชนิดที่เป็นภาษีที่มีลักษณะซ้ำซ้อน มีเพียง 2 ประเทศคือ สวีเดน และนอร์เวย์ ที่ใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีขายที่เก็บเฉพาะในขั้นตอนการขายปลีก ซึ่งเป็นภาษีที่ไม่มีการซ้ำซ้อน (สมชัย ฤชุพันธุ์. 2532 : 54)

ประเทศไทยก่อนที่จะเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น ได้อยู่ในระบบภาษีการค้าโดยจัดเก็บครั้งแรกในปี พ.ศ. 2475 ในระยะแรกมีลักษณะเป็นภาษีการขายที่จัดเก็บทุกทอดตั้งแต่ระดับผู้ผลิต จนถึงระดับ ผู้ขายปลีก ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างของภาษีการค้าใหม่ โดยกำหนดให้จัดเก็บเฉพาะในระดับผู้ผลิตเพียงทอดเดียว เนื่องจากภาวะการถดถอยทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของรายได้ประชาชาติ การขยายตัวของอุตสาหกรรมผลิตภายในประเทศ แนวการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงไป จากการมุ่งผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการมุ่งผลิตเพื่อการส่งออก การ

เปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้มีผลทำให้ระบบภาษีอากรของประเทศไทยมี ความไม่สอดคล้องกับภาวะ การณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านที่เป็นแหล่งรายได้ของรัฐ และการเป็น เครื่องมือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อเป็นการรองรับการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กระทรวงการคลังจึงได้ศึกษา อย่างละเอียดรอบคอบแล้วว่า ระบบภาษีการค้าไม่เหมาะสมกับภาวะการณดังกล่าวด้วยเหตุผลที่ว่า

1. ภาระภาษีซ้ำซ้อน

เนื่องจากภาษีการค้าจัดเก็บจากรายรับ ซึ่งรวมถึงวัตถุดิบสินค้าชั้นกลาง และสินค้า ราคาค่าทุน ทำให้ภาษีที่จัดเก็บจากขั้นตอนการผลิตขั้นแรกกลายเป็นฐานภาษีในขั้นตอนการผลิตขั้น ถัดไป เป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตสูงเกินควร และเป็นอุปสรรคต่อการขยายการผลิต แม้จะได้มี การลดอัตราภาษีให้กับผลิตภัณฑ์ระหว่างผลิตที่ขายให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ก็เป็นเพียงการ บรรเทาภาระภาษีเท่านั้นมิได้เน้นการจัดการซ้ำซ้อนแต่อย่างใด

2. ความสลับซับซ้อน และความยุ่งยากในการปฏิบัติ

เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยภาษีการค้าสลับซับซ้อนและกระจายอยู่หลาย ที่ รวมทั้งภาษีการค้าที่มีอยู่หลายอัตรา ทำให้เกิดความยุ่งยากในการบริหารภาษี และการปฏิบัติ ตามของผู้เสียภาษี

3. การบิดเบือนทางเศรษฐกิจ

การมีภาษีหลายอัตรา ทำให้มีการใช้ทรัพยากรทั้งในด้านการผลิต และการบริโภค เพื่อใช้ประโยชน์จากโครงสร้างภาษีที่ไม่เสมอภาค

4. การบิดเบือนในการจัดรูปองค์กรธุรกิจ

ความซ้ำซ้อนของภาระภาษีทำให้เกิดการจูงใจให้มี การรวมตัวผลิต จนกระทั่งเป็น สินค้าสำเร็จรูปโดยผู้ผลิตรายเดียวเพื่อเลี่ยงภาษีโดยการลดจำนวนครั้งของการขายลง ซึ่งไม่เป็น ผลดีต่อโครงสร้างการผลิตและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

5. ความไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออก

สินค้าส่งออกจะถึงแม้ได้รับการยกเว้นภาษี แต่ความซ้ำซ้อนของภาระภาษีก็ยังคงมี สะสมอยู่ใน ต้นทุนของสินค้าทำให้ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยลดลง ซึ่งมีส่วนทำ ให้ไทยเสียเปรียบดุลการค้ามากกว่าที่ควรจะเป็น (ธรรมนิติ. 2533 : 3)

จากการพิจารณาของกระทรวงการคลังที่ว่าภาษีการค้านั้นไม่เหมาะสม ต่อการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้น จึงได้นำระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value-added Tax) ซึ่งมีฐานภาษีกว้างและสามารถจัดเก็บได้ในอัตราต่ำ มาใช้แทนภาษีการค้า ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 เป็นต้นมา ซึ่งระบบภาษีนี้นี้มีผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้หลายประการคือ (ธรรมนิติ. 2533 : 4)

1. จัดปัญหาภาษีซ้ำซ้อน

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นการจัดเก็บจากมูลค่าเพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิต กล่าวคือ เมื่อผู้ผลิตซื้อวัตถุดิบและสินค้าทุนเพื่อใช้ในการผลิต ผู้ผลิตได้เสียภาษีสำหรับวัตถุดิบและสินค้าทุนนั้นแล้ว เมื่อผู้ผลิตขายสินค้าออกไปก็จะยอมให้ผู้ผลิตนำภาษีที่เสียไว้ในตอนซื้อวัตถุดิบ และสินค้าทุนมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียเมื่อขายได้ จะเห็นได้ว่าฐานภาษีมิใช่ราคาขายหรือรายรับดังเช่นภาษีการค้า แต่เป็นมูลค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ไม่มีการเก็บภาษีซ้ำซ้อนอีกต่อไป

2. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ

ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ เพราะใช้ครอบคลุมสินค้าและบริการ โดยทั่วไปทุกขั้นตอนการผลิตและการจำหน่าย และใช้อัตราภาษีเดียวสำหรับสินค้าและบริการทุกขั้นตอน จึงไม่ก่อให้เกิดการบิดเบือนในการผลิต และการบริโภค ทำให้กลไกของตลาดทำงานได้อย่างเต็มที่

3. เอื้ออำนวยต่อการลงทุน

ภาษีมูลค่าเพิ่มนอกจากจะช่วยจัดปัญหาภาษีซ้ำซ้อนแล้วยังยอมให้มีการหักภาษีสินค้าทุนที่ได้เสียไปแล้วด้วย ฉะนั้นภาษีมูลค่าเพิ่มจึงเป็นส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมการลงทุนกิจการต่าง ๆ ทุกประเภทด้วย

4. เอื้ออำนวยต่อการส่งออก

ภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม นอกจากผู้ส่งออกจะไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าที่ส่งออกไปต่างประเทศแล้ว ผู้ส่งออกยังจะได้รับคือ ภาษีแอฟในตัวสินค้าที่ส่งออกนั้นทั้งหมดด้วย กลไกดังกล่าวนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ซึ่งจะทำให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันกับสินค้าของประเทศต่าง ๆ ในตลาดโลกดีขึ้นด้วย

5. มีกลไกป้องกันการหลบหนีภาษี

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่มีกลไกป้องกันการหลบหนีภาษีอยู่ในตัว ทั้งนี้เนื่องจากการเสียภาษีของผู้ขายรายหนึ่งจะเป็นหลักฐานการนำไปหักออกจากภาษีของผู้เสียภาษีอีกรายหนึ่ง ฉะนั้นหากมีการหลบหนีภาษีในขั้นตอนก่อนหน้านี้ ก็ทำให้ผู้เสียภาษี ในขั้นตอนต่อไปต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นเพราะไม่มีหลักฐานเพื่อนำไปหักจากภาษีที่ต้องเสียได้

ถึงแม้ว่าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่ในการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้นับได้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ การภาษีอากรของประเทศไทย อันเป็นลักษณะของการปฏิวัติระบบภาษีของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ย่อมจะมีปัญหาและผลกระทบอยู่ เช่นกัน ซึ่งสามารถกล่าวได้คือ

1. ปัญหาในช่วงของการเปลี่ยนแปลงระบบภาษี

ผู้ประกอบการมีความเข้าใจกับการที่ใช้ภาษีการค้ามานานกว่า 40 ปี และไม่คุ้นเคยกับภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น ย่อมจะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งในช่วงเวลาที่จะต้องทำความเข้าใจนี้ ก่อให้เกิดผลกระทบที่พอจะสรุปได้คือ

1.1 เศรษฐกิจชะลอตัวเพราะการบริโภคที่ลดลงเนื่องจากผู้ประกอบการไม่แน่ใจว่าเมื่อเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วต้นทุนจะเป็นอย่างไร และผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าสินค้าจะมีราคาถูกจริงหรือไม่ ปัญหานี้แม้ว่ากรมสรรพากรจะได้ทำการประชาสัมพันธ์ และมีมาตรการให้ความช่วยเหลือ (มาตรการช่วยเหลือในช่วงเวลาเปลี่ยนแปลง)

1.2 แม้โดยหลักการแล้วราคาสินค้าน่าจะถูกลง เพราะต้นทุนในการผลิตสินค้าจะตัดภาษีแฝงออกไปแล้ว แต่โดยข้อเท็จจริงด้วยประสิทธิภาพ ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่นำมาใช้นั้น โอกาสที่ผู้ประกอบการจะเสียภาษีเป็นไปได้น่ายาก แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังคงเข้าใจผิดคิดผลภาระภาษีให้แก่ผู้บริโภคทั้ง 7 % เพราะความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ในจุดนี้เองที่ทำให้ผู้ประกอบการขึ้นราคาสินค้าทันที เมื่อเริ่มใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความสับสน

2.1 ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น ย่อมก่อให้เกิดความสับสนของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก แต่ความสับสนและความสงสัยของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ การที่จะรอให้มีการอภัยโทษทางภาษี กลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้มักจะบอกว่าเต็มใจที่จะเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ยังเกรงกันว่าเมื่อเข้าสู่ระบบแล้ว ตัวเลขการเสียภาษีจริงต่างจากช่วงที่อยู่ในระบบภาษี

การค้าจะถูกลงโทษ และจะถูกเรียกภาษีย้อนหลัง แม้ว่ากฎหมายระบบว่ากรมสรรพากรโดยอธิบดีมีอำนาจเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ไม่เกินสองปีก็ตาม

2.2 ความสับสนของผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร และภาษีสรรพสามิตว่าจะเสียอย่างไร และจะได้รับความยุติธรรมหรือไม่ เพราะมีผู้ประกอบการวงเดียวกันแต่ระบบการจัดจำหน่ายสินค้าต่างกัน ทำให้ฐานในการคำนวณภาษีต่างกัน

3. ผลกระทบที่เกิดจากช่องว่างของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผลกระทบนี้คือการที่กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ได้กำหนดให้กิจการที่มีรายได้ต่ำกว่า 600,000 บาทต่อปี ไม่ต้องเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้กิจการที่มีรายได้ระหว่าง 600,000 - 1,200,000 บาทต่อปี สามารถเลือกได้ว่าจะเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม 1.5 % หรือแบบเต็มรูป และสำหรับกิจการที่มีรายได้ตั้งแต่ 600,000 บาท ต่อปีขึ้นไป แต่ไม่เลือกเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม 1.5 % จะต้องเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป ในกรณีเช่นนี้หากผู้ประกอบการให้ความร่วมมือกันผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม 1.5 % ยอมที่จะรับส่วนลดพิเศษจากโรงงานหรือผู้ค้ารายใหญ่ที่ต้องเข้าสู่ ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป โดยแลกกับการออกไปกำกับภาษีซื้อในราคาที่ต่ำกว่าราคาจริง ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่นั้นสามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานในการเบี่ยงเบนภาษีขายได้หรือกลุ่มกิจการเดียวกันบริษัทหนึ่งอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม อีกบริษัทไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม อาจเป็นไปได้ว่าบริษัทที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ใบกำกับภาษีซื้อแก่บริษัทที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อนำไปใช้เครดิตภาษี โดยไม่ถูกต้อง (ฐานเศรษฐกิจฉบับพิเศษ, 2535)

4. ปัญหาใบกำกับภาษีปลอม

กล่าวคือเมื่อมีการซื้อวัตถุดิบมาเพื่อผลิตสินค้าออกจำหน่าย หรือซื้อสินค้ามาเพื่อออกจำหน่าย สามารถนำภาษีซื้อนั้นไปขอคืนได้โดยหักออกจากยอดภาษีขายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน หรืออีกนัยหนึ่งผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ต้องเสียภาษีเอง เพียงแต่มีหน้าที่จัดเก็บแทน และนำส่งรัฐ ที่ผ่านมาขั้นตอนในการขอคืนภาษีซื้อหรือเครดิตภาษีของผู้ประกอบการ ก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตในแง่ของการยื่นใบกำกับภาษีปลอม โดยมุ่งหวังจะได้เงินจากรัฐ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีการซื้อสินค้า หรือแจ้งยอดการซื้อที่สูงเกินจริง จนทำให้กรมสรรพากรมีมาตรการขั้นเด็ดขาดในการตรวจสอบโดยตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจภาษีอากรเพื่อ ดำเนินคดีอาญา หรือ ตชอ.

5. ปัญหาการขัดหมายเรียกเพื่อการตรวจสอบเอกสารจากกรมสรรพากร

เมื่อกรมสรรพากรได้ตรวจสอบเกี่ยวกับ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว หากสงสัยว่าผู้ประกอบการรายใดนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง ก็จะเรียกผู้ประกอบการรายนั้นมาพบเพื่อการตรวจสอบเอกสาร แต่มักไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการ จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการตรวจสอบ

1. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากระดับที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ 7 เป็นอัตราร้อยละ 10 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2540 ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทำความเข้าใจในกฎหมาย ข้อยกเว้น การคำนวณภาษี และการจัดทำรายการต่าง ๆ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการแต่ละรายมีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันออกไป ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง “ทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม” โดยศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการที่จะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรัฐบาลมีแนวทางการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาบ้านเมืองและบริการพื้นฐานไปสู่ภูมิภาค ด้วยเหตุผลที่ว่าภูมิภาคทางภาคเหนือ เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปกรรม แรงงานที่มีฝีมือ การคมนาคมที่สะดวกสบาย จึงได้กำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า บริการคมนาคมขนส่งทางอากาศของภาคเหนือ และยังกำหนดให้มีบทบาทเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ ประกอบกับอยู่ในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมการลงทุนเขต 3 (คู่มือนักลงทุนจังหวัดเชียงใหม่. 2537 : 156) เพื่อเป็นการสร้างศักยภาพ ทางการค้าในภูมิภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่จึงได้ถูกคัดเลือกให้เป็นศูนย์กลางพาณิชยกรรมภาคเหนือ เพื่อรวบรวมสินค้าในภูมิภาคไว้ด้วยกัน เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ซื้อสินค้า และพบปะเจรจาทางการค้าระหว่างผู้ผลิตไทย กับ นักธุรกิจต่างประเทศ หรือนักธุรกิจคนกลางของไทยโดยตรง ความเจริญไหลสู่ จังหวัดเชียงใหม่อย่างรวดเร็ว การค้าได้ขยายตัวจากระดับท้องถิ่นไปสู่การค้าระหว่างประเทศ อัตราการขยายตัวทางการค้าเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นโอกาสทองของจังหวัดเชียงใหม่ในการประกอบธุรกิจการค้า (ผู้ส่งออก. 2535 : 47 - 48) จึงทำให้มีผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นจำนวนมาก

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. ให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้
 - 1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - 1.2 ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - 1.3 ด้านพฤติกรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียน
3. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ผู้ประกอบการได้มีแนวทางในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างถูกต้อง และเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. ผลจากการศึกษาทำให้กรมสรรพากรและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้มีแนวทางในการประชาสัมพันธ์ ด้านความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างถูกต้องและเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายและวิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าคือ

1. ประชากรประกอบด้วยผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบเต็มรูปแบบ อัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8,145 ราย (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่. 2540)

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ยามาเน (Yamane. 1970 : 580 - 581) ได้กลุ่มตัวอย่าง 381 ราย ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แต่ละกลุ่มตัวอย่างด้วยขนาดตัวอย่างได้สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) (ศรีพรรณ ลิทธิพงศ์. 2539 : 80 - 84)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ อัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งตาม

3.1.1 ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจดังนี้

3.1.1.1 ธุรกิจบริการ (Service Firms)

3.1.1.2 ธุรกิจพาณิชย์กรรม (Merchandising Firms)

3.1.1.3 ธุรกิจอุตสาหกรรม (Manufacturing Firms)

3.1.2 ระดับการศึกษา

3.1.2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.2.2 ปริญญาตรี

3.1.2.3 สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ

3.1.3.1 ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

3.1.3.2 1- 10 ล้านบาท

3.1.3.3 11- 50 ล้านบาท

3.1.3.4 51 - 100 ล้านบาท

3.1.3.5 มากกว่า 100 ล้านบาท

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ทศนคติของผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษี

มูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ อัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 3.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 3.2.2 ด้านความรู้ลึกเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 3.2.3 ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน
3. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตามเงินทุนจดทะเบียนของกิจการ มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ทัศนคติ หมายถึง ภาวะความพร้อมของผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยประกอบด้วย

1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component)

หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบด้วย กฎหมาย และระเบียบของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบด้วย การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม, อัตรา ภาษีมูลค่าเพิ่ม, เอกสารและรายงาน, การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม, การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม, การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม, บทลงโทษ

1.2 ด้านความรู้สึก (Affective component)

หมายถึง ความคิดเห็น และ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ประกอบการที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบด้วย กฎหมาย และ ระเบียบของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบด้วย การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม, อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม, เอกสารและรายงาน, การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม, การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม, การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม, บทลงโทษ

1.3 ด้านพฤติกรรม (Behavioral component)

หมายถึง พฤติกรรม การปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติตามกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม, การจัดทำรายงานและใบกำกับภาษี, การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม, การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ อัตราร้อยละ 10 ที่เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจัดแบ่งประเภทของธุรกิจตามลักษณะการดำเนินงาน 3 กลุ่มธุรกิจ ดังนี้

2.1 ธุรกิจบริการ (Service Firms)

2.2 ธุรกิจพาณิชย์กรรม (Merchandising Firms)

2.3 ธุรกิจอุตสาหกรรม (Manufacturing Firms)

3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ โดยจัดเก็บจากการขายสินค้าหรือบริการไปในทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย การมีรายรับจากการประกอบการเกิน 1,200,000 บาทต่อปี หรือ 600,000 บาทต่อปีขึ้นไป เลือกเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ และรายรับที่มีจากการประกอบการนั้น ไม่เข้าข่ายประเภทรายรับที่ได้รับการยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย

4. ภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยมีหลักการจัดเก็บจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอน ของการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ซึ่งมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่าง ภาษีขาย หักด้วย ภาษีซื้อ

5. ธุรกิจบริการ หมายถึง ธุรกิจที่เป็นกิจกรรม ผลประโยชน์หรือความพึงพอใจที่ศึกษาความต้องการแก่ลูกค้า เช่น กิจการโรงแรม, กิจการธุรกิจท่องเที่ยว, กิจการเช่ารถยนต์ เป็นต้น

6. ธุรกิจพาณิชย์กรรม หมายถึง ธุรกิจที่มีสินค้าไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งแบ่งออกเป็นผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีก เช่น กิจการขายของเสื้อผ้าสำเร็จรูป, กิจการร้านอาหาร, กิจการขายสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น

7. ธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง ธุรกิจที่ทำการผลิตสินค้าจำหน่ายเอง โดยซื้อวัตถุดิบและส่วนประกอบอื่น ๆ ในการแปรรูป วัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น กิจการทำร่ม, กิจการผลไม้กระป๋อง, กิจการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

รัฐบาลในปัจจุบันมีหน้าที่หลายประการในการทำให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข นอกจากหน้าที่ในการรักษาความสงบภายในประเทศ และป้องกันประเทศจากการรุกรานของข้าศึกศัตรูแล้ว ยังมีหน้าที่ในด้านการจัดการดูแลและส่งเสริมการสาธารณสุข การศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การสื่อสาร การพลังงานและพาณิชยกรรมอื่น ๆ อีกด้วย

จากหน้าที่ดังกล่าวของรัฐบาลเป็นที่แน่นอนว่าจะต้องมีค่าใช้จ่าย รัฐบาลจำเป็นต้องหารายได้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายนั้น ในส่วนของรายได้ ซึ่งได้มาจากหลายแหล่ง และแหล่งที่เป็นรายได้ที่สำคัญที่สุด คือ ภาษีอากร และภาษีอากรที่ประเทศไทยได้นำมาใช้แทนภาษีการค้า ก็คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม การศึกษาในครั้งนี้อย่างได้ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้วิจัยจึงศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ

แมคโดแนล (McDonald. 1959:564) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง”

ฮิลการ์ด(Hilgard. 1962:214) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศนคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อแนวความคิดใด หรือสภาพการณ์ใดในทางเข้า หรือออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ในทางเอนเอียงไปในลักษณะอย่างเดิมเมื่อพบกับสิ่งนั้น หรือแนวความคิดนั้น หรือ สถานการณ์นั้นอีก”

เคนด์เดอร์(Kendler. 1963:572) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศนคติคือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุน หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคล สถาบันหรือแนวคิดบางอย่าง

ซีคอร์ด และ แบคแมน (Secord and Backman. 1964:97) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศนคติคือ ความรู้สึก(Affective) ความคิด(Cognitive) และพฤติกรรม(Behavioral) ของแต่ละบุคคลต่อสภาพแวดล้อม”

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539:76) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทักษะคิด คือ ความรู้สึกรู้คิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอ โดยมีองค์ประกอบในการเกิดทักษะคิด 3 ส่วน คือ 1) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) 2) ส่วนของความรู้สึก (Affective component) 3) ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component)

จากคำจำกัดความของทักษะคิดดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ทักษะคิดคือ แนวโน้มของจิตใจ และความคิด ที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อวัตถุ สถานที่ สถานะการณ์บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ไปในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทางบวก(Positive) หรือทางลบ(Negative) ก็ได้

องค์ประกอบของทักษะคิด

องค์ประกอบของทักษะคิด ตามแนวความคิดของเทรนดิส (Triandis. 1971:2-3) มีอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะเป็นบุคคล กลุ่ม หรือ สถานะการณ์ใด ๆ ก็ตามความรู้และแนวความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของทักษะคิดของบุคคล กล่าวคือถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเร้าใดครบถ้วนแล้วบุคคลนั้นจะมีทักษะคิดต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวก (Positive) หรือทางลบ (Negative) ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของทักษะคิดของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดบุคคลก็จะมีทักษะคิดในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีทักษะคิดในทางลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านพร้อมในการกระทำ (Behavioral Component) ได้แก่พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอกลักษณะและทิศทางของทักษะคิดของบุคคล กล่าวคือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า นั้นชัดเจนแน่นอน ทักษะคิดก็ย่อมมีลักษณะชัดเจนแน่นอน และมีทิศทางเป็นทางบวกหรือทางลบชัดเจนด้วย

การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ทัศนคติเกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ทัศนคติของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ทั้งในทางตรง (Direct Experience) และประสบการณ์ในทางอ้อม (Indirect Experience) ที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ได้แก่สิ่งของ บุคคล กลุ่มสังคม เรื่องราว สถานการณ์ ประสบการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ การได้พบ ได้เห็น ได้ปฏิบัติด้วยตนเองต่อสิ่งเร้าเหล่านั้น ประสบการณ์ทางอ้อม ได้แก่ การได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่าน ได้ดูรูปภาพเกี่ยวกับสิ่งเร้าดังกล่าว ทั้งประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อมต่างทำให้บุคคลเกิดทัศนคติได้ทั้งสิ้น หากบุคคลไม่เคยมีประสบการณ์ไม่ว่าเป็น ประสบการณ์ทางตรง หรือทางอ้อม ต่อสิ่งเร้าใดแล้ว บุคคลก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้น

2. ทัศนคติเกิดจากระบบค่านิยม และการตัดสินตามค่านิยม ทัศนคติของบุคคลเกิดจากระบบค่านิยม (Value System) และการตัดสินตามค่านิยม (Value Judgment) ในสังคม โดยที่กลุ่มชนแต่ละกลุ่ม มีค่านิยมและการตัดสินตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ทัศนคติ ของแต่ละกลุ่มชนต่อสิ่งเดียวกันจึงอาจไม่เหมือนกัน “การที่บุคคลจะมีทัศนคติที่ดี หรือ ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือมีความรู้สึกว่สิ่งใดถูกหรือไม่ถูกย่อมขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่ม หรือสังคมที่บุคคลนั้นร่วมใช้ชีวิตอยู่”

ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

Adam Smith นักเศรษฐศาสตร์ชาวสก็อตแลนด์ ได้เขียนหนังสือชื่อ The Walth of Nation เมื่อปี ค.ศ.1776 ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษีอากรที่ดี ต้องประกอบด้วย

1. หลักความยุติเป็นธรรม (Equity)

หัวใจสำคัญของลักษณะภาษีอากรที่ดีคือความเป็นธรรม การเก็บภาษีที่เป็นธรรมจะทำให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีสูงขึ้น (Voluntary Compliance) การพิจารณาความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีนี้นมีหลักการอยู่ 2 ประการ

1.1 หลักความเป็นธรรมสมบูรณ์(Principle of Absolute Equity) ถือว่าเมื่อประชาชนทุกคนได้รับผลจากการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลเท่ากัน ภาระภาษีที่ทุกคนควรได้รับก็ควรจะเท่ากันด้วย แนวความคิดนี้อาจจะเหมาะสมกับประเทศที่ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน

หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (Principle of Relative Equity) หลักการนี้ไม่มุ่งเพียงแต่การให้ทุกคนต้องเสียภาษีเท่ากัน แต่จะพิจารณาผลประโยชน์ที่ได้รับและความสามารถในการเสียภาษีประกอบด้วย ซึ่งเท่ากับแบ่งออกเป็น 2 ประการ ดังนี้

1.2.1 หลักผลประโยชน์(Benefit Principle) ผู้ที่ได้ประโยชน์จากสินค้า หรือบริการของรัฐ จะต้องเป็นผู้เสียภาษีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าหรือให้บริการนั้นตามสัดส่วนที่ตนได้รับ

1.2.2 หลักความสามารถในการเสียภาษี (Ability-to-Pay Principle) ผู้ที่มีความสามารถในการเสียภาษีให้กับรัฐมากก็ควรที่จะเสียภาษีมาก ผู้ที่มีความสามารถในการเสียภาษีให้กับรัฐน้อย ก็ควรที่จะเสียภาษีน้อย

ดังนั้นรัฐควรเก็บภาษีอากรจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่อยู่ในฐานะเท่าเทียมกันโดยถ้วนหน้า ไม่ควรให้สิทธิพิเศษ หรือยกเว้นภาษีให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ และควรจัดเก็บตามความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อเป็นการกระจายภาระภาษี

2. หลักความแน่นอน (Certainty) ภาษีที่ดีต้องมีความแน่นอนโดยเฉพาะในด้านของกฎหมายเช่นใครคือผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียภาษีเมื่อไร วิธีการได้อัตราภาษี วิธีการคำนวณ การยื่นแบบการชำระภาษี สามารถปฏิบัติได้ชัดเจน และวางแผนธุรกิจได้ นอกจากนี้ยังลดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ได้ด้วย นอกจากความแน่นอนในด้านของผู้เสียภาษีแล้ว ในแง่ของรัฐบาลภาษีที่ดีก็ควรที่จะมีความแน่นอนในการทำรายได้ให้กับรัฐบาลด้วย

3. หลักความสะดวก (Convenience) ภาษีที่ดีจะต้องสะดวกในการปฏิบัติทั้งในส่วน ofเจ้าหน้าที่ และผู้เสียภาษี เช่น การเก็บภาษี การเสียภาษี ควรให้บริการที่สะดวกต่อประชาชนเลือกเสียภาษีได้หลายวิธีอาจจะมาชำระภาษีด้วยตนเอง ชำระภาษีผ่านธนาคาร ชำระภาษีผ่านไปรษณีย์ มีที่จอดรถให้ผู้เสียภาษีอย่างเพียงพอ เป็นต้น

4. หลักประหยัด (Economy) การบริหารงานในการจัดเก็บภาษีควรจะให้เสียค่าใช้จ่ายทั้งผู้จัดเก็บ และผู้เสียภาษีน้อยที่สุด แต่ให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด

ลักษณะทั้ง 4 ประการนี้ เป็นที่ยอมรับของนักเศรษฐศาสตร์มาเป็นเวลานาน แต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป ได้มีการกำหนดลักษณะของภาษีอากรที่ดีเพิ่มเติมอีกหลายประการ คือ

1. หลักความเป็นกลาง (Neutrality) การเก็บภาษีต้องเป็นกลาง ต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มากที่สุดไม่บิดเบือนก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางธุรกิจขึ้น กล่าวคือ ภาษีที่ดีต้องไม่กระทบต่อการแข่งขันในธุรกิจและกลไกราคาของตลาด

2. หลักอำนาจรายได้(Productivity) ภาษีที่ดีควรทำรายได้ให้กับรัฐบาลสูง มิฉะนั้นหากต้องการรายได้เพิ่มก็ต้องเพิ่มประเภทภาษี หรือเพิ่มอัตราภาษีบอยสร้างภาระแก่ผู้เสียภาษี ภาษีที่จะอำนาจรายได้ดีต้องมีฐานภาษีกว้าง ครอบคลุมผู้เสียภาษีจำนวนมากและฐานภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละรายต้องมีขนาดใหญ่ เช่น ภาษีเงินได้ และภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. หลักความยืดหยุ่น(Flexibility) ภาษีที่ดีต้องช่วยในการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลด้วย เช่น ลดภาวะเงินเฟ้อ ลดการว่างงาน ฯลฯ ภาษีในอัตราแบบก้าวหน้าจะมีส่วนอย่างมากในการช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น ถ้าเศรษฐกิจมีการขยายตัว ประชาชนมีรายได้มากขึ้นก็จะเสียภาษี ในอัตราสูงขึ้นทำให้ช่วยลดอำนาจซื้อของประชาชนลง ลดภาวะเงินเฟ้อได้ และถ้าหากเศรษฐกิจตกต่ำประชาชนมีรายได้น้อย การเสียภาษีก็จะเสียอยู่ในช่วยอัตราต่ำช่วยลดภาวะเงินฝืด ได้โดยอัตโนมัติ

4. หลักประสิทธิภาพในการบริหาร (Administrative efficiency) การใช้รายจ่ายน้อย แต่เก็บภาษีได้ทั่วถึงและเป็นธรรม เจ้าหน้าที่เอาใจใส่ในการทำงาน วิธีการบริหารจัดการเก็บภาษีไม่ยุ่งยากมีการจัดองค์กร และวิธีการทำงานที่ดี นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาช่วยในการทำงาน เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ เพื่อช่วยลดขั้นตอนของการทำงาน จัดทำแผนที่ภาษีเพื่อการควบคุมการเสียภาษีเป็นต้น

5. หลักความเอื้ออำนาจต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ รัฐสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมนโยบายได้หลายประการ เช่น การส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ได้โดยการยกเว้นภาษีอุตสาหกรรมแรกเริ่มเพื่อ การลงทุนการให้หักค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรเพื่อการวิจัยและพัฒนา ในอัตราเร่งการลดภาษี ให้กับการนำเข้าเครื่องจักร การลดภาษีดอกเบี้ยส่งเสริมการออมเพื่อที่อยู่อาศัย การยอมให้หักลดหย่อนเงินบริจาคให้พรรคการเมือง เพื่อส่งเสริมการรักประชาธิปไตย เป็นต้น (สาธิต รังคสิริ. 2536 : 81 - 83)

แนวคิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ประเทศไทยได้นำระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม มาใช้แทนภาษีการค้า โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2535 ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มจะทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ธุรกิจ และ ป้องกันการเก็บภาษีซ้ำซ้อน อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรเป็นภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บจากฐานการบริโภค ผู้มีหน้าที่เก็บภาษีตามกฎหมายเรียกว่า “ผู้ประกอบการ” โดยทั่วไปผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะเรียกเก็บภาษีจากผู้ซื้อสินค้า หรือรับบริการ นั่นคือ กฎหมายต้องการให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเป็นผู้ชำระภาษี

ภาษีมูลค่าเพิ่มคำนวณจากยอดมูลค่าสินค้าหรือบริการก่อนหักภาษีรายจ่ายใด ๆ ตามอัตราภาษีที่กำหนด ในการคำนวณภาษีผู้ประกอบการจดทะเบียนจะนำภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้รับบริการซึ่งกฎหมายเรียกว่า ภาษีขายตั้งแล้วลบหรือเครดิตด้วยภาษีที่ตนถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนรายอื่นเรียกเก็บ ซึ่งกฎหมายเรียกว่าภาษีซื้อ โดยอาศัยหลักฐานสำคัญที่เรียกว่า ใบกำกับภาษี ภาษีซื้ออาจจะของคืนเป็นเงินสดแทนการเครดิตยกยอดไปก็ได้ นั่นคือ ภาษีมูลค่าเพิ่มนี้คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนเท่านั้น

ภาษีมูลค่าเพิ่มมีขอบข่ายบังคับที่กว้างขวางมาก จึงก่อให้เกิดภาระยุ่งยากแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็ก จึงได้มีการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการมรายรับต่อปีหรือต่อรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 600,000 บาท ส่วนผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 600,000 บาทต่อปี แต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี มีสิทธิเลือกเสียภาษีในอัตราต่ำ โดยคำนวณจากยอดรายรับและไม่ มีสิทธิเครดิตภาษีซื้อใด ๆ รวมทั้งไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ ผู้ประกอบการประเภทนี้เรียกว่า “ผู้ประกอบการแบบไม่เต็มรูปแบบ” ส่วนผู้ประกอบการที่มีรายรับต่อปี 1,200,000 บาทขึ้นไป ไม่มีสิทธิเลือกเสียภาษีในอัตราต่ำจะต้องเสียภาษีตามอัตราปกติ ผู้ประกอบการประเภทนี้เรียกว่า “ผู้ประกอบการจดทะเบียนแบบเต็มรูปแบบ”

ภาษีมูลค่าเพิ่มโดยทั่วไปต้องชำระเป็นรายเดือนภาษี(ตามปีปฏิทิน) ภายในวันที่ 15 ของเดือนภาษีถัดไป ผู้ประกอบการนอกจากต้องจดทะเบียนและมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเป็นรายเดือนแล้วยังมีหน้าที่จัดทำใบกำกับภาษี รายงานและ หลักฐานต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ฝ่าฝืนจะถูกประเมินภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวมทั้งอาจจะถูกยึดทรัพย์สินนำไปขายทอดตลาด เพื่อนำเงินไปเสียภาษี หรืออาจถูกดำเนินคดีอาญาด้วย

ความหมายของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ภาษีที่เก็บจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการส่วนที่ เพิ่มขึ้น ในแต่ละขั้นตอนของการผลิต และการจำหน่ายสินค้าหรือบริการชนิดต่าง ๆ (เกษรี ณรงค์เดช. 2534 : 1)

ประเภทของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มจำแนกตามลักษณะของฐานภาษีได้เป็น 3 ประการ คือ

1. ภาษีมูลค่าเพิ่มฐานผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP type VAT) ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทนี้คือ ยอดขายหักด้วยต้นทุนสินค้าขั้นกลาง (วัตถุดิบ) สำหรับต้นทุนในการซื้อสินค้าทุน เช่น เครื่องจักร ไม่สามารถนำมาหักออกจากฐานภาษีได้

2. ภาษีมูลค่าเพิ่มฐาน ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ หรือฐานรายได้ (NNP type VAT) ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทนี้คือ ยอดขายหักด้วยต้นทุนสินค้าขั้นกลาง (วัตถุดิบ) และค่าเสื่อมราคาของสินค้าทุน

3. ภาษีมูลค่าเพิ่มฐานการบริโภค (Consumption type VAT) ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทนี้คือ ยอดขายหักด้วยต้นทุนสินค้าขั้นกลาง(วัตถุดิบ) และต้นทุนสินค้าทุน ฐานภาษีในกรณีนี้จึงมีค่าเท่ากับมูลค่าต่อการบริโภคทั้งสิ้นนั่นเอง (สมคิด บางโม. 2537 : 163)

สำหรับประเทศไทยได้ใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มฐานการบริโภค (Consumption type VAT) (เกษรี ณรงค์เดช. 2534 : 1)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการต้องมียอดการค้าครบดังต่อไปนี้

- 1.1 เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล นิติบุคคล
- 1.2 ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ
- 1.3 ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

2. ผู้นำเข้า

ผู้ประกอบการหรือบุคคลซึ่งนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ว่าเพื่อการใด ๆ รวมถึงการนำสินค้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือที่ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก โดยมีใช้เพื่อการส่งออกด้วย

3. ผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ

บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ คือ

3.1 กรณีที่ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร โดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ตัวแทน

3.2 กรณีผู้ประกอบการขายสินค้าหรือการให้บริการ ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ว่าภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ในบริการ

3.3 กรณีที่ผู้ประกอบการนำเข้าสินค้า โดยได้รับการยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่

3.3.1 ผู้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดศุลกากร

3.3.2 ผู้รับโอนสินค้า (ถ้ามี)

3.4 กรณีที่มีการควบกิจการไว้ด้วยกัน ผู้มีหน้าที่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้ที่ควบเข้ากันและผู้ประกอบการใหม่

3.5 กรณีโอนกิจการ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้โอนและผู้รับโอน

ธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจะเป็นผู้อยู่นอกระบบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อขายสินค้าหรือให้บริการไปจึงไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ในการซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบรวมทั้งสินค้านำมาใช้ในการประกอบการ จะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนด้วยโดยไม่มีสิทธิ ที่จะได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด เท่ากับว่าผู้ที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มยังคงต้องรับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนนี้ไว้เอง

อย่างไรก็ดีภาษีมูลค่าเพิ่มที่จ่ายไปแล้ว ผู้ประกอบการสามารถนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณเงินได้สุทธิหรือกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้เช่นเดียวกับรายจ่ายในการประกอบกิจการตามปกติ

กรณีที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม มีดังนี้ คือ

- (1) การขายสินค้าหรือการให้บริการของผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 600,000 บาท ต่อปี
- (2) การขายสินค้าพืชผลทางการเกษตร
- (3) การขายสัตว์ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (4) การขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ได้แก่ ปุ๋ย ปลาปน อาหารสัตว์ ยา หรือเคมีภัณฑ์ทุกชนิด ที่ใช้สำหรับป้องกัน รักษาโรค ทำลาย บำรุง หรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์
- (5) การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ตำราเรียน
- (6) การนำเข้าสินค้าตาม (2) (3) (4) และ (5)
- (7) การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร
- (8) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ เฉพาะทางบก
- (9) การให้บริการการศึกษาของโรงเรียน และสถานศึกษาต่าง ๆ ของราชการและเอกชน
- (10) การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลทางราชการและเอกชน
- (11) การให้บริการที่เป็นงานทางศิลปะและวัฒนธรรม
- (12) การให้บริการห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์
- (13) การให้บริการจัดแข่งขันกีฬาสมัครเล่น
- (14) การให้บริการประกอบโรคศิลป์ การสอบบัญชี การว่าความและการให้บริการวิชาชีพอิสระอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุบัญญัติรัฐมนตรี ทั้งนี้ เฉพาะวิชาชีพอิสระที่มีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพอิสระนั้น
- (15) การให้บริการวิจัย หรือบริการทางวิชาการ
- (16) การให้บริการของนักแสดงสาธารณะ
- (17) การให้บริการตามสัญญาจ้างแรงงาน
- (18) การให้บริการเช่าสังฆารัมหรพัย

- (19) การขายสินค้าหรือให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือสาธารณกุศล ในประเทศไทย
- (20) การให้บริการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (21) การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้ แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย
- (22) การขนส่งระหว่างประเทศ โดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ต่างประเทศ ซึ่งตามกฎหมายของประเทศนั้นยกเว้นภาษีอากรให้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยตามหลักเกณฑ์ที่อภัยปฏิบัติ
- (23) การรับจ้างสีข้าว
- (24) การขายสลากกินแบ่งของรัฐบาล
- (25) การขายยาสูบของผู้ประกอบการที่มีโรงงานยาสูบ
- (26) การนำเข้าสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าบางประเภท เช่น ของส่วนตัวที่เจ้าของนำ มาใช้เอง
- สำหรับการยกเว้นตามรายการ (1), (2), (3), (4) และ (5) นั้น ผู้ประกอบการจะขอ เลือกเข้ามาจดทะเบียนเป็นผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มมี 3 อัตรา ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 15 สิงหาคม 2540 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกประเภทรวมทั้งการนำเข้า และมี พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 309 พ.ศ. 2540 เปลี่ยนแปลงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นอัตราร้อยละ 10 โดยมีผลเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2540 (ภาคผนวก)
2. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 1.5 สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักร ของผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 600,000 บาทต่อปี แต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี
3. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 0 ใช้สำหรับการประกอบการดังต่อไปนี้

3.1 การส่งออกสินค้า

3.2 การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล (ถ้าเป็นผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ จะได้รับอัตราศูนย์เฉพาะกรณีที่ประเทศนั้นให้การปฏิบัติกับนิติบุคคลไทยในทำนองเดียวกัน)

3.3 การขายสินค้าหรือการให้บริการแก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

3.4 การขายสินค้าหรือการให้บริการกับองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล

3.5 การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วยกัน หรือระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ รวมทั้งการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการโดยทั่วไป หากมีรายรับเกิดขึ้นในปีหนึ่งเป็นจำนวนเกินกว่า 600,000 บาทขึ้นไป โดยปกติผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็น "ผู้ประกอบการจดทะเบียน" ตามกฎหมายเสียก่อน

อย่างไรก็ดีสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มบางประเภท ได้แก่ผู้ประกอบการที่มีรายรับเป็นจำนวนไม่เกิน 600,000 บาทต่อปี หรือขายสินค้าพืชผลทางการเกษตร สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การขายสัตว์ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร (ตามที่ระบุในข้อ 2 (1) ถึง (5)) ซึ่งผู้ประกอบการดังกล่าวนี้ แม้จะไม่มีหน้าที่ในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก็ตาม แต่หากเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่มผู้ประกอบการก็สามารถเลือกเข้ามาจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็น "ผู้ประกอบการจดทะเบียน" ก็ได้

กล่าวโดยสรุปว่า การเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม อาจจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 10 และ 0
คำนวณภาษีโดยนำภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากลูกค้า และมีหน้าที่
ออกใบกำกับภาษีตามปกติ

2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ของยอดรายรับ
ก่อนหักรายจ่าย ไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากลูกค้า หรือขอหักภาษีซื้อและไม่มีหน้าที่ออก
ใบกำกับภาษีแต่อย่างใด

ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิดขึ้นจากการขายสินค้า หรือให้บริการทั่วไป จะต้องจด
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภายในกำหนดเวลาและสถานที่ตาม
กฎหมายดังต่อไปนี้

1. กำหนดเวลาจดทะเบียน

1.1 กรณีจะเริ่มประกอบการ หากประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน
ให้แจ้งการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ. 01 (ภาคผนวก) ได้ทันทีก่อนวันเริ่ม
ประกอบการ

1.2 กรณีเมื่อภาษีมูลค่าเพิ่มได้เริ่มบังคับใช้แล้ว ผู้ประกอบการมีรายรับจากการ
ประกอบกิจการไม่เกิน 600,000 บาทต่อปี ซึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ต่อมาภายหลังมี
รายรับเกิดขึ้นเกิน 600,000 บาทต่อปี ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่
วันที่รายรับเกิน 600,000 บาท

1.3 กรณีผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและมีสิทธิเลือกเข้าสู่ระบบภาษี
มูลค่าเพิ่มได้ ประสงค์จะขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้
ทันที

2. สถานที่จดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียน ณ ที่ว่าการ
เขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ สำหรับในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอจดทะเบียน ณ ที่ว่าการ
อำเภอ/กิ่งอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอ
จดทะเบียนต่อที่ว่าการเขตท้องที่/ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการอันเป็นที่ตั้งของสำนัก
งานใหญ่ เพียงแห่งเดียว

กรณีเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติม ย้ายสถานประกอบการหรือโอนกิจการ ผู้เสียภาษีมีหน้าที่แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตามแบบ ภ.พ. 09 (ภาคผนวก) ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้เดิมก่อนวันที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่กรณีเปลี่ยนแปลงรายการที่ประกอบกิจการปิดสถานประกอบการ และเลิกประกอบกิจการให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงการปิดและการเลิก ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้เดิมภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงการปิด และการเลิก ตามแบบ ภ.พ. 09 เช่นกัน

3. เอกสารที่ต้องนำไปแสดงเพื่อการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจะต้องนำเอกสารดังต่อไปนี้ ไปแสดงเพื่อขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.1 สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน, บัตรประชาชน และบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี

3.2 สำเนาหรือภาพถ่าย หนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคล

3.3 สำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองของนายทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัท, หนังสือ

บริคณห์และข้อบังคับ

3.4 สำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารดำเนินการร่วมค้า(ถ้ามี)

3.5 สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเช่าอาคารสถานประกอบการ

3.6 สำเนาหรือภาพถ่ายใบทะเบียนพาณิชย์

3.7 หนังสือมอบอำนาจและภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบ

3.8 อำนาจในกรณีไม่อาจไปยื่นคำขอจดทะเบียนได้ด้วยตนเอง

2. ใบทะเบียนมูลค่าเพิ่ม

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ. 01 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว จะมีการออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในภายหลัง ซึ่งมีผลให้ผู้ประกอบการเป็น “ผู้ประกอบการจดทะเบียน” ตามกฎหมาย

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีหน้าที่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ (อัตราร้อยละ 10 และ 0) จะได้รับทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบ ภ.พ. 20 (ภาคผนวก) และผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบไม่เต็มรูปแบบ (อัตราร้อยละ 1.5) จะได้รับทะเบียนมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ. 21 (ภาคผนวก)

ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

โดยเหตุที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากการขายสินค้าหรือ การให้บริการ ตลอดจน การนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ฉะนั้นการที่จะถือว่าผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าได้ขายสินค้าหรือให้บริการ หรือได้มีการนำเข้าเกิดขึ้นเมื่อใด จึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องกำหนดให้เป็นที่ยึดแจ้งเพื่อให้มีการเสียภาษีหรือให้มีการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไปในทางกฎหมายจึงได้กำหนดจุดแห่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1. กรณีขายสินค้า ความรับผิดในการเสียภาษีทั้งหมดของผู้ขายจะเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ เว้นแต่กรณีที่ผู้ขายได้ออกรวมสิทธิสินค้า หรือได้รับชำระราคาสินค้า หรือได้ออกใบกำกับภาษีก่อนมีการส่งมอบสินค้า ความรับผิดในการเสียภาษีของผู้ขายก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วแต่กรณี

2. กรณีขายสินค้าตามสัญญาให้ซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ ความรับผิดของผู้ขายจะเกิดขึ้นเมื่อ ถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่ถึงกำหนดชำระราคาในแต่ละงวด เว้นแต่กรณีที่ผู้ขายได้รับชำระราคาสินค้าหรือได้ออกใบกำกับภาษี ก่อนที่จะถึงกำหนดชำระในแต่ละงวดความรับผิดในการเสียภาษีของผู้ขายดังกล่าวจะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วแต่กรณี

แต่จากกรณีเดียวกัน หากมีการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นก่อนที่จะถึงกำหนดชำระดังกล่าวข้างต้น ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ขายก็จะเกิดขึ้นตามส่วนแล้วแต่กรณี ทำนองเดียวกับที่กล่าวมาแล้วตาม (1) เป็นต้น

3. กรณีการขายสินค้าโดยการส่งออกความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะเกิดขึ้นพร้อมกันกับการชำระอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือวันที่ได้มีการวางค้ำประกันอากรขาออกแล้วแต่กรณี และหากไม่มีกรณีที่จะต้องชำระอากรขาออก ความรับผิดจะเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไปขนขาออก

4. กรณีการให้บริการความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ให้บริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ผู้ให้บริการได้ออกใบกำกับภาษีให้แก่ลูกค้า หรือได้ให้บริการนั่นเอง ก่อนมีการชำระค่าบริการ ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ตัวอย่างการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีหน้าที่ต้องคำนวณหาจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องชำระ (หรือมีสิทธิได้รับคืน) เป็นรายเดือน ๆ ละหนึ่งครั้งตามเดือนปฏิทิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10

การคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือนจะเป็นดังนี้

ภาษีขาย หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการเมื่อขายสินค้า หรือรับชำระค่าบริการ หากภาษีขายเกิดขึ้นในเดือนใดก็เป็นภาษีขายของเดือนนั้น ไม่คำนึงว่าสินค้าที่ขายหรือบริการที่ให้นั้นจะซื้อมาหรือเป็นผลมาจากการผลิตในเดือนใดก็ตาม

ภาษีซื้อ หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้า หรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เมื่อซื้อสินค้าหรือชำระค่าบริการเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของตน (ทั้งนี้เป็นวัตถุดิบ หรือ สินค้าทุนประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ และ อุปกรณ์ เป็นต้น) หากภาษีซื้อเกิดขึ้นในเดือนใด ก็เป็นภาษีซื้อของเดือนนั้น ไม่คำนึงว่าสินค้าที่ซื้อมานั้นจะขายหรือนำไปใช้ในการผลิตในเดือนใดก็ตาม

$$\text{ภาษีที่ต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

ตัวอย่าง การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซื้อผ้า 5,000 บาท วัสดุอื่น ๆ เช่น ด้าย กระดุม กล่องบรรจุ รวม 3,000 บาท ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปในราคา 10,000 บาท

1. กรณีการซื้อและการขายเกิดขึ้นในเดือนเดียวกัน

วิธีคำนวณ

$$\text{ภาษีที่ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

$$\begin{aligned} \text{ภาษีขาย (เรียกเก็บจากผู้ซื้อ)} &= \left(10,000 \times \frac{10}{100} \right) \\ &= 100 \end{aligned}$$

$$\text{ภาษีซื้อ (จ่ายให้แก่ผู้ขายผ้าและวัสดุอื่น)} = (5,000 \times \frac{10}{100}) - (3,000 \times \frac{10}{100})$$

$$\begin{aligned} (\text{ตามหลักฐานใบกำกับภาษี}) &= 500 + 300 \\ &= 800 \text{ บาท} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ภาษีจากผลการคำนวณ} &= 1,000 - 800 \\ &= 200 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ผลจากการคำนวณภาษีในเดือนนี้ ปรากฏว่าภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะต้องชำระภาษีเพิ่ม 200 บาท

2. กรณีการซื้อเกิดขึ้นก่อนเดือนกับการขาย

2.1 การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนที่ซื้อผ้าและวัสดุอื่น ๆ

วิธีคำนวณ

$$\text{ภาษีที่ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

$$\text{ภาษีขาย (ยังมีได้มีการขาย)} = 0 \text{ บาท}$$

$$\text{ภาษีซื้อ (จ่ายให้แก่ผู้ขายผ้าและวัสดุอื่น)} = (5,000 \times \frac{10}{100}) - (3,000 \times \frac{10}{100})$$

$$\begin{aligned} (\text{ตามหลักฐานใบกำกับภาษี}) &= 500 + 300 \\ &= 800 \text{ บาท} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ภาษีจากผลการคำนวณ} &= 0 - 800 \text{ บาท} \\ &= - 800 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ผลการคำนวณภาษีในเดือนนี้ปรากฏว่าเป็นลบ (-) กล่าวคือ ภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีสิทธิได้รับคืนภาษีจำนวน 800 บาท

2.2 การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนที่มีการขาย

วิธีคำนวณ

$$\text{ภาษีที่ผู้ผลิตเสียสำเร็จรูปต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

$$\text{ภาษีขาย} = \left(10,000 \times \frac{10}{100} \right)$$

$$= 1,000 \text{ บาท}$$

$$\text{ภาษีซื้อ (ไม่มีรายการซื้อ)} = 0$$

$$\text{ภาษีจากผลการคำนวณ} = 1,000 - 0$$

$$= 1,000 \text{ บาท}$$

ผลการคำนวณภาษีในเดือนนี้ เมื่อผู้ผลิตเสียสำเร็จรูปมิได้จ่ายค่าภาษีซื้อสำหรับผ้าหรือวัสดุอื่นใดอีก ก็ไม่มีภาษีซื้อที่จะนำมาหักในการคำนวณภาษีสำหรับในเดือนนี้แต่อย่างใด ดังนั้นจึงต้องนำภาษีขายจำนวน 1,000 บาท ส่งกรมสรรพากรทั้งจำนวน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ภาษีซื้อที่จ่ายไปสำหรับซื้อผ้าและวัสดุ จำนวน 800 บาท ผู้ผลิตเสียสำเร็จรูปได้รับคืนในกรณีที่ถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีในเดือนที่มีการซื้อไปแล้ว

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5

การคำนวณเสียภาษีจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ในอัตราร้อยละ 1.5 ภาษีซื้อที่เกิดขึ้นจากซื้อสินค้ามาขายหรือรับบริการ จะนำมาขอหักหรือเครดิตออกจากภาษีที่ต้องชำระไม่ได้ แต่ให้ถือเป็นต้นทุนของสินค้าหรือรายจ่ายของกิจการ และการคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือนจะเป็นดังนี้

$$\text{ภาษีที่ต้องชำระ} = \text{ยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายจากการขายสินค้า หรือให้บริการ} \times 1.5\%$$

การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5

ตัวอย่าง ร้านขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป (ซื้อมาขายไป) ได้ซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปมาจากโรงงานในราคา 5,000 บาท และซื้อกางเกงสำเร็จรูปมาจากโรงงานในราคา 3,000 บาท ขายเสื้อผ้าและกางเกงสำเร็จรูปไปในราคา 10,000 บาท

วิธีคำนวณ

$$\begin{aligned}\text{ภาษีที่ต้องชำระ} &= \text{ยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายจากการขายสินค้า} \times 1.5\% \\ &= 10,000 \times \frac{1.5}{100} \\ &= 150 \text{ บาท}\end{aligned}$$

ผลการคำนวณภาษีในเดือนนี้ ผู้ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป จึงต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นจำนวน 150 บาท ขณะเดียวกันภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้ถูกโรงงานเรียกเก็บเป็นจำนวน

$$(5,000 \times \frac{1.5}{100}) = 75 \text{ บาท และ } (3,000 \times \frac{10}{100}) = 300 \text{ บาท แต่ไม่สามารถนำไปหักออกจากภาษีที่ต้องชำระได้}$$

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0

การคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือน จะใช้วิธีคำนวณทำนองเดียวกับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 (ภาษีที่ต้องชำระ = ภาษีขาย - ภาษีซื้อ) แต่มีความแตกต่างกันในด้านภาษีขาย เนื่องจากผู้ประกอบการที่เป็นผู้ส่งออกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 0 จากมูลค่าส่งออก ทำให้ภาษีขายมีค่าเป็น 0 ในขณะที่ภาษีซื้อจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ผลการคำนวณเป็นลบ (-) เกิดจากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย จึงมีการคืนภาษีให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ส่งออกเท่าจำนวนภาษีซื้อที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0

ตัวอย่าง ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซื้อผ้า 5,000 บาท วัสดุอื่น ๆ เช่น ด้าย กระดุม กล่องบรรจุ รวม 3,000 บาท

วิธีคำนวณ

ภาษีที่ผู้ผลิตเหลือสำเร็จรูปต้องชำระ = ภาษีขาย - ภาษีซื้อ

$$\text{ภาษีขาย} = 10,000 \times \frac{10}{100} \quad \text{อัตราร้อยละ 0}$$

$$= 0 \text{ บาท}$$

$$\text{ภาษีซื้อ (จ่ายให้แก่ผู้ขายผ้าและวัสดุอื่น)} = \left(5,000 \times \frac{10}{100} + \left(3,000 \times \frac{10}{100} \right) \right)$$

$$= 500 + 300$$

$$= 800 \text{ บาท}$$

$$\text{ภาษีจากผลการคำนวณ} = 0 - 800 \text{ บาท}$$

$$= - 800 \text{ บาท}$$

ผลการคำนวณภาษีในเดือนนี้ ปรากฏว่าเป็นลบ (-) กล่าวคือ ภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ผู้ผลิตซื้อเหลือสำเร็จรูปมีสิทธิได้รับคืนภาษีจำนวน 800 บาท

การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ พร้อมทั้งชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) เป็นรายเดือนภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ไม่ว่าจะมีการขายสินค้าหรือให้บริการเกิดขึ้นในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม (เว้นแต่กรณีนำเข้าสินค้า) โดยใช้แบบแสดงรายการภาษีตามประเภทของผู้ประกอบการจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

1. แบบ ภ.พ. 30 (ภาคผนวก) ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 และผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ส่งออกที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มใน อัตรา ร้อยละ 0

ในกรณีที่ในเดือนภาษีใด ปรากฏจำนวนผลต่างของภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย (ภาษีจากการคำนวณมีค่าเป็นลบ) เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคืนภาษี แบบ ภ.พ. 30 จะ

ถือเป็นแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในตัว ซึ่งจะแสดงความประสงค์ขอคืนเป็นเงินสด หรือ เครดิตยกจำนวนไปหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในเดือนถัดไปได้

2. แบบ ภ.พ. 31 (ภาคผนวก) ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 1.5 ของยอดขายรับก่อนหักรายจ่าย

การยื่นแบบ ภ.พ. 30 หรือ ภ.พ. 31 เพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละเดือน ให้ยื่น ณ ที่ว่าการเขต/ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ถ้ามีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้แยกยื่นแบบ และชำระภาษี (ถ้ามี เป็นรายสถานประกอบการ ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ แต่ถ้าประสงค์จะขอยื่นแบบและชำระภาษีรวมกัน ณ ท้องที่ใดก็อาจทำได้โดยเสนอขออนุมัติ ต่อกรมสรรพากรก่อน

การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะมีสิทธิได้รับคืนภาษี ถ้าภาษีที่เสียไปแล้วในการซื้อสินค้า หรือบริการต่าง ๆ (รวมถึงสินค้าทุนด้วย) มาใช้ในกิจการของตนสูงกว่าภาษีจากการขายสินค้าหรือ ให้บริการ โดยมีสิทธิเลือกขอคืนภาษีเป็นเงินสด พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีของเดือน ภาษี (แบบ ภ.พ. 30 เป็นแบบที่มีรายการคำร้องขอคืนภาษีรวมอยู่แล้ว) หรือจะเลือกเป็นเครดิตนำไปหักออกจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องชำระในเดือนถัดไป ก็ได้ในการขอคืนภาษีไม่จำเป็นต้องยื่น เอกสารหลักฐานเพิ่มเติมใด ๆ กรมสรรพากรจะคืนภาษีให้เดือนต่อเดือน หากการพิจารณาคืน ภาษิล่าช้ากว่ากำหนด เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการการมีสิทธิได้รับดอก เบี้ยวในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

เอกสารหลักฐานและประเภทรายงานที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำ

เอกสารหลักฐานสำคัญอย่างหนึ่งของระบบภาษีมูลค่าเพิ่มก็คือ ใบกำกับภาษี (Tax Invoice) ซึ่งเป็นหลักฐานเพื่อใช้แสดงจำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากลูกค้าในอัตราร้อยละ 10 ของสินค้าหรือค่าบริการ ฉะนั้นผู้ ประกอบการที่จะจัดทำใบกำกับภาษีได้ จึงต้องเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 10 เท่านั้น สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ

1.5 จากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายไม่มีหน้าที่จัดทำใบกำกับภาษีแต่อย่างใด แต่เมื่อมีการขายสินค้าหรือให้บริการเกิดขึ้น ก็ให้ปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำใบ (ใบเสร็จรับเงิน) ตามปกติ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 จะต้องจัดทำใบกำกับภาษี และสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้ง และต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น (ดังที่กล่าวมาแล้วตามข้อ 3) ต้นฉบับใบกำกับภาษีให้ส่งมอบแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ส่วนสำเนาใบกำกับภาษีให้เก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานต่อไป

ในใบกำกับภาษีต้องมีข้อความหรือรายการอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนดสาระสำคัญคือ ผู้ประกอบการต้องแยกค่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บออกจากราคาสินค้าหรือค่าบริการอย่างชัดเจน แต่เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีก หรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก หรือใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ โดยแสดงราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้วก็ตาม

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย จะได้รับการผ่อนปรนไม่ต้องจัดทำและออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการเป็นรายครั้ง ซึ่งเป็นการขายสินค้าหรือการให้บริการครั้งหนึ่งมีมูลค่าไม่เกินกว่าจำนวน 500 บาท เว้นแต่ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการจะได้ร้องขอให้ผู้ขายออกใบกำกับภาษี อย่างไรก็ดีเพื่อประโยชน์ในการลงรายงานต่าง ๆ ตามกฎหมาย ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีหน้าที่ต้องจัดทำและออกใบกำกับภาษี สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีได้ออกใบกำกับภาษีดังกล่าวอยู่โดยให้รวมยอดจัดทำใบกำกับภาษีเพียงฉบับเดียวในแต่ละวันก็ได้

ในกรณีที่มิได้มีสถานประกอบการหลายแห่ง (หรือหลายสาขา) ให้จัดทำใบกำกับภาษีเป็นรายสถานประกอบการ

ประเภทของใบกำกับภาษี

1. ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป (ภาคผนวก)
2. ใบกำกับภาษีแบบย่อ (ภาคผนวก)
3. ใบเพิ่มหนี้ (ภาคผนวก)

4. ใบลดหนี้ (ภาคผนวก)

นอกจากการจัดทำใบกำกับภาษีตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องทำการบันทึกข้อมูลเท่าที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งตามประเภทของผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 มีหน้าที่ ต้องจัดทำรายงานประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1.1 รายงานภาษีขาย (ภาคผนวก) เป็นแบบรายงานที่มีวัตถุประสงค์ให้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบันทึกจำนวนภาษีขายของกิจการ ที่ได้เรียกเก็บจากลูกค้าในแต่ละเดือน แบบของรายงานดังกล่าวมีลักษณะคล้ายบัญชีรายได้จากการประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี เพียงแต่มีช่อง "จำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม" เพิ่มขึ้นอีกช่องหนึ่ง

1.2 รายงานภาษีซื้อ (ภาคผนวก) ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในรูปของบริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดา มีสิทธิที่จะนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ตนเองได้เสียไปแล้วมาหักออกในการคำนวณภาษีที่ต้องเสียทั้งสิ้น จึงกำหนดให้ผู้เสียภาษีทุกรายจัดทำรายงานแสดงเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้แล้ว

1.3 รายงานสินค้าและวัตถุดิบ (ภาคผนวก) โดยเหตุที่การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวข้องกับด้านผลผลิตที่ขายได้ และทางด้านวัตถุดิบที่ซื้อมาใช้ในการผลิตจึงกำหนดให้จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบในครอบครอง เพื่อแสดงยอดสินค้าที่ผลิตได้และจำหน่ายออกไป และยอดวัตถุดิบที่ซื้อมาและใช้ไปให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ในกรณีผู้เสียภาษีเป็นผู้ผลิตให้ผู้เสียภาษีจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ แต่ถ้าประกอบกิจการให้บริการไม่ต้องจัดทำรายงานนี้แต่อย่างใด

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นบุคคลธรรมดาได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ แต่ทั้งนี้จะต้องทำการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ ณ วันที่ 31 ธันวาคมของปี แล้วกรอกในแบบรายละเอียดสินค้าคงเหลือ

2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ของ ยอดขายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.1 รายงานมูลค่าของฐานภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการเฉพาะการขายสินค้า สามารถใช้บัญชีรายได้จากการประกอบ

กิจการ ซึ่งต้องจัดทำอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีเป็นรายงานมูลค่าของฐานะภาษีได้ สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นบุคคลธรรมดา หากประกอบกิจการขายสินค้าเป็นเงินสด เพียงอย่างเดียวหรือประกอบกิจการให้บริการ สามารถใช้สมุดเงินสดที่ต้องจัดทำตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีเป็นรายงานนี้ได้เช่นกัน

2.2 รายงานสินค้าและวัตถุดิบ มีหลักการเช่นเดียวกับการจัดทำรายงานสินค้า และ วัตถุดิบของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป

บทลงโทษ

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนอาจต้องได้รับโทษทั้งทางแพ่ง และทางอาญา เป็นกรณีไป

ความรับผิดที่ต้องได้รับทางแพ่ง

1. เบี้ยปรับ ลักษณะการคิดเท่าตัวหรือเป็นอัตราร้อยละของจำนวนภาษีตามอัตราดังนี้

1.1 ประกอบกิจการโดยมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85 หรือ มาตรา 85/1 หรือประกอบกิจการเมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/17 แล้ว ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษี ตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือเป็นเงินหนึ่งพันบาทต่อเดือนภาษี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

1.2 ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งในเดือนภาษี

1.3 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งในเดือนภาษีคลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียคลาดเคลื่อนหรือที่นำส่งคลาดเคลื่อน

1.4 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อในเดือนภาษีที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนไปให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไปหรือจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป

1.5 ไม่ได้จัดทำใบกำกับภาษีและส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามที่กำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตาม ใบกำกับภาษี

1.6 ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิที่จะออก ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตาม ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้

1.7 นำใบกำกับภาษีปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการคำนวณให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น ในกรณีใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถนำพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม

1.8 ไม่ได้เก็บสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขายไว้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เสียเบี้ยปรับอีกร้อยละสองของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี

1.9 ไม่ได้เก็บใบกำกับภาษีในกรณีภาษีซื้อที่ใช้เครดิตภาษีในการคำนวณภาษีไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีกร้อยละสองของจำนวนภาษีที่นำมาเครดิตนั้น

1.10 ไม่ได้ทำรายงานตามที่กฎหมายกำหนด หรือมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีซึ่งคำนวณจากฐานภาษีที่ไม่ได้ทำรายงานหรือไม่ได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้อง

2. กรณีไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาจะต้องเก็บภาษีเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระนั้น นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการจนถึงวันชำระภาษี เว้นแต่กรณีที่ได้อนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษีได้ แต่ยังคงเสียเงินเพิ่มร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

ความรับผิดที่ต้องได้รับอาญา

นอกจากโทษทางแพ่ง แล้วหากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้เสียภาษีหรือบุคคลใด ๆ กระทำความผิดโดยมีเจตนาที่จะฉ้อฉล หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติต่าง เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด จะต้องได้รับโทษทางอาญาดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการที่ฉ้อฉล หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้นี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

1.1 ผู้ไม่จัดส่งสำเนาสัญญาหรือเอกสารตามมาตรา 77 /4(2)

1.2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83 หรือ
มาตรา 83/1

1.3 เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83/2

1.4 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83/3

1.5 ผู้มีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มไม่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/5

มาตรา 83/6 หรือมาตรา 83/7

1.6 ผู้นำเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าตามมาตรา 83/8 หรือมาตรา

1.7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการทะเบียน

1.8 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่คืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/7

วรรคสาม มาตรา 85/8 วรรคสอง มาตรา 85/15 วรรคสอง หรือมาตรา 85/17 วรรคสอง

1.9 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการย้ายสถานประกอบการ

1.10 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการหยุดประกอบกิจการชั่วคราว

1.11 ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้จัดการมรดก หรือทายาทของผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่คืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.12 ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษี ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยมีรายการในส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน

1.13 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทน ใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้

1.14 ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

1.15 ผู้ประกอบการจดทะเบียนทำรายงานโดยไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

1.16 ผู้ประกอบการจดทะเบียนจงใจไม่เก็บและรักษาใบกำกับภาษี หรือสำเนาใบกำกับภาษี หรือเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

2. ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

2.1 ตัวแทนละเลยไม่ดำเนินการเกี่ยวกับจดทะเบียนของผู้ประกอบการที่นอกราชอาณาจักร

2.2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แสดงใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติมหรือปิดสถานประกอบการ

2.4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการโอนกิจการบางส่วนหรือการรับโอนกิจการ

2.5 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนกิจการทั้งหมด

3.6 ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรจัดทำรายงานโดยไม่เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

3. ผู้ประกอบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 82/18 (2)

3.2 ผู้ประกอบการใดซึ่งมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบกิจการโดยไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่จัดทำใบกำกับภาษีหรือสำเนาใบกำกับภาษีหรือจัดทำแล้วไม่มอบให้ผู้ซื้อหรือรับบริการ หรือไม่จัดทำใบกำกับภาษีหรือสำเนาใบกำกับภาษี และไม่ส่งมอบให้ผู้ซื้อ หรือผู้รับบริการตามที่อยู่ หรือผู้รับบริการเรียกร้อง

3.4 ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวออกใบกำกับภาษีที่ไม่เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

3.5 ตัวแทนออกใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

3.6 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

3.7 ผู้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน

4. ผู้ประกอบการ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

4.1 ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิตามมาตรา 86/2 วรรคสอง

4.2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินโดยไม่ได้รับอนุมัติ

4.3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่จัดทำรายงาน

4.4 ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรไม่จัดทำรายงาน

4.5 ผู้จัดหาหรือไม้อำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานประเมิน หรือข้าคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน

5. ผู้ประกอบการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท

5.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้โดยไม่สิทธิที่จะออกเอกสารดังกล่าว

5.2 ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิ

5.3 ผู้ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิออกเอกสาร

5.4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ลงรายการหรือลงรายการเป็นเท็จในรายงาน

5.5 ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ หรือใบแทนเอกสารดังกล่าว

5.6 ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มกระทำการใด ๆ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน

5.7 ผู้ประกอบการโดยเจตนา นำใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษเป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้ยินยอมหรือมีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์ (2533 : 4) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ประชาชนผู้เสียภาษีรู้เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มพอสมควร เพราะกรมสรรพากรได้จัดสัมมนา และประชาสัมพันธ์ไปมาก และในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มก็ไม่มีอะไรซับซ้อนเลย คือเราขายอะไรก็เรียกเก็บภาษี 7% เวลาซื้ออะไรเข้ามา ก็เสีย 7% แล้วเอาส่วนต่างมากหักกลับกัน ถ้าภาษีขายสูงกว่าภาษีซื้อก็นำส่งสรรพากร หรือถ้าภาษีซื้อสูงกว่าภาษีขายก็มาขอคืน และในอนาคตเมื่อใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม จะหนีภาษีได้ยาก

เสนาะ อุณากร (2533 : 186) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้เสียภาษีจะต้องมีการการจัดทำบัญชีเพิ่มขึ้น แต่คงเป็นปัญหาเฉพาะธุรกิจที่ดำเนินแบบครอบครัว และไม่ค่อยมีการทำบัญชีเอาไว้ แต่ถ้าเป็นธุรกิจสมัยใหม่ก็คงจะไม่มีปัญหาแต่ประการใด

ทัศนีย์ มหัทธนะกิตติวงศ์ (2536 : 1) ได้เขียนบทความว่า การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ แทนภาษีการค้าเมื่อผ่านไป 1 ปี ทุกสิ่งทุกอย่างจะเข้าที่เข้าทางโดยเร็วเกินคาด เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ เมื่อมีการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ ระยะเวลาเดียวกัน โดยรวมแล้วทั้งในด้านผู้ประกอบการและผู้ปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากร มีความคล่องตัวจะลุ่มอล่วยในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความเข้าใจและคิดเห็นพ้องกันถึงส่วนดีของภาษีมูลค่าเพิ่ม อย่างไรก็ตามก็ตีอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้นและผันแปรไปตามความเจริญทางเศรษฐกิจ ความพยายามที่จะทำให้อาชีพมูลค่าเพิ่มเป็นระบบภาษีที่ดีสมบูรณ์แบบ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับปฏิบัติกันได้อย่างถูกต้องนั้น จำเป็นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ให้ทันกับเหตุการณ์เสมอ โดยเฉพาะในด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นจริงง่ายต่อการทำความเข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายทั้งในส่วนของผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเอง

ม.ร.ว. จตุมงคล โสณกุล (2536 : 3) ได้กล่าวว่า การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบภาษีอากรครั้งใหญ่ ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อเศรษฐกิจที่กำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วแล้ว ยังมีผลต่อธุรกรรมของธุรกิจทุกแขนง ระยะเวลาปีเศษที่นำภาษีมูลค่าเพิ่มมาบังคับใช้ พบว่าประสบความสำเร็จมาขั้นหนึ่งแล้ว โดยผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ในทางปฏิบัติในด้านการมวียังมีความสับสนและความเข้าใจไม่ถูกต้องอยู่บ้าง ซึ่งทางกรมสรรพากรพยายามหาวิธีแก้ไขอยู่ตลอดเวลา เพื่อเอื้ออำนวยต่อธุรกรรมของธุรกิจแต่ละประเภทให้มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและง่ายขึ้น โดยยังรักษาความเป็นกลางของระบบภาษีอากรที่ดีไว้

วีระชัย ตันติกุล (2540 : 1) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจาก 7% เป็น 10% จะทำให้ผู้หลบเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกรมสรรพากรได้ตั้งทีมงานเฉพาะกิจดูแลในเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราใหม่โดยเฉพาะ

กัมพล เกียรติไพบูลย์ (2540 : 16) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 จะไม่มีปัญหาต่อผู้ประกอบการเหมือนเช่นการประกาศใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งแรก

จตุรงค์ ฉายแสง (2540 : 10) ได้กล่าวว่า การปรับเพิ่มอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่ส่งผลกระทบต่อรายได้ กลับจะช่วยส่งเสริมการประหยัดมากกว่าเดิมและยังช่วยให้รายได้ของรัฐบาลเพิ่มสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ประกอบกิจการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป อัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8,145 ราย (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่. ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรของผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป อัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ประชากร (ราย)
1. ธุรกิจบริการ	3,457
2. ธุรกิจพาณิชยกรรม	3,012
3. ธุรกิจอุตสาหกรรม	1,676
รวม	8,145

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป อัตราร้อยละ 10 โดยวิธีการหาค่าจากตารางขนาดประชากรของยามาเน (Yamane. 1970 : 580 - 581) ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ขนาดตัวอย่างประชากร 381 ราย ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบ่งแต่ละกลุ่มตัวอย่างด้วยขนาดตัวอย่างได้สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ใน 3 กลุ่มธุรกิจ คือ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูป อัตราร้อยละ 10 โดยแบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มตัวอย่าง (ราย)
1. ธุรกิจบริการ	162
2. ธุรกิจพาณิชยกรรม	141
3. ธุรกิจอุตสาหกรรม	78
รวม	381

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นแบบสอบถามลักษณะข้อคำถามปลายเปิดมีคำตอบให้เลือก คือ ใช่ , ไม่ใช่

ด้านที่ 2 ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ด้านที่ 3 ด้านพฤติกรรมและ แนวโน้มของพฤติกรรม ต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และไม่ปฏิบัติ เลย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา เอกสาร ตำรา ทฤษฎี และความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. สร้างแบบสอบถามจำลอง จำนวน 55 ข้อ โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาให้มีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและนิยามศัพท์

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และข้อบกพร่องของข้อคำถาม เพื่อให้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

3.1 นางวิไลลักษณ์ เพชรี่ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่ม สรรพากรจังหวัดเชียงใหม่

3.2 อาจารย์บุญสวาท พฤชิกานนท์ หัวหน้าภาควิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต เลขที่ 2705

3.3 รองศาสตราจารย์สิริเกียรติ รัชชुकานติ ภาควิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. ประมวลความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดที่ได้พิจารณาแบบสอบถามเป็นรายชื่อ แล้วปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกอบการ ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัต (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ด้านความรู้ความเข้าใจ	0.4776
ด้านความรู้สึกและความคิดเห็น	0.8534
ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มของพฤติกรรม	0.6725

จากตาราง 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสามารถใช้เป็นแบบสอบถามได้ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 0.5

6. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย และนำหนังสือที่ได้รับจากบัณฑิตวิทยาลัยไปทำการติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่.
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ จำนวนแบบสอบถามที่ใช้สอบถาม 381 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เพราะผู้เก็บแบบสอบถามได้ตรวจสอบทันที

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามแต่ละฉบับ มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบว่ามีความถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน และแยกแบบสอบถามของแต่ละกลุ่มธุรกิจไว้เป็นกลุ่ม ๆ
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาความถี่และค่าร้อยละ
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบคำถามถูก ให้ 1 คะแนน และตอบคำถามผิดไม่ให้คะแนน โดยแสดงเกณฑ์ดังนี้

คำตอบ	คะแนน
ถูก	1
ผิด	0

การกำหนดระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดระดับคะแนนเป็นอัตราร้อยละดังนี้

ร้อยละ 100 - 80	จัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
ร้อยละ 79 - 70	จัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก
ร้อยละ 69 - 60	จัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
ร้อยละ 59 - 50	จัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
ร้อยละ 49 - 0	จัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

ด้านที่ 2 ด้านความรู้สึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1

การกำหนดระดับคะแนนความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ด้านที่ 3 ด้านพฤติกรรมและแนวโน้มของพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับในการปฏิบัติ	คะแนน
ปฏิบัติมากที่สุด	5
ปฏิบัติมาก	4
ปฏิบัติปานกลาง	3
ปฏิบัติน้อย	2
ไม่ปฏิบัติเลย	1

การกำหนดระดับในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	จัดอยู่ในระดับการไม่ปฏิบัติ

4. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา เงินทุนจดทะเบียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่โดยสถิติค่า χ^2 - test

4.2 ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติค่า F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

4.3 ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้สถิติสถิติค่า F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /pc+ (Statistical Package for the Science/Personal Computer)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 หาค่าร้อยละ

2.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1966 : 45) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson. 1966 : 62) จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 1610)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ แทน ค่าผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1966 : 290)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_B แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

3.2 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้ Scheffe's Test for Multiple Comparisons ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคู่ (Ferguson. 1966 : 296) จากสูตร

$$CV_d = \sqrt{(K-1)(F^*)(MS_W)(1/n_i + 1/n_j)}$$

เมื่อ K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F^* แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

n_i, n_j แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ

3.2 หาค่าสถิติไค-สแควร์ จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^p \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ p แทน จำนวนแถวนอน

k แทน จำนวนแถวตั้ง

O_{ij} แทน ความถี่ที่สังเกตได้จากแถวนอนที่ i แถวตั้งที่ j

E_{ij} แทน ความถี่ที่คาดหวังจากแถวนอนที่ i แถวตั้งที่ j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม Sum Square
MS	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม Mean Square
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
χ^2	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน χ^2 - distribution
df	แทน ระดับขั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าความถี่และร้อยละของแบบสอบถามด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี

มูลค่าเพิ่ม

3. หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามด้านความรู้สึกรู้สึก และความ
คิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

4. หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ
และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

5. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียน

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ลึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียน

5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียน

6. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ราย)	คิดเป็น (ร้อยละ)
1. ระดับการศึกษา		
1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	131	34.40
1.2 ปริญญาตรี	227	59.60
1.3 สูงกว่าปริญญาตรี	23	6.00
	381	100.00
2. ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ		
2.1 ธุรกิจบริการ	162	42.50
2.2 ธุรกิจพาณิชย์กรรม	141	37.00
2.3 ธุรกิจอุตสาหกรรม	78	20.50
	381	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ราย)	คิดเป็น (ร้อยละ)
3. ประเภทของผู้ประกอบการ		
3.1 บริษัทจำกัด	141	37.00
3.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด	165	43.30
3.3 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	75	19.70
	381	100.00
4. เงินทุนจดทะเบียน		
4.1 ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	143	37.50
4.2 1-10 ล้านบาท	186	48.80
4.3 11-50 ล้านบาท	38	10.00
4.4 51-100 ล้านบาท	5	1.30
4.5 มากกว่า 100 ล้านบาท	9	2.40
	381	100.00

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา มีต่ำกว่าปริญญาตรี 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.40 ปริญญาตรี 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.60 สูงกว่าปริญญาตรี 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 6 จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ มีธุรกิจบริการ 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.50 ธุรกิจพาณิชยกรรม 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 37 ธุรกิจอุตสาหกรรม 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.50 จำแนกตามประเภทของผู้ประกอบการมี บริษัทจำกัด 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 37 ห้างหุ้นส่วนจำกัด 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.30 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.70 จำแนกตามเงินทุนจดทะเบียนมีต่ำกว่า 1 ล้านบาท 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 1 - 10 ล้านบาท 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.80 11 - 50 ล้านบาท 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 51 - 100 ล้านบาท 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.30 และมากกว่า 100 ล้านบาท 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตอนที่ 2 ทศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. หาค่าความถี่และร้อยละ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตาราง 5 ค่าความถี่ร้อยละ และอันดับของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายชื่อ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	ถูก		ผิด		อันดับ
	จำนวน ความถี่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ความถี่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	
1. ผู้ประกอบการที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท ต่อปี ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	215	56.40	166	43.60	8
2. เมื่อกิจการมีรายได้ถึงเกณฑ์ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน 60 วัน นับจากวันที่มีรายได้ถึงเกณฑ์	156	40.90	225	59.10	14
3. ในกรณีขายสินค้า ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบ	313	82.20	68	17.80	5
4. ในกรณีขายบริการ ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน	323	84.80	58	15.20	4
5. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 ต้องจัดทำรายงาน 2 ประเภท คือรายงานภาษีซื้อ และรายงานภาษีขาย	68	17.80	313	82.20	15
6. รายงานแต่ละชนิดต้องจัดทำรายงานให้แล้วเสร็จภายใน 3 วัน นับจากวันที่จำหน่ายสินค้า	189	49.60	192	50.40	12
7. ใบกำกับภาษีเป็นหลักฐานแสดงจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้เรียกเก็บมีทั้งใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปและใบกำกับภาษีอย่างย่อรวมทั้งใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ซึ่งถือเป็นใบกำกับภาษีด้วย	292	76.60	89	23.40	6

ตาราง 5 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	ถูก		ผิด		อันดับ
	จำนวน ความถี่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ความถี่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	
8. วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษีคือ ขีดฆ่าและเซ็นชื่อกำกับเท่านั้น	230	60.40	151	39.60	7
9. การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 คือ ยอดขาย หักด้วยยอดซื้อ	204	53.50	177	46.50	10
10. แบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 คือ ภพ.20	186	48.80	195	51.20	13
11. การยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต้องยื่น ภายใน 15 วัน ของเดือนถัดไป	337	88.50	44	11.50	1
12. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกิน ผู้ประกอบการมีสิทธิเลือกขอคืนเป็นเงินสด นำฝากเข้าธนาคารหรือเครดิตภาษีในเดือน ถัดไป	326	85.60	55	14.40	3
13. ใบกำกับภาษีซื้อที่ได้รับมาแต่ไม่ได้นำมาใช้ หักเป็นภาษีซื้อในเดือนที่ได้รับไม่สามารถ ขอคืนภาษีซื้อได้	202	53.00	179	47.00	11
14. ในกรณีที่กิจการไม่ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามระยะเวลาที่กำหนด จะต้องเสียเงินเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือน	206	54.10	175	45.90	9
15. การปลอมใบกำกับภาษีต้องระวางโทษตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 7 ปี	329	86.40	52	13.60	2

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 88.50 ไม่มีความรู้ความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 11.50 เรื่องบทลงโทษในการปลอมใบกำกับภาษีเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 86.40 ไม่มีความรู้ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 13.60 เรื่องวิธีการขอคืนภาษีเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 85.60 ไม่มีความรู้ความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 14.40 เรื่องความรับผิดชอบในการให้บริการเป็นอันดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 84.80 เรื่องความรับผิดชอบในการขายสินค้าเป็นอันดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 82.20 เรื่องใบกำกับภาษีเป็นอันดับ 6 คิดเป็นร้อยละ 76.60 เรื่องวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษีเป็นอันดับ 7 คิดเป็นร้อยละ 60.40 เรื่องระดับรายได้ที่เข้าเกณฑ์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอันดับ 8 คิดเป็นร้อยละ 56.40 เรื่องบทลงโทษในการไปยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 เป็นอันดับที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 53.50 เรื่องใบกำกับภาษีซื้อที่นำมาขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอันดับที่ 11 คิดเป็น ร้อยละ 53.00 เรื่องระยะเวลาในการจัดทำรายงานต่าง ๆ เป็นอันดับที่ 12 คิดเป็นร้อยละ 49.60 เรื่องแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 เป็นอันดับที่ 13 คิดเป็นร้อยละ 48.80 เรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอันดับที่ 14 คิดเป็นร้อยละ 40.90 และเรื่องรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอันดับที่ 15 คิดเป็นร้อยละ 17.80

ตาราง 6 ค่าความถี่ ร้อยละ ระดับคะแนน และอันดับด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

คะแนน (ร้อยละ)	จำนวนความถี่ ราย	คิดเป็นร้อยละ	ระดับความรู้ ความเข้าใจ	อันดับ
100 - 80	77	20.21	มากที่สุด	2
79 - 70	152	39.90	มาก	1
69 - 60	66	17.32	ปานกลาง	4
59 - 50	73	19.16	น้อย	3
49 - 0	13	3.41	น้อยที่สุด	5
รวม	381	100.00		

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 39.90 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุดเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.21 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจน้อยเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 19.16 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลางเป็นอันดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 17.32 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดเป็นอันดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 3.41

2. หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้สึกและความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้สึกและความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ

ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อนเพราะเก็บจากราคาของ สินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนเท่านั้น	3.62	0.90	เห็นด้วย
2. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการ คำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว	3.68	0.86	เห็นด้วย
3. ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ความเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธี การจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภท	3.46	0.93	ไม่แน่ใจ
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้ หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้	3.41	0.92	ไม่แน่ใจ
5. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขาย สินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จ รับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของ ผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ	3.68	0.96	เห็นด้วย
6. ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บภาษีได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น	3.57	0.84	เห็นด้วย
7. ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและ เอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.90	0.83	เห็นด้วย
8. เกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้อง เข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10	3.51	1.03	เห็นด้วย
9. ระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว	3.28	0.92	ไม่แน่ใจ
10. ในกรณีการขายสินค้า การออกไปกำกับภาษีท่านไม่มี ปัญหาในการปฏิบัติ	3.25	1.04	ไม่แน่ใจ

ตาราง 7 (ต่อ)

ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11. ในกรณีการขายบริการการออกไปกำกับภาษีท่านไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ	3.13	1.03	ไม่แน่ใจ
12. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ท่านคิดว่าเหมาะสม	2.44	1.02	ไม่เห็นด้วย
13. การจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 30 วัน	2.95	0.94	ไม่แน่ใจ
14. แบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำและสะดวกในการจัดทำ	3.32	0.89	ไม่แน่ใจ
15. การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวก	3.65	0.86	เห็นด้วย
16. ระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม	3.44	0.83	ไม่แน่ใจ
17. กรมสรรพากรกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ	3.87	0.80	เห็นด้วย
18. กรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย INTERNET	3.30	0.91	ไม่แน่ใจ
19. กรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว	3.15	0.93	ไม่แน่ใจ
20. การปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป	3.27	1.06	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในระดับที่เห็นด้วยในเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการ

ต้องจัดทำบัญชีและเอกสารสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.90$) กรมสรรพากรกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.87$) ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจน แฉกง่ายต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว ภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยง เพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการนำไปหักเป็นภาษีซื้อได้เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.68$) การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.65$) ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.62$) ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.57$) เกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.51$) สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มให้ความรับเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภท ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ ระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว กรณีการขายสินค้าออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ กรณีการขายบริการออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ การจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 3 วัน แบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำ และสะดวกในการจัดทำ ระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม กรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบ INTERNET กรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว การปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 อยู่ในระดับที่ไม่เห็นด้วยเพียงข้อเดียว

3. หาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายข้อ และรวมทั้งด้าน

การปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ธุรกิจของท่านจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	4.00	0.91	มาก
2. ถ้าท่านต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อรายได้ถึงเกณฑ์ท่านจะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	3.89	0.85	มาก
3. กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน	3.93	0.96	มาก
4. กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า	3.50	1.23	มาก
5. ในครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของท่านจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน	3.46	1.22	ปานกลาง
6. กิจการของท่านเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ	2.22	0.83	น้อย
7. กิจการของท่านสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้อง	3.18	1.11	ปานกลาง
8. ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจการของท่านมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง	4.05	0.86	มาก
9. กิจการของท่านลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายผิดพลาด	2.01	0.83	น้อย
10. กิจการของท่านลงรายงานวัตถุดิบและสินค้าผิดพลาด	2.02	0.77	น้อย
11. กิจการของท่านลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่กฎหมายกำหนด	2.02	0.96	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

การปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
12. ในเดือนถัดไปกิจการของท่านสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	3.71	0.87	มาก
13. ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการของท่านผิดพลาดในเรื่องจุดทศนิยม	2.36	0.89	น้อย
14. การกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มท่านจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี	3.98	0.89	มาก
15. กิจการของท่านขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป	3.02	1.20	ปานกลาง
16. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือการโอนเข้าธนาคารท่านได้รับอย่างรวดเร็ว	2.95	1.16	ปานกลาง
17. ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป ท่านจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ	3.01	1.22	ปานกลาง
18. ไบกำกับภาษีที่ท่านไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อท่านจะนำไปเครดิตภาษีคืนในครั้งต่อไป	2.69	1.15	ปานกลาง
19. ในครั้งต่อไปไบกำกับภาษีที่ท่านไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อท่านจะนำไปเครดิตภาษีคืนในเดือนถัดไป	3.02	1.11	ปานกลาง
20. กิจการของท่านเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม	2.02	1.00	น้อย

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ประกอบการมีพฤติกรรมการปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในระดับการปฏิบัติมาก ในเรื่องของการออกใบกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจการจะมีความระมัดระวัง และรอบคอบในการออกใบกำกับภาษีให้

ถูกต้องเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.05$) ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 4.00$) การกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับการตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.98$) กรณีที่ขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.93$) ถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อรายได้ถึงเกณฑ์จะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.89$) ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.71$) กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.50$) สำหรับในครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน กิจการสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดได้ถูกต้อง กิจการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือการโอนเข้าธนาคาร กิจการได้รับอย่างรวดเร็ว ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ ใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อในครั้งต่อไป ในครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป อยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง และในระดับการปฏิบัติน้อยคือ ในเรื่องการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการผิดพลาดในเรื่องจุดทศนิยม ($\bar{X} = 2.36$) กิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ ($\bar{X} = 2.22$) กิจการจะรายงานวัตถุดิบและสินค้าผิดพลาด กิจการจะรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่ากฎหมายกำหนด กิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ($\bar{X} = 2.02$) กิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายผิดพลาด ($\bar{X} = 2.01$)

ต่อไปนี้เป็นทดสอบสมมติฐานของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียนของกิจการ ที่มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

**สมมติฐาน ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตาม
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ มีความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน**

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	89	54.9	73	45.1	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	72	51.1	59	48.9	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	54	69.2	24	30.8	78	100
รวม	215	56.4	166	43.6	381	100

$$*p = .0303 < .05$$

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.1 ธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.9 และธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 69.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 30.8

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	48	29.6	114	70.4	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	66	46.8	75	53.2	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	62	53.8	36	46.2	78	100
รวม	156	40.9	225	59.1	381	100

$$*p = .0003 < .05$$

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 29.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 70.4 ธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 46.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53.2 และธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 46.2

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	123	75.9	39	24.1	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	128	90.8	13	9.2	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	62	79.5	16	20.5	78	100
รวม	313	82.2	68	17.8	381	100

$$*p = .0027 < .05$$

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 75.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 24.1 ธุรกิจพาณิชยกรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 90.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 9.2 และธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 79.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 20.5

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	128	79.0	34	21.0	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	131	92.9	10	7.1	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	64	82.1	14	17.9	78	100
รวม	323	84.8	58	15.2	381	100

$$*p = .0027 < .05$$

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 79 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 21 ธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 92.9 ไม่มีความเข้าใจร้อยละ 7.1 และธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 82.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 17.9

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	25	15.4	137	84.6	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	16	11.3	125	88.7	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	27	34.6	51	65.4	78	100
รวม	68	17.8	313	82.2	381	100

$$*p = .0001 < .05$$

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 15.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 84.6 ธุรกิจพาณิชย์กรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.3 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.7 และธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 34.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 65.4

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	67	41.4	95	58.6	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	72	51.1	69	48.9	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	50	64.1	28	35.9	78	100
รวม	189	49.6	192	50.4	381	100

$$p = .0039 < .05$$

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 41.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 58.6 ธุรกิจพาณิชย์กรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.9 และธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 64.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 35.9

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	121	74.7	41	25.3	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	112	79.4	29	20.6	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	59	75.6	19	24.4	78	100
รวม	292	76.6	89	23.4	381	100

$$p = .6061 > .05$$

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 76.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 23.4

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวนความถี่	%	จำนวนความถี่	%	จำนวนความถี่	%
ธุรกิจบริการ	96	59.3	66	40.7	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	89	63.1	52	36.9	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	45	57.7	33	42.3	78	100
รวม	230	60.4	151	39.6	381	100

$$p = .6825 > .05$$

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 60.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 39.6

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	88	54.3	74	45.7	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	59	41.8	82	58.2	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	57	73.1	21	26.9	78	100
รวม	204	53.5	177	46.5	381	100

$$*p = .0001 < .05$$

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.3 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.7 ธุรกิจพาณิชย์กรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 41.8 ไม่มีความเข้าใจร้อยละ 58.2 และธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 73.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 26.9

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	84	51.9	78	48.1	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	66	46.8	75	53.2	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	36	46.2	42	53.8	78	100
รวม	186	48.8	195	51.2	381	100

$$p = .5927 > .05$$

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.2

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดย จำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	127	78.4	35	21.6	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	137	97.2	4	2.8	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	73	93.6	5	6.4	78	100
รวม	337	88.5	44	11.5	381	100

$$*p = .0000 < .05$$

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 78.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 21.6 ธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 97.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 2.8 ธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจ 93.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 6.4

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	132	81.5	30	18.5	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	126	89.5	15	10.6	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	68	87.2	10	12.8	78	100
รวม	326	85.6	55	14.4	381	100

$$p = .0355 > .05$$

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 85.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 14.4

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	82	50.6	80	49.4	162	100
ธุรกิจพาณิชย์กรรม	79	56.0	62	44.0	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	41	52.6	37	47.4	78	100
รวม	202	53.0	179	47.0	381	100

$$p = .6395 > .05$$

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 47

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	88	54.3	74	45.7	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	65	46.1	76	53.9	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	53	67.9	25	32.1	78	100
รวม	206	54.1	175	45.9	381	100

$$*p = .0008 < .05$$

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.3 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.7 ธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 46.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53.9 และธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 67.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 32.1

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ

ลักษณะ การดำเนินงานของธุรกิจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ธุรกิจบริการ	132	81.5	30	18.5	162	100
ธุรกิจพาณิชยกรรม	129	91.5	12	8.5	141	100
ธุรกิจอุตสาหกรรม	68	87.2	10	12.8	78	100
รวม	329	86.4	52	13.6	381	100

$$*p = .0395 < .05$$

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 81.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 18.5 ธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 91.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 8.5 ธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 87.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 12.8

สมมติฐาน ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตามระดับการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	83	63.4	48	36.6	131	100
ปริญญาตรี	120	52.9	107	47.1	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	12	52.2	11	47.8	23	100
รวม	215	56.4	166	43.6	381	100

$$p = .1421 > .05$$

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 56.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 43.6

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	42	32.1	89	67.9	131	100
ปริญญาตรี	104	45.8	123	54.2	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	10	43.5	13	56.5	23	100
รวม	156	40.9	225	59.1	381	100

$$p = .0376 < .05$$

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 32.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 67.9 ปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.2 และสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 43.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 56.5

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	98	74.8	33	25.2	131	100
ปริญญาตรี	194	85.5	33	14.5	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	21	91.3	2	8.7	23	100
รวม	313	82.2	68	17.8	381	100

$$p = .0200 < .05$$

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 74.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 25.2 ปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 85.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 14.5 และสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 91.3 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 8.7

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบการขายบริการ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	99	75.6	32	24.4	131	100
ปริญญาตรี	207	91.2	20	8.8	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	17	73.9	6	26.1	23	100
รวม	323	84.8	58	15.2	381	100

$$*p = .0001 < .05$$

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบการขายบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 75.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 24.4 ปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 91.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 8.8 และสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 73.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 26.1

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	12.2	115	87.8	131	100
ปริญญาตรี	45	19.8	182	80.2	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	7	30.4	16	69.6	23	100
รวม	68	17.8	313	82.2	381	100

$$p = .0517 > .05$$

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 17.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 82.2

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	69	52.7	62	47.3	131	100
ปริญญาตรี	105	46.3	122	53.7	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	15	65.2	8	34.8	23	100
รวม	189	49.6	192	50.4	381	100

$$p = .1530 > .05$$

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 49.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 50.4

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา \ ความรู้ความเข้าใจ	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	98	74.8	33	25.2	131	100
ปริญญาตรี	178	78.4	49	21.6	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	16	69.6	7	30.4	23	100
รวม	292	76.6	89	23.4	381	100

$$p = .5254 > .05$$

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 76.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 23.4

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	63	48.1	68	51.9	131	100
ปริญญาตรี	154	67.8	73	32.2	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	13	56.5	10	43.5	23	100
รวม	230	60.4	151	39.6	381	100

$$*p = .0011 < .05$$

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.9 ปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 67.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 32.2 และสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 56.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 43.5

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	56	42.7	75	57.3	131	100
ปริญญาตรี	133	58.6	94	41.4	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	15	65.2	8	34.8	23	100
รวม	204	53.5	177	46.5	381	100

$$*p = .0077 < .05$$

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 42.7 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 57.3 ปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 58.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 41.4 และสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 65.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 34.8

ตาราง 33 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	55	42.0	76	58.0	131	100
ปริญญาตรี	117	51.5	110	48.5	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	14	60.9	9	39.1	23	100
รวม	186	48.8	195	51.2	381	100

$$p = .1076 > .05$$

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.2

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	113	86.3	18	13.7	131	100
ปริญญาตรี	205	90.3	22	9.7	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	19	82.6	4	17.4	23	100
รวม	337	88.5	44	11.5	381	100

$$p = .3411 > .05$$

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.5

ตาราง 35 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	85.5	19	14.5	131	100
ปริญญาตรี	195	85.9	32	14.1	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	19	82.6	4	17.4	23	100
รวม	326	85.6	55	14.4	381	100

$$p = 9120 > .05$$

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 85.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 14.4

ตาราง 36 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	65	49.6	66	50.4	131	100
ปริญญาตรี	126	55.5	101	44.5	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	11	47.8	12	52.2	23	100
รวม	202	53.0	179	47.0	381	100

$$p = .44914 > .05$$

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 47

ตาราง 37 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	64	48.9	67	51.1	131	100
ปริญญาตรี	126	55.5	101	44.5	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	16	69.6	7	30.4	23	100
รวม	206	54.1	175	45.9	381	100

$$p = 1.461 > .05$$

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.9

ตาราง 38 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ ระดับการศึกษา	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	111	84.7	20	15.3	131	100
ปริญญาตรี	199	87.7	28	12.3	227	100
สูงกว่าปริญญาตรี	19	82.6	4	17.4	23	100
รวม	329	86.4	52	13.6	381	100

$$p = .6386 > .05$$

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 86.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 13.6

**สมมติฐาน ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ที่แบ่งตามเงินทุน
จดทะเบียนของกิจการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน**

ตาราง 39 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	86	60.1	57	39.9	143	100
1 - 10 ล้านบาท	102	54.8	84	45.2	186	100
11 - 50 ล้านบาท	19	50.0	19	50.0	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	1	44.4	5	55.6	6	100
รวม	215	56.4	166	43.6	381	100

$$p = .5110 > .05$$

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 56.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 43.6

ตาราง 40 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	53	37.1	90	62.9	143	100
1 - 10 ล้านบาท	77	41.4	109	58.6	186	100
11 - 50 ล้านบาท	23	60.5	15	39.5	38	100
51 - 100 ล้านบาท	2	40.0	3	60.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	1	11.1	8	88.9	9	100
รวม	156	40.9	225	59.1	381	100

$$*p = .0365 < .05$$

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 37.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 62.9 ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 41.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 58.6 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 60.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 39.5 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 40.0 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 60.0 และทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.9

ตาราง 41 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	109	76.2	34	23.8	143	100
1 - 10 ล้านบาท	160	86.0	26	14.0	186	100
11 - 50 ล้านบาท	34	89.5	4	10.5	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	6	66.7	3	33.3	9	100
รวม	313	82.2	68	17.8	381	100

$$p = .0844 > .05$$

จากตาราง 41 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 82.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 33.3

ตาราง 42 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	111	77.6	32	22.4	143	100
1 - 10 ล้านบาท	168	90.3	18	9.7	186	100
11 - 50 ล้านบาท	32	84.2	6	15.8	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	8	88.9	1	11.1	9	100
รวม	323	84.8	58	15.2	381	100

$$*p = 0.354 < .05$$

จากตาราง 42 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 77.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 22.4 ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 90.3 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 9.7 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 84.2 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 15.8 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 80.0 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 20.0 และทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.1

ตาราง 43 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำโดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	23	16.1	120	83.9	143	100
1 - 10 ล้านบาท	31	16.7	155	83.3	186	100
11 - 50 ล้านบาท	12	11.6	26	68.4	38	100
51 - 100 ล้านบาท	1	20.0	4	80.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	1	11.1	8	88.9	9	100
รวม	68	17.8	313	82.2	381	100

$$p = .2259 > .05$$

จากตาราง 43 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 17.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 82.2

ตาราง 44 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	67	46.9	76	53.1	143	100
1 - 10 ล้านบาท	95	51.1	91	48.9	186	100
11 - 50 ล้านบาท	20	52.6	18	47.4	38	100
51 - 100 ล้านบาท	3	60.0	2	40.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	4	44.4	5	55.6	9	100
รวม	189	49.6	192	50.4	381	100

$$p = .9029 > .05$$

จากตาราง 44 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 49.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 50.4

ตาราง 45 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	105	73.4	38	26.6	143	100
1 - 10 ล้านบาท	144	77.4	42	22.6	186	100
11 - 50 ล้านบาท	33	86.8	5	13.2	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	6	66.7	3	33.3	9	100
รวม	292	76.6	89	23.4	381	100

$$p = .4586 > .05$$

จากตาราง 45 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 76.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 23.4

ตาราง 46 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	78	54.5	65	45.5	143	100
1 - 10 ล้านบาท	113	60.8	73	39.2	186	100
11 - 50 ล้านบาท	27	71.1	11	28.9	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	8	88.9	1	11.1	9	100
รวม	230	60.4	151	39.6	381	100

$$p = .1025 > .05$$

จากตาราง 46 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 60.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 39.6

ตาราง 47 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	70	49.0	73	53.0	143	100
1 - 10 ล้านบาท	107	57.0	79	42.5	186	100
11 - 50 ล้านบาท	19	50.0	19	50.0	38	100
51 - 100 ล้านบาท	2	40.0	3	60.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	6	66.7	3	33.3	9	100
รวม	204	53.5	177	46.5	381	100

$$p = .4654 > .05$$

จากตาราง 47 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53.5 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 46.5

ตาราง 48 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	70	49.7	72	50.3	142	100
1 - 10 ล้านบาท	89	47.8	97	52.2	186	100
11 - 50 ล้านบาท	21	55.3	17	44.7	38	100
51 - 100 ล้านบาท	2	40.0	3	60.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	3	33.3	6	66.7	9	100
รวม	186	48.8	195	51.2	381	100

$$p = .7797 > .05$$

จากตาราง 48 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 51.2

ตาราง 49 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	127	88.8	16	11.2	143	100
1 - 10 ล้านบาท	165	88.7	21	11.3	186	100
11 - 50 ล้านบาท	37	97.4	1	2.6	38	100
51 - 100 ล้านบาท	3	60.0	2	40.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	5	55.6	4	44.4	9	100
รวม	337	88.5	44	11.5	381	100

$$*p = .0024 < .05$$

จากตาราง 49 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.8 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.2 ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 88.7 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 11.3 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 97.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 2.6 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 60.0 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 40.0 และทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 55.6 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 44.4

ตาราง 50 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	125	87.4	18	12.6	143	100
1 - 10 ล้านบาท	158	84.9	28	15.1	186	100
11 - 50 ล้านบาท	35	92.1	3	7.9	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	4	44.4	5	55.6	9	100
รวม	326	85.6	55	14.4	381	100

$$*p = .0066 < .05$$

จากตาราง 50 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 87.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 12.6 ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 84.9 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 15.1 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 92.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 7.9 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 80.0 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 20.0 และทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 44.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 55.6

ตาราง 51 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	79	55.2	64	44.8	143	100
1 - 10 ล้านบาท	99	53.2	87	46.8	186	100
11 - 50 ล้านบาท	18	47.4	20	52.6	38	100
51 - 100 ล้านบาท	1	20.0	4	80.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	5	55.6	4	44.4	9	100
รวม	202	53.0	179	47.0	381	100

$$p = .5601 > .05$$

จากตาราง 51 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องใบกำกับภาษีซื้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 53.0 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 47.0

ตาราง 52 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	124	86.7	19	13.3	143	100
1 - 10 ล้านบาท	160	86.0	26	14.0	186	100
11 - 50 ล้านบาท	34	89.5	4	10.5	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	7	77.8	2	22.0	9	100
รวม	329	86.4	52	13.6	381	100

$$p = .8975 > .05$$

จากตาราง 52 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 86.4 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 13.6

ตาราง 53 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม โดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความรู้ความเข้าใจ ทุนจดทะเบียน	ถูก		ผิด		รวม	
	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%	จำนวน ความถี่	%
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	77	53.8	66	46.2	143	100
1 - 10 ล้านบาท	93	50.0	93	50.0	186	100
11 - 50 ล้านบาท	27	71.1	11	28.9	38	100
51 - 100 ล้านบาท	4	80.0	1	20.0	5	100
มากกว่า 100 ล้านบาท	5	55.6	4	44.4	9	100
รวม	206	54.1	175	45.9	381	100

$$p = .1349 > .05$$

จากตาราง 53 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องเบี่ยปรับเงินเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 54.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 45.9

**สมมติฐาน ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตาม
ลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา หุนจดทะเบียนของกิจการ มีความรู้สึกต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
แตกต่างกัน**

ตาราง 54 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและ
ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นแต่ละ
ขั้นตอนเท่านั้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาหุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.2815	1.1407	1.4195
	ภายในกลุ่ม	378	303.7710	.8036	
	รวม	380	306.0525		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.5623	.7812	.9697
	ภายในกลุ่ม	378	304.4902	.8036	
	รวม	380	306.0525		
หุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	14.7163	3.6791	4.7482*
	ภายในกลุ่ม	376	291.3362	.7748	
	รวม	380	306.0525		

* $p < .05$

จากตาราง 54 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
ของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน
เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นแต่ละขั้นตอนเท่านั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม
ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึก
และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละ
ขั้นตอนเท่านั้นไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้นแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 55

ตาราง 55 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
จัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้นของผู้ประกอบการ
ในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท
51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		3.0000	3.4336	3.7097	3.9474	4.0000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.0000	-	.4336	.7097*	.9474*	1.0000*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.4336		-	.2761*	.5138*	.5664
1-10 ล้านบาท (2)	3.7097			-	.2377	.2903
11-50 ล้านบาท (3)	3.9474				-	.0526
51-100 ล้านบาท (4)	4.0000					-

* $p < .05$

จากตาราง 55 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้น ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7097 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9474 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.0000 และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2761 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5138 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น แต่ละขั้นตอนเท่านั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 56 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F'
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.4235	.7118	.9545
	ภายในกลุ่ม	378	281.8678	.7457	
	รวม	380	283.2913		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.2447	.1223	
	ภายในกลุ่ม	378	283.0467	.7488	
	รวม	380	283.2913		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.1887	1.5472	2.0994*
	ภายในกลุ่ม	376	277.1026	.7370	
	รวม	380	283.2913		

*P < .05

จากตาราง 56 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียวไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียว

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่ามีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียวแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 57

ตาราง 57 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียวของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		3.2222	3.6084	3.6882	3.9211	4.2000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.2222	-	.3862	.4660	.6989*	.9778*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.6084		-	.0798	.3127*	.5916
1-10 ล้านบาท (2)	3.6882			-	.2329	.5118
11-50 ล้านบาท (3)	3.9211				-	.2789
51-100 ล้านบาท (4)	4.2000					-

* $p < .05$

จากตาราง 57 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียวต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6989 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9778 และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3127 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นภาษีอัตราเดียวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 58 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มให้ความเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภท โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.8516	.4258	.4940
	ภายในกลุ่ม	378	325.8465	.8620	
	รวม	380	326.6982		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.5346	.2673	.3098
	ภายในกลุ่ม	378	326.1636	.8629	
	รวม	380	326.6982		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.3628	.3407	.3938
	ภายในกลุ่ม	376	325.3353	.8653	
	รวม	380	326.6982		

จากตาราง 58 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มให้ความเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มให้มีความเป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภทไม่แตกต่างกัน

ตาราง 59 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีสินค้าที่เสียไปแล้วได้ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.5632	.7816	.9149
	ภายในกลุ่ม	378	322.9145	.8543	
	รวม	380	324.4777		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.3048	.1524	.1777
	ภายในกลุ่ม	378	324.1729	.8576	
	รวม	380	324.4777		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	12.6802	3.1701	3.8228*
	ภายในกลุ่ม	376	311.7974	.8292	
	รวม	380	324.4777		

*P < .05

จากตาราง 59 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ไม่แตกต่างกัน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน

ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 60

ตาราง 60 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีเงินค่าทุนที่เสียไปแล้วของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(2)	(1)	(4)	(3)
		2.4444	3.3925	3.4126	3.6000	3.7368
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.4444	-	.9481*	.9682*	1.1556*	1.2924*
1-10 ล้านบาท (2)	3.3925		-	.0201	.2075	.3443*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.4126			-	.1874	3.242
51-100 ล้านบาท (4)	3.6000				-	.1368
11-50 ล้านบาท (3)	3.7368					-

* $p < .05$

จากตาราง 60 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีเงินค่าทุนที่เสียไปแล้วได้ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9481 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9682 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.1556 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.1924 และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1-10 ล้านบาท ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะยอมให้หักภาษีเงินค่าทุนที่เสียไปแล้วได้ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 61 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกละ
 ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการใน
 แต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสิร์ฟรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพราะ เป็นหลักของผู้ซื้อ
 สินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ
 ระดับการศึกษา พหุจตหะเบียน

ความรู้สึกละความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.8044	.9022	.9722
	ภายในกลุ่ม	378	350.7678	.9280	
	รวม	380	352.5722		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.3409	.6705	.7216
	ภายในกลุ่ม	378	351.2312	.9292	
	รวม	380	352.5722		
พหุจตหะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.6345	1.6586	1.8028*
	ภายในกลุ่ม	376	354.9376	.9200	
	รวม	380	352.5722		

*P < .05

จากตาราง 61 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
 ของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกละความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการ
 การหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้า หรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสิร์ฟรับเงิน และใบ
 กำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ
 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีลักษณะการ
 ดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญา
 ตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกละความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการ
 การหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสิร์ฟรับเงินและใบ
 กำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อไม่แตก
 ต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้า หรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกใบเสร็จรับเงิน และใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้า หรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกใบเสร็จรับเงิน และใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 62

ตาราง 62 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	X	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(2)	(1)	(4)	(3)
		3.5556	3.6022	3.6923	3.8000	4.0526
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.5556	-	.0466	.1367	.2444	.4970
1-10 ล้านบาท (2)	3.6022		-	.0901	.1978	.4504*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.6923			-	.1077	.3603*
51-100 ล้านบาท (4)	3.8000				-	.2526
11-50 ล้านบาท (3)	4.0526					-

* $p < .05$

จากตาราง 62 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้า หรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงิน และใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4504 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3603 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100

ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกลึกซึ้ง และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้า หรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงิน และไปกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้า หรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 63 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกละ
 ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัด
 เก็บภาษีได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา
 ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.7870	.3935	.5502
	ภายในกลุ่ม	378	270.331	.7152	
	รวม	380	271.1181		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.5299	.2649	.3701
	ภายในกลุ่ม	378	270.5882	.7158	
	รวม	380	271.1181		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.8916	.9729	1.3689
	ภายในกลุ่ม	376	267.2265	.7107	
	รวม	380	371.1181		

จากตาราง 63 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
 ของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกละความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่า
 เพิ่มที่เป็นระบบมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการ
 ดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญา
 ตี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท
 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกละความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นระบบ
 มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 64 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.9420	1.4710	2.1648*
	ภายในกลุ่ม	378	256.8585	.6795	
	รวม	380	259.8005		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.8608	1.9304	2.8511*
	ภายในกลุ่ม	378	255.9397	.6771	
	รวม	380	259.8005		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.9797	.7448	1.0905
	ภายในกลุ่ม	376	256.8212	.6830	
	รวม	380	259.8009		

*P < .05

จากตาราง 64 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มี ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สูงและความคิดเห็นต่อ
ภาวณิผลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 65

ตาราง 65 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(1)	(2)
		3.7692	3.8642	4.0000
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.7692	-	.0950	.2308*
ธุรกิจบริการ (1)	3.8642		-	.3358
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	4.0000			-

* $p < .05$

จากตาราง 65 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นสูงกว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2308 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการ กับธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 66 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

การศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		3.5652	3.8722	3.9924
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	3.5652	-	.3070	.4272*
ปริญญาตรี (2)	3.8722		-	.3202
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	3.9924			-

* $p < .05$

จากตาราง 66 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4272 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 67 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.7301	3.8651	3.6942*
	ภายในกลุ่ม	378	395.4877	1.0463	
	รวม	380	403.2178		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.5679	.7840	.7078
	ภายในกลุ่ม	378	401.6499	1.0626	
	รวม	380	403.2178		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.4573	1.6143	1.5299
	ภายในกลุ่ม	376	396.7606	1.0552	
	รวม	380	403.2178		

* $P < .05$

จากตาราง 67 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 68

ตาราง 68 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(1)	(2)
		3.2308	3.5677	3.6028
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.2308	-	.3309*	.3720*
ธุรกิจบริการ (1)	3.5677		-	.0411
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	3.6028			-

* $p < .05$

จากตาราง 68 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3309 ธุรกิจพาณิชย์กรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3720 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำ 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 69 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและ
ความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว โดยจำแนกตามลักษณะ
การดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.3289	.1645	.1927
	ภายในกลุ่ม	378	322.6212	.8535	
	รวม	380	322.9501		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.3135	.6567	.7718
	ภายในกลุ่ม	378	321.6366	.8509	
	รวม	380	322.9501		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	9.6107	2.4027	2.8832*
	ภายในกลุ่ม	376	313.3390	.8333	
	รวม	380	322.9501		

*P < .05

จากตาราง 69 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
ของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัด
เชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับ
การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะ
เวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อ
ระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10
ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็น
ต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 70

ตาราง 70 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(3)	(2)	(1)	(4)
		2.7778	2.8947	3.3118	3.3636	3.6000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.7778	-	.1169	.5340	.5858	.8222
11-50 ล้านบาท (3)	2.8947		-	.4171*	.4689*	.7053
1-10 ล้านบาท (2)	3.3118			-	.0518	.2882
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.3636				-	.2364
51-100 บาท (4)	3.6000					-

* $p < .05$

จากตาราง 70 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ย .4171 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4689 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-51 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 71 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.7143	1.8572	1.7139
	ภายในกลุ่ม	378	409.5980	1.0836	
	รวม	380	413.3123		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.5189	.2594	.2376
	ภายในกลุ่ม	378	412.7935	1.0920	
	รวม	380	413.3123		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	11.8608	2.9652	2.7772*
	ภายในกลุ่ม	376	401.4516	1.0677	
	รวม	380	413.3123		

*P < .05

จากตาราง 71 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า ออกใบกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความ

รู้สึกและความคิดเห็นต่อภาพมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปทำกับภาชี กิจการไม่มีปัญหาใน
การปฏิบัติแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 72

ตาราง 72 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติของผู้ประกอบการใน จังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		2.6667	3.1259	3.2903	3.5526	4.0000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.6667	-	.4592	.6236	.8859*	1.3333*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.1259		-	.1644	.4267*	.8741
1-10 ล้านบาท (2)	3.2903			-	.2623	.7097
11-50 ล้านบาท (3)	3.5526				-	.4474
51-100 ล้านบาท (4)	4.0000					-

* $p < .05$

จากตาราง 72 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษีกิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีมีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ย .8859 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3333 และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4267 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตาราง 73 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.0102	2.0051	1.8846
	ภายในกลุ่ม	378	402.1630	1.0639	
	รวม	380	406.1732		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.1271	.5636	.5259
	ภายในกลุ่ม	378	405.0461	1.0716	
	รวม	380	406.1732		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	14.6279	3.6570	3.5118*
	ภายในกลุ่ม	376	391.5453	1.4013	
	รวม	380	406.1732		

*P < .05

จากตาราง 73 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า ออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความ

รู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี ก็กิจการไม่มีปัญหาในการปฏิบัติแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 74

ตาราง 74 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
กรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษี กิจกรรมไม่มีปัญหาในการปฏิบัติของผู้ประกอบการใน
จังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100
ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		2.4444	2.9510	3.2473	3.3684	3.6000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.4444	-	.5066	.8029*	.9240*	1.1556*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.9510		-	.2963*	.4174*	.6490
1-10 ล้านบาท (2)	3.2473			-	.1211	.3527
11-50 ล้านบาท (3)	3.3684				-	.2316
51-100 ล้านบาท (4)	3.6000					-

* $p < .05$

จากตาราง 74 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้า การออกไปกำกับภาษีกิจกรรมไม่มีปัญหาในการปฏิบัติต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีมีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ย .8029 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9240 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.1556 และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ต่ำกว่าทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้าการออกไปกำกับภาษี กิจกรรมไม่มีปัญหาในการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตาราง 75 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึก
และความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 โดยจำแนกตามลักษณะ
การดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	18.5038	9.2519	9.2173*
	ภายในกลุ่ม	378	379.4174	1.0037	
	รวม	380	397.9213		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.0863	1.5431	1.4773
	ภายในกลุ่ม	378	294.8350	1.0445	
	รวม	380	397.9213		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.1737	1.0434	.9964*
	ภายในกลุ่ม	376	393.7476	1.0472	
	รวม	380	397.9213		

*P < .05

จากตาราง 75 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
ของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษี
มูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัด
เชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและ
ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและทุนจดทะเบียน
ต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการ
ดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท
1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและ
ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 76

ตาราง 76 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(2)	(3)
		2.3852	2.6370	2.6538
ธุรกิจบริการ (1)	2.1852	-	.4318*	.4686*
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	2.6170		-	.0368
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	2.6538			-

* $p < .05$

จากตาราง 76 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจพาณิชย์กรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4318 ธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4686 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชย์กรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 77 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		1.7778	2.4000	2.4211	2.4516	2.4755
มากกว่า 100 ล้านบาท(5)	1.7778	-	.6222	.6333	.6738	.6977*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.4000		-	.0211	.0516	.0755
1-10 ล้านบาท (2)	2.4211			-	.0305	.0544
11-50 ล้านบาท (3)	2.4516				-	.0239
51-100 ล้านบาท (4)	2.4755					-

* $p < .05$

จากตาราง 77 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 สูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6977 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 78 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและ
ความคิดเห็นต่อการจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 3 วัน โดยจำแนกตาม
ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.0225	.5113	.5819
	ภายในกลุ่ม	378	332.9271	.8786	
	รวม	380	333.1496		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.9870	1.4935	1.7099
	ภายในกลุ่ม	378	330.1626	.8734	
	รวม	380	333.1496		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	.8529	.2132	.2413
	ภายในกลุ่ม	376	332.2968	.8838	
	รวม	380	333.1496		

จากตาราง 78 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
ของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษี
มูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 3 วัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการใน
จังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรมและ
ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มี
ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำภายใน 3 วัน
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 79 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อแบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้น เพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำ และสะดวกในการจัดทำ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.5276	.2638	
	ภายในกลุ่ม	378	297.6771	.7875	
	รวม	380	298.2047		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.6192	.3096	.3932
	ภายในกลุ่ม	378	297.5856	.7873	
	รวม	380	298.2047		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.3794	.3449	.4368
	ภายในกลุ่ม	376	296.8253	.7894	
	รวม	380	298.2047		

จากตาราง 79 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อแบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นฟอร์มที่ง่ายต่อการจำและสะดวกในการจัดทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรมและทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อแบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำและสะดวกในการจัดทำไม่แตกต่างกัน

ตาราง 80 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวก โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.4159	3.2080	4.4280*
	ภายในกลุ่ม	378	273.8518	.7245	
	รวม	380	280.2677		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.5145	.2573	.3476
	ภายในกลุ่ม	378	279.7532	.7401	
	รวม	380	280.2677		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.1431	2.0358	2.8129*
	ภายในกลุ่ม	378	272.1246	.7237	
	รวม	380	280.3677		

*P < .05

จากตาราง 80 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษี มูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) แสดงในตาราง 81

ตาราง 81 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(3)	(2)
		3.5494	3.5647	3.8227
ธุรกิจบริการ (1)	3.5494	-	.0147	.2733*
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.5647		-	.2586*
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	3.8227			-

* $p < .05$

จากตาราง 81 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2733 ธุรกิจอุตสาหกรรมที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2586 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกไม่แตกต่างกัน

ตาราง 82 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(2)	(1)	(3)	(4)
		2.8889	3.6398	3.6503	3.8421	4.2000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.8889	-	.7509*	.7614*	.9532*	1.3111*
1-10 ล้านบาท (2)	3.6398		-	.0105	.2023	.5602
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.6503			-	.1918	.5497
11-50 ล้านบาท (3)	3.8421				-	.3579
51-100 ล้านบาท (4)	4.2000					-

* $p < .05$

จากตาราง 82 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7509 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7614 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9532 ทุนจดทะเบียน 51-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3111 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวกไม่แตกต่างกัน

ตาราง 83 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.7285	1.3642	1.9762
	ภายในกลุ่ม	378	260.9461	.6903	
	รวม	380	263.6745		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.4780	.7390	1.0654
	ภายในกลุ่ม	378	262.1965	.6936	
	รวม	380	263.6745		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.4944	.3736	.5358
	ภายในกลุ่ม	376	262.1801	.6973	
	รวม	380	263.6745		

จากตาราง 83 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 84 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและ
 ความคิดเห็นต่อสรรพากรที่กำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ
 โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.8937	.4469	.7044
	ภายในกลุ่ม	378	239.8045	.6344	
	รวม	380	240.6982		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.3419	1.709	1.8569
	ภายในกลุ่ม	378	238.3563	.6306	
	รวม	380	240.6982		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	.4417	.1104	.1728
	ภายในกลุ่ม	378	240.2564	.6390	
	รวม	380	240.6982		

จากตาราง 84 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
 ของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรม
 สรรพากรที่กำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอแตกต่างกันอย่างไม่มี
 นัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ
 ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่า
 ปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า
 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรที่กำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี
 มูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอไม่แตกต่างกัน

ตาราง 85 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.9248	6.9624	8.7620*
	ภายในกลุ่ม	378	300.3639	.7946	
	รวม	380	314.2887		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.0181	.5090	.6142
	ภายในกลุ่ม	378	313.2706	.8288	
	รวม	380	314.2887		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.5521	1.1380	1.3815
	ภายในกลุ่ม	376	309.7366	.8238	
	รวม	380	314.2887		

*P < .05

จากตาราง 85 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัด

เสียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรมมีความ
รู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบ
เครือข่าย Internet แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 86

ตาราง 86 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากร มีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet ของผู้ประกอบการใน จังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		2.9635	3.2908	3.4753
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	2.9635	-	.3293*	.5338*
ธุรกิจพาณิชยกรรม (2)	3.2908		-	.1845
ธุรกิจบริการ (1)	3.4753			-

* $p < .05$

จากตาราง 86 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะ การดำเนินงานธุรกิจพาณิชยกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3293 ธุรกิจบริการ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5138 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนิน งานธุรกิจบริการกับธุรกิจพาณิชยกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรมีโครงการยื่น แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย Internet ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 87 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.8517	.9259	1.0605
	ภายในกลุ่ม	378	330.0118	.8730	
	รวม	380	331.8635		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.3632	.1816	.2071
	ภายในกลุ่ม	378	331.5004	.8770	
	รวม	380	331.8635		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	7.2849	1.8212	2.1098*
	ภายในกลุ่ม	376	324.5786	.8632	
	รวม	380	331.8635		

*P < .05

จากตาราง 87 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1

ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึก
และความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว
แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่
(Scheffe) ดังแสดงในตาราง 88

ตาราง 88 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากร ได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ของผู้ประกอบการในจังหวัด เชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(3)	(1)	(2)	(4)
		2.5556	2.9474	3.1748	3.1935	3.8000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.5556	-	.3918	.6192	.6379*	1.2444*
11-50 ล้านบาท (3)	2.9474		-	.2274	.2461	.8526
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.1748			-	.0187	.6252
1-10 ล้านบาท (2)	3.1935				-	.6065
51-100 ล้านบาท (4)	3.8000					-

* $p < .05$

จากตาราง 88 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6379 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.2444 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อกรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้วไม่แตกต่างกัน

ตาราง 89 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	12.5100	6.2550	5.6748*
	ภายในกลุ่ม	378	416.6449	1.1022	
	รวม	380	429.1549		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.6345	.1172	.2798
	ภายในกลุ่ม	378	428.5204	1.1337	
	รวม	380	429.1549		
พุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.4547	1.1137	.9860
	ภายในกลุ่ม	376	424.7002	1.1295	
	รวม	380	429.1549		

*P < .05

จากตาราง 89 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและพุนจดทะเบียนต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี พุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 90

ตาราง 90 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(3)	(1)
		3.0496	3.2821	3.4568
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	3.0496	-	.2325	.4072
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.2821		-	.1747
ธุรกิจบริการ (1)	3.4568			-

* $p < .05$

จากตาราง 90 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชย์กรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4072 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์กรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไปไม่แตกต่างกัน

**สมมติฐาน ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แบ่งตาม
ลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียนของกิจการ มีพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
แตกต่างกัน**

ตาราง 91 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรม
ที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตาม
ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา
ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.3765	1.6883	2.0611
	ภายในกลุ่ม	378	309.6209	.8191	
	รวม	380	312.9974		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	10.1655	5.0828	6.3444*
	ภายในกลุ่ม	378	302.8318	.8011	
	รวม	380	312.9974		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	12.4442	3.1110	3.8920*
	ภายในกลุ่ม	379	300.5532	.7993	
	รวม	380	312.9974		

*P < .05

จากตาราง 91 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน
ของธุรกิจต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจด
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม
ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจด
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 92

ตาราง 92 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(3)	(2)
		3.7786	4.0435	4.1278
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	3.7786	-	.2649	.3492*
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	4.0435		-	.0843
ปริญญาตรี (2)	4.1278			-

* $p < .05$

จากตาราง 92 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3492 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 93 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(1)	(5)	(2)	(3)	(4)
		3.8182	3.8889	4.0591	4.3684	4.6000
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.8182	-	.7070	.2409*	.5502	.7818
มากกว่า 100 ล้านบาท(5)	3.8889		-	.4795	.4795	.7111
1-10 ล้านบาท (2)	4.0591			-	.3093	.5409
11-50 ล้านบาท (3)	4.3684				-	.2336
51-100 ล้านบาท (4)	4.6000					-

* $p < .05$

จากตาราง 93 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2409 และทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5502 .5502 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน มากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 94 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.1567	.0783	.1070
	ภายในกลุ่ม	378	276.7620	.7322	
	รวม	380	276.9186		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	5.7964	2.8982	4.0407*
	ภายในกลุ่ม	378	271.1222	.7173	
	รวม	380	276.9186		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.4248	3.1062	2.9495*
	ภายในกลุ่ม	376	268.4938	.7141	
	รวม	380	276.9186		

*P < .05

จากตาราง 94 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีก

กิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 95 และตาราง 96

ตาราง 95 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		3.5652	3.7786	3.9780
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	3.5652	-	.2334	.4328*
ปริญญาตรี (2)	3.7786		-	.3994*
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	3.9780			-

* $p < .05$

จากตาราง 95 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4128 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .1994 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 96 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(2)	(1)	(3)	(4)
		3.2222	3.8172	3.9301	4.1579	4.2000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.2222	-	.5950*	.7079*	.9357*	.9778*
1-10 ล้านบาท (2)	3.8172		-	.3329	.3407*	.3828
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.9301			-	.2278	.2699
11-50 ล้านบาท (3)	4.1579				-	.0423
51-100 ล้านบาท (4)	4.2000					-

* $p < .05$

จากตาราง 96 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5950 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7079 ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9357 ทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .9778 และผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3407 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน

ต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีพฤติกรรมการปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 97 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.4369	.7184	.7805
	ภายในกลุ่ม	378	347.9227	.9204	
	รวม	380	349.3596		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	5.87540	2.9270	3.2210*
	ภายในกลุ่ม	378	343.5055	.9087	
	รวม	380	349.3596		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	10.9218	2.7305	3.0335*
	ภายในกลุ่ม	376	338.4378	.9001	
	รวม	380	349.3596		

*P < .05

จากตาราง 97 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีถ้าขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน ไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุน

จัดระเบียบต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 98

ตาราง 98 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีขายสินค้าเป็นเงินสด กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		3.7634	4.0000	4.0264
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	3.7634	-	.2366	.2630*
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	4.0000		-	.0264
ปริญญาตรี (2)	4.0264			-

* $p < .05$

จากตาราง 98 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีขายสินค้าเป็นเงินสด การออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2630 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีขายสินค้าเป็นเงินสด กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินไม่แตกต่างกัน

ตาราง 99 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(2)	(1)	(3)	(4)
		3.5556	3.7413	3.0645	4.0789	4.2000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.5556	-	.3857	.5089	.5233	.6444
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.7413		-	.3232*	.3376	.4587
1-10 ล้านบาท (2)	3.0645			-	.0344	.3355
11-50 ล้านบาท (3)	4.0789				-	.3211
51-100 ล้านบาท (4)	4.2000					-

* $p < .05$

จากตาราง 99 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินสูงกว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3232 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินไม่แตกต่างกัน

ตาราง 100 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	19.2701	9.6350	6.5039*
	ภายในกลุ่ม	378	559.9793	1.4814	
	รวม	380	579.2493		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.4542	1.7271	1.1338
	ภายในกลุ่ม	378	575.7952	1.5233	
	รวม	380	579.2493		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	12.6974	3.1743	2.1067*
	ภายในกลุ่ม	376	566.5520	1.5068	
	รวม	380	579.2493		

*P < .05

จากตาราง 100 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ

กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้าน 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 101

ตาราง 101 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อ ภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้าของ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(3)	(2)
		3.2778	3.4487	3.7801
ธุรกิจบริการ (1)	3.2778	-	.1709	.5023*
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (3)	3.4487		-	.3314
ธุรกิจอุตสาหกรรม (2)	3.7801			-

* $p < .05$

จากตาราง 101 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจพาณิชย์กรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจกรรมออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5023 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์กรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจกรรมออกไปกำกับภาษี เมื่อมีการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 102 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้าของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(1)	(2)	(3)	(4)
		3.2222	3.3007	3.5968	3.7368	4.2000
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.2222	-	.0785	.3746	.5146	.9778
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.3007		-	.2961*	.4361	.8993
1-10 ล้านบาท (2)	3.5968			-	.1400	.6032
11-50 ล้านบาท (3)	3.7368				-	.4632
51-100 ล้านบาท (4)	4.2000					-

* $p < .05$

จากตาราง 102 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าสูงกว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2961 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 103 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของกิจการจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.5708	.7854	.5235
	ภายในกลุ่ม	378	567.0486	1.5001	
	รวม	380	567.6194		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.2497	1.1249	.7507
	ภายในกลุ่ม	378	566.3697	1.4983	
	รวม	380	568.6194		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.6485	.4121	.2733
	ภายในกลุ่ม	376	566.6194	1.5079	
	รวม	380	678.6194		

จากตาราง 103 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของกิจการจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงินไม่แตกต่างกัน

ตาราง 104 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.3046	.1523	.2180
	ภายในกลุ่ม	378	264.0471	.6985	
	รวม	380	264.3517		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.1415	1.0707	1.5436
	ภายในกลุ่ม	378	262.2102	.6937	
	รวม	380	264.3517		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.5771	.8943	1.2094
	ภายในกลุ่ม	376	260.7746	.6935	
	รวม	380	264.3517		

จากตาราง 104 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำไม่แตกต่างกัน

ตาราง 105 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้อง โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกลึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.8253	2.4127	1.9527
	ภายในกลุ่ม	378	467.0382	1.2356	
	รวม	380	471.8635		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	13.9702	6.9851	5.7664*
	ภายในกลุ่ม	378	457.8933	1.2214	
	รวม	380	471.8635		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	24.2431	6.0608	5.0910*
	ภายในกลุ่ม	378	447.6204	1.1905	
	รวม	380	471.8635		

*P < .05

จากตาราง 105 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการเขียน ใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 106

ตาราง 106 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(3)	(2)
		2.9313	3.0435	3.3348
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	2.9313	-	.3322	.4035*
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	3.0435		-	.2913
ปริญญาตรี (2)	3.3348			-

* $p < .05$

จากตาราง 106 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4035 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ตาราง 107 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(1)	(5)	(2)	(3)	(4)
		2.8671	3.2222	3.3280	3.5526	3.6000
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.8671	-	.3551	.4609*	.6855*	.7329
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.2222		-	.1058	.3304	.3778
1-10 ล้านบาท (2)	3.3280			-	.2246	.2720
11-50 ล้านบาท (3)	3.5526				-	.0474
51-100 ล้านบาท (4)	3.6000					-

* $p < .05$

จากตาราง 107 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4609 และทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6855 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการสามารถออกใบแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ตาราง 108 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พหุจดทะเบียณ

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.0693	1.0347	1.3914
	ภายในกลุ่ม	378	281.0803	.7436	
	รวม	380	283.1496		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.0239	.5120	.6859
	ภายในกลุ่ม	378	282.1257	.7464	
	รวม	380	283.1496		
พหุจดทะเบียณ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.7497	2.4374	3.3521*
	ภายในกลุ่ม	376	273.3999	.7271	
	รวม	380	283.1496		

*P < .05

จากตาราง 108 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน กิจกรรมบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพหุจดทะเบียณต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจกรรมต้องมีความระมัดระวัง

และรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจการต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้องแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) แสดงในตาราง 109

ตาราง 109 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีที่ถูกต้องของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(1)	(5)	(2)	(3)	(4)
		4.9580	4.0000	4.0161	4.4000	4.5000
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	4.9580	-	.0420	.0581	.8200	.5420*
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	4.0000		-	.0161	.4000	.5000
1-10 ล้านบาท (2)	4.0161			-	.3839	.4839*
11-50 ล้านบาท (3)	4.4000				-	1.000
51-100 ล้านบาท (4)	4.5000					-

* $p < .05$

จากตาราง 109 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้องสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5420 และ 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4839 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท กับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจกรรมต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ตาราง 110 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผลิตผล โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.9622	3.4811	5.2222*
	ภายในกลุ่ม	378	251.9722	.6666	
	รวม	380	258.9344		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	4.3392	3.1696	4.7432*
	ภายในกลุ่ม	378	252.5952	.6682	
	รวม	380	258.9344		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.5945	.3986	.5824
	ภายในกลุ่ม	376	257.3399	.6844	
	รวม	380	258.9344		

*P < .05

จากตาราง 110 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขาย ผลิตผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขาย ผลิตผลไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขาย ผลิตผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และระดับ

การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายผิดพลาด

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 111

ตาราง 111 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีผลิตผล ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(2)	(3)
		1.8580	2.1064	2.1667
ธุรกิจบริการ (1)	1.8580	-	.2484*	.3087*
ธุรกิจพาณิชยกรรม (2)	2.1064		-	.0603
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	2.1667			-

* $p < .05$

จากตาราง 111 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายผลิตผลต่ำกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชยกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2484 และธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3087 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจพาณิชยกรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแน่วแน่ในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายผลิตผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 112 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายผิดพลาด ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(3)	(1)
		1.9163	1.9565	2.1908
ปริญญาตรี (2)	1.9163	-	.0402	.2745*
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	1.9565		-	.2343
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	2.1908			-

* $p < .05$

จากตาราง 112 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายผิดพลาดสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2745 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายผิดพลาดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 113 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบและสินค้า ผิดพลาด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.0445	1.0222	1.7267
	ภายในกลุ่ม	378	223.7875	.5920	
	รวม	380	225.8320		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.3950	1.1975	2.0258*
	ภายในกลุ่ม	378	223.4571	.5911	
	รวม	380	225.8320		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.9221	.4805	.8069
	ภายในกลุ่ม	376	223.9099	.5955	
	รวม	380	225.8320		

*P < .05

จากตาราง 113 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผิดพลาดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผิดพลาดไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผิดพลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผลิตผลแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 114

ตาราง 114 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผลิตผลตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(3)	(1)
		1.9604	2.0000	2.1298
ปริญญาตรี (2)	1.9604	-	.0396	.3694*
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	2.0000		-	.3298
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	2.1298			-

* $p < .05$

จากตาราง 114 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผลิตผล สูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .1694 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้า ผลิตผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 115 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.2763	.6371	.9047
	ภายในกลุ่ม	378	266.6292	.7054	
	รวม	380	267.9055		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.6447	1.3223	1.8843
	ภายในกลุ่ม	378	265.2609	.7017	
	รวม	380	267.9055		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.9238	.9810	1.3972
	ภายในกลุ่ม	376	263.9817	.7021	
	รวม	380	267.9055		

*P < .05

จากตาราง 115 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียน ต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 116 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.0567	.0283	.0374
	ภายในกลุ่ม	378	286.6047	.7582	
	รวม	380	286.6614		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.5089	1.2545	1.6688
	ภายในกลุ่ม	378	284.1525	.7517	
	รวม	380	286.6614		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.5145	1.1286	1.5041*
	ภายในกลุ่ม	376	282.1469	.7504	
	รวม	380	286.6614		

*P < .05

จากตาราง 116 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป กิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 117

ตาราง 117 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป กิจกรรมสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(2)	(1)	(5)	(4)	(3)
		3.6559	3.6853	3.7778	3.8000	4.0263
1-10 ล้านบาท (2)	3.6559	-	.0294	.1219	.1441	.3704*
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	3.6853		-	.0895	.1147	.3010*
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.7778			-	.0922	.2485
51-100 ล้านบาท (4)	3.8000				-	.2263
11-50 ล้านบาท (3)	4.0263					-

* $p < .05$

จากตาราง 117 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป กิจกรรมสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3704 และต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3410 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปกิจกรรมสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไม่แตกต่างกัน

ตาราง 118 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตปลาในร่องจตุรคณินิยม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.3785	3.1892	4.0503*
	ภายในกลุ่ม	378	297.6373	.7874	
	รวม	380	304.0157		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.4957	1.2478	1.5644
	ภายในกลุ่ม	378	301.5201	.7977	
	รวม	380	304.0157		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.0385	.2596	.3222
	ภายในกลุ่ม	376	302.9772	.8058	
	รวม	380	304.0157		

*P < .05

จากตาราง 118 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตปลาในร่องจตุรคณินิยมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตปลาในร่องจตุรคณินิยมไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตปลาในร่องจตุรคณินิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการใน

จังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของ กิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดหักศอกแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 119

ตาราง 119 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดศุขนิยม ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(1)	(2)
		2.1795	2.3148	2.5177
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)		-	1.398	.3382*
ธุรกิจบริการ (1)			-	.2029*
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)				-

* $p < .05$

จากตาราง 119 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชย์กรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดศุขนิยมสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3382 และธุรกิจบริการ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2029 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับอุตสาหกรรมมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลัดในเรื่องจุดศุขนิยมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 120 เปรียบเทียบความแตกต่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.1188	1.5594	2.0001*
	ภายในกลุ่ม	378	294.7132	.7797	
	รวม	380	397.8320		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	4.5945	2.2973	2.9613*
	ภายในกลุ่ม	378	293.2375	.7758	
	รวม	380	297.8320		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.6020	.6505	.8285
	ภายในกลุ่ม	376	295.2300	.7852	
	รวม	380	297.8320		

*P < .05

จากตาราง 120 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์ม เพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจกรรมจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 121

ตาราง 121 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอกแบบฟอร์ม เพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		3.8077	3.9929	4.0494
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.8077	-	.1859	.2417*
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	3.9929		-	.0565
ธุรกิจบริการ (1)	4.0494			-

* $p < .05$

จากตาราง 121 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีสูงกว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2417 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับพาณิชย์กรรม ธุรกิจพาณิชย์กรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีไม่แตกต่างกัน

ตาราง 122 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการกรอกแบบฟอร์ม เพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(1)	(2)
		3.7391	3.8702	4.0661
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	3.7391	-	.1311	.3270
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	3.8702		-	.1959*
ปริญญาตรี (2)	4.0661			-

* $p < .05$

จากตาราง 122 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .1959 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยืนยันชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีไม่แตกต่างกัน

ตาราง 123 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.4645	2.2322	1.5586
	ภายในกลุ่ม	378	541.3678	1.4322	
	รวม	380	545.8320		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.2317	.6159	.4275
	ภายในกลุ่ม	378	544.6003	1.4407	
	รวม	380	545.8320		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.0873	1.5218	1.0601
	ภายในกลุ่ม	376	539.7447	1.4355	
	รวม	380	545.8320		

จากตาราง 123 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีกิจการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 124 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือโอนเข้าธนาคาร กิจการได้รับอย่างรวดเร็ว โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.5073	.2537	.1879
	ภายในกลุ่ม	378	510.4428	1.3504	
	รวม	380	510.9501		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.1128	.5564	.4125
	ภายในกลุ่ม	378	509.8373	1.3488	
	รวม	380	510.9501		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.3429	.8357	.6191
	ภายในกลุ่ม	376	507.6072	1.3500	
	รวม	380	510.9501		

จากตาราง 124 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือโอนเข้าธนาคาร กิจการได้รับอย่างรวดเร็ว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือโอนเข้าธนาคารกิจการได้รับอย่างรวดเร็วไม่แตกต่างกัน

ตาราง 125 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.5595	1.2798	.8617
	ภายในกลุ่ม	378	561.3987	1.4857	
	รวม	380	563.9580		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.1247	.5624	.3777
	ภายในกลุ่ม	378	562.8333	1.4890	
	รวม	380	563.9580		
พุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.4992	2.1248	1.4383*
	ภายในกลุ่ม	376	555.4588	1.4773	
	รวม	380	563.5983		

*P < .05

จากตาราง 125 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษา ต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสดเพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสดเพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 126

ตาราง 126 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป กิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถ นำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(1)	(3)	(2)	(4)	(5)
		2.9161	2.9737	3.0376	3.6000	3.7778
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.9161	-	.0576	.1217	.6839	.8637*
11-50 ล้านบาท (3)	2.9737		-	.0639	.6363	.8041
1-10 ล้านบาท (2)	3.0376			-	.5624	.7402
51-100 ล้านบาท (4)	3.6000				-	.1778
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.7778					-

* $p < .05$

จากตาราง 126 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .8817 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจด

ทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป กิจการจะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการไม่แตกต่างกัน

ตาราง 127 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการ จะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนิน งานของธุรกิจ ระดับการศึกษา พุนจดทะเบียน

ความรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.3551	2.6776	2.0223*
	ภายในกลุ่ม	378	500.4769	1.3240	
	รวม	380	605.8320		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.0376	1.0188	.7644
	ภายในกลุ่ม	378	503.7945	1.3328	
	รวม	380	505.3320		
พุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.8099	1.7025	1.2828*
	ภายในกลุ่ม	376	499.0221	1.3272	
	รวม	380	505.8320		

*P < .05

จากตาราง 127 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจและทุนจดทะเบียนต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 128, 129

ตาราง 128 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(1)	(3)
		2.5603	2.7037	2.8846
ธุรกิจพาณิชยกรรม (2)	2.5603	-	.1859	.3243*
ธุรกิจบริการ (1)	2.7037		-	.1809
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	2.8846			-

* $p < .05$

จากตาราง 128 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชยกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3243 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการกับธุรกิจพาณิชยกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 129 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(1)	(2)	(4)	(5)	(3)
		2.6084	2.6359	3.0000	3.0000	3.0263
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.6084	-	.0475	.3916	.3916	.4179*
1-10 ล้านบาท (2)	2.6359		-	.3441	.3441	.3704
51-100 ล้านบาท (4)	3.0000			-	-	.2630
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	3.0000				-	.2630
11-50 ล้านบาท (3)	3.0263					-

* $p < .05$

จากตาราง 129 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-51 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4179 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไปไม่แตกต่างกัน

ตาราง 130 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปไม่กำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา หุนจดทะเบียน

ความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.4400	3.7200	3.0411*
	ภายในกลุ่ม	378	462.8920	1.2233	
	รวม	380	469.8820		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	7.1002	3.5501	2.9000*
	ภายในกลุ่ม	378	462.7319	1.2242	
	รวม	380	469.8320		
หุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	9.3066	2.3267	.8996*
	ภายในกลุ่ม	376	460.5254	1.2248	
	รวม	380	469.8320		

*p < .05

จากตาราง 130 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาและหุนจดทะเบียน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปไม่กำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และหุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปไม่กำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 131, 132, 133

ตาราง 131 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(1)	(3)
		2.8582	3.0617	3.2308
ธุรกิจพาณิชย์กรรม (2)	2.8582	-	.2035	.3726*
ธุรกิจบริการ (1)	3.0617		-	.1091
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	3.2308			-

* $p < .05$

จากตาราง 131 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืน ในเดือนถัดไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชย์กรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3726 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับพาณิชย์กรรม ธุรกิจบริการกับธุรกิจ อุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 132 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(2)	(3)
		2.8626	3.0749	3.3913
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	2.8626	-	.2123	.5287*
ปริญญาตรี (2)	3.0749		-	.3164
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	3.3913			-

* $p < .05$

จากตาราง 132 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5287 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 133 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปเกี่ยวกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ตามทุนจดทะเบียน

ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

ทุนจดทะเบียน	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย				
		(5)	(4)	(1)	(2)	(3)
		2.5556	2.8000	2.9871	3.0323	3.4211
มากกว่า 100 ล้านบาท (5)	2.5556	-	.24444	.3815	.4767	.8655
51-100 ล้านบาท (4)	2.8000		-	.1371	.2323	.6211
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (1)	2.9871			-	.0952	.4840
1-10 ล้านบาท (2)	3.0323				-	.3888*
11-50 ล้านบาท (3)	3.4211					-

* $p < .05$

จากตาราง 133 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปเกี่ยวกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไปสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนทะเบียน 100 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .8655 ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4840 และทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3888 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทขึ้นไป และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาทกับทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีครั้งต่อไปเกี่ยวกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 134 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษาทุนจดทะเบียน

ความรู้สึกละและความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.9589	2.4795	2.5200*
	ภายในกลุ่ม	378	371.9125	.9839	
	รวม	380	376.8714		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.8773	1.9387	1.9647*
	ภายในกลุ่ม	378	372.9941	.9868	
	รวม	380	376.8714		
ทุนจดทะเบียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.6969	1.1742	1.1863
	ภายในกลุ่ม	376	372.1745	.9898	
	รวม	380	376.8714		

*P < .05

จากตาราง 134 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ และระดับการศึกษาต่างมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่น

คือ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชย์กรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) ดังแสดงในตาราง 135, 136

ตาราง 135 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจบริการ ธุรกิจพาณิชยกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(2)	(3)	(1)
		1.8723	2.0641	2.1235
ธุรกิจพาณิชยกรรม (2)	1.8723	-	.1918	.2512*
ธุรกิจอุตสาหกรรม (3)	2.0641		-	.0594
ธุรกิจบริการ (1)	2.1235			-

* $p < .05$

จากตาราง 135 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจพาณิชยกรรม ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2512ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ธุรกิจบริการกับอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชยกรรมกับธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน

ตาราง 136 ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(1)	(2)	(3)
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	1.9466	-	.0754	.4447*
ปริญญาตรี (2)	2.0220		-	.3693
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	2.3913			-

* $p < .05$

จากตาราง 136 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4447 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรีกับปริญญาตรี ปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. ให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - 1.2 ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - 1.3 ด้านพฤติกรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
 2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มตามลักษณะการดำเนินงาน ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียนประชากร และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบเต็มรูปแบบอัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจำนวน 8,145 ราย
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากกลุ่มประชากร โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ยามาเน (Yamane. 1970 : 580 - 581) ได้จำนวน 381 ราย ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แต่ละกลุ่มตัวอย่างด้วยขนาดตัวอย่างที่เป็นสัดส่วน (Proportional Staratified Random Sampling) และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น ธุรกิจบริการ จำนวน 162 ราย ธุรกิจพาณิชยกรรม จำนวน 141 ราย และ ธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 78 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม แบ่งเป็น 3 ด้าน รวม 55 ข้อ ซึ่งแต่ละด้านมีความเชื่อมั่นดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจ 0.4776

ด้านความรู้สึกและความคิดเห็น 0.8534

ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ 0.6725

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปพบกับผู้ประกอบการด้วยตนเอง ซึ่งได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากผู้ประกอบการครบสมบูรณ์ทั้ง 381 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ จากแบบสอบถามทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

- 2.1 ค่าสถิติพื้นฐานร้อยละ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 2.2 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้สึกละ
ความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่า
เพิ่ม
3. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแยก
เป็นรายด้านดังนี้
 - 3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ค่าไค-สแควร์
 - 3.2 ด้านความรู้สึกละความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ค่าเอฟ
 - 3.3 ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ โดยใช้ค่าเอฟ
4. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ทัศนคติที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มจาก
แบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม
สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
 - 1.1 ผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 ราย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี
มากที่สุด จำนวน 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.60 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน
131 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.40 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ
6.00
 - 1.2 การจำแนกผู้ประกอบการตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจดังนี้ ธุรกิจ
บริการ จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.50 ธุรกิจพาณิชยกรรม จำนวน 141 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 37.00 ธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.50
 - 1.3 ประเภทของผู้ประกอบการเป็น ห้างหุ้นส่วนจำกัดมีมากที่สุด จำนวน 165 ราย
คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาคือ บริษัทจำกัด จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.00 และ
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.70

1.4 เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ 1-10 ล้านบาท มีมากที่สุด จำนวน 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมาคือ เงินทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 เงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 เงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.40 และเงินทุนจดทะเบียน 51 - 100 ล้านบาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.30

2. ทศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการส่วนมากในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด คือเรื่องระยะเวลาการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องยื่นภายใน 15 วันของเดือนถัดไป รองลงมาคือเรื่อง บทลงโทษในการปลอมใบกำกับภาษีที่ต้องระวางโทษตั้งแต่ 3 เดือนถึง 7 ปี เรื่อง วิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งผู้ประกอบการมีสิทธิเลือกขอคืนเป็นเงินสด นำฝากเข้าธนาคาร หรือ เครดิตภาษีในเดือนถัดไป ตามลำดับ และ เรื่องที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด คือ เรื่องรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ

2.2 ด้านความรู้สึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึก และความคิดเห็นด้วยมาก คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน เพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนเท่านั้น ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว ภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บภาษีได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา ร้อยละ 10 สามารถปฏิบัติได้สะดวก กรมสรรพากรกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ ความรู้สึกและความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย คือ ความเหมาะสมของอัตรา ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 เพราะผู้ประกอบการมีความเห็นว่าอัตราภาษีสูงจะทำให้มีผลต่อยอดขาย ซึ่งภาระภาษีดังกล่าวตกอยู่กับผู้บริโภค

2.3 ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่มมาก คือ กิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ถ้าต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อรายได้ถึงเกณฑ์กิจการจะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจการของท่านมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง ในเดือนถัดไปกิจการของท่านสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด การกรอกแบบฟอร์มเมื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี พฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มการปฏิบัติ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่มน้อย คือ กิจการเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ กิจการลงรายงานภาษีซื้อภาษีขายผิดพลาด กิจการลงรายงานวัตถุดิบและสินค้าผิดพลาด กิจการลงรายงานต่าง ๆ ขัดกับกฎหมายกำหนด ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการผิดพลาดในเรื่องจุดศัณยัม กิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่

3.1 จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

3.1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และ ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรมกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ ผู้ประกอบ
การในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มี
ความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรมมี
ความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องระยะเวลาในการจัดทำรายงานต่าง ๆ ของภาชีมูลค่าเพิ่ม
ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจ
อุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม และผู้ประกอบการ
ธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ผู้ประกอบการใน
จังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้
ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรมมีความรู้
ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10
ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์
กรรมมีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจ
บริการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องเบี้ยปรับเงินเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และ ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์ยกรรมมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องบทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการในจังหวัด
เชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้ความ

เข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจบริการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

3.1.2 ด้านความรู้สึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

เรื่องเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 10 สามารถปฏิบัติได้สะดวก ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้สึก และความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

เรื่องการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ปฏิบัติได้สะดวก ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

เรื่องกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย INTERNET ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม มีความรู้สึก และความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

เรื่อง การปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจบริการมีความรู้สึกและความคิดเห็น สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม

3.1.3 ด้านพฤติกรรมที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้า สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผิดพลาด ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผิดพลาดในเรื่องจุดทศนิยม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การกรอกแบบฟอร์มเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการจะตรวจสอบก่อนไปยื่นเสียภาษี ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

กรณีไปกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม

กรณีครั้งต่อไปไปกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม

กรณีกิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม

3.2 จำแนกตามระดับการศึกษา

3.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ระยะเวลา ในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่อง ความรับผิดชอบซื้อขายสินค้า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องความรับผิดชอบซื้อขายบริการ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญา และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี และ ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องวิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

3.2.2 ด้านความรู้ลึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ลึกและความคิดเห็นด้วย ต่อ เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ลึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี

3.2.3 ด้านพฤติกรรมที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดยผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

กรณีถ้ากิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี

กรณีขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

กรณีกิจการสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผลิตผล ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี

กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าผลิตผล ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี

ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

ครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

กิจการเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.3 จำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน

3.3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และมากกว่า 100 ล้านบาท

เรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจ น้อยที่สุด

เรื่องระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า

1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

เรื่องวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท และ ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

3.3.2 ด้านความรู้สึกรู้สึก และความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยกับภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อนเพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น แตกต่างกันโดยผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เพราะเป็นอัตราภาษีอัตราเดียว ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกัน โดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และ ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท 51-100 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท

เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละตอนจะต้องออกไปกำกับภาษีทุกครั้งเพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่าง โดยผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และ 1-10 ล้านบาท

เรื่อง ระยะเวลาที่ธุรกิจต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท

กรณีการขายสินค้าการออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกันโดยผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็น สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีขายบริการการออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51 -100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็น ด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

เรื่องความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท

เรื่องการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ปฏิบัติได้สะดวก ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยแตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการ

ที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีความรู้ลึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท

3.3.3 ด้านพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีกิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท 11-50 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท

กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีกิจการสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท 1-10 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท

ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจการต้องมีความระมัดระวังรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

โดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท และ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และ 1-10 ล้านบาท

ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสดเพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีไปกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

กรณีครั้งต่อไปไปกำกับภาษีที่กิจการไม่ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันโดย ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 11-50 ล้านบาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน 1-10 ล้านบาท ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และมากกว่า 100 ล้านบาท

4. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ได้แสดงไว้คือ ภาษาที่ใช้เขียนเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษาทางกฎหมายยากต่อการเรียนรู้และเข้าใจ ภาษีมูลค่าอัตราร้อยละ 10 ผลักภาระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการมากเกินไป ยังมีกิจการที่ปลอมแปลงใบกำกับภาษีอยู่จึงควรมีบทลงโทษให้มากกว่านี้ ถึงแม้ว่าภาษีมูลค่าเพิ่มจะนำมาใช้ในประเทศไทยประมาณเกือบ 5 ปีแล้ว ผู้ประกอบการยังอยากได้รับคำแนะนำ และความรู้ จากกรมสรรพากรอีกเป็นประจำ ผู้ประกอบการคิดว่ายังมีผู้ประกอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง จึงอยากให้กรมสรรพากรตรวจสอบอย่างละเอียด และรอบคอบ เพื่อความเป็นธรรมของภาษีมูลค่าเพิ่ม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปดังกล่าวข้างต้นสามารถอภิปรายผลเรื่องทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มได้ดังนี้

ผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปอัตราร้อยละ 10 ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ เชาววิศิษฐ์ (2533 : 4) ที่ได้กล่าวว่าประชาชนผู้เสียภาษีมีความรู้เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มมากพอสมควร เพราะกรมสรรพากรได้จัดสัมมนาและประชาสัมพันธ์ไปมาก โดยผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระยะเวลาการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 15 วันของเดือนถัดไปมากที่สุด อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าถ้าไม่ยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดมีบทลงโทษเป็นเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ การยื่นชำระต้องยื่นเป็นประจำถึงแม้ว่าจะไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายก็ตาม และที่สำคัญเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรทำการตรวจปฏิบัติการเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอจึงทำให้ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจเรื่องบทลงโทษในการปลอมใบกำกับภาษีที่ต้องระวางโทษตั้งแต่ 3 เดือนถึง 7 ปี อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ประกอบการทำความผิดในเรื่องการปลอมใบกำกับภาษี และถูกลงโทษเป็นจำนวนมาก กรมสรรพากรจึงได้มีการประชาสัมพันธ์ทุกสื่อให้เห็นถึงบทลงโทษที่ต้องได้รับ จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทลงโทษในการปลอมใบกำกับภาษี รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งผู้ประกอบการมีสิทธิเลือกขอคืนเป็นเงินสด นำฝากเข้าธนาคาร หรือเครดิตภาษีในเดือนถัดไป อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่า การขอคืนภาษีเป็นผลประโยชน์ของผู้ประกอบการ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้เพื่อให้กิจการของตนได้รับผลประโยชน์และไม่เสียสิทธิให้มากที่สุด ส่วนความรู้ความเข้าใจที่ผู้ประกอบการมีระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ เรื่องรายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่า ส่วนมากผู้ประกอบการเข้าใจว่ารายงานที่ต้องจัดทำคือ รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ จึงไม่ได้คำนึงถึงรายงานวัตถุดิบ และสินค้าที่ต้องจัดทำด้วย ในการตรวจปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรการตรวจรายงานวัตถุดิบและสินค้าเป็นไม่ได้

ค่อนข้างยากเพราะการรับเข้าและตัดออกของวัตถุดิบและสินค้าเป็นประจำวัน ทำให้ตัวเลขที่เอกสารกับปริมาณของจริงไม่เท่ากัน ความสำคัญในการตรวจสอบรายงานวัตถุดิบและสินค้าจึงลดน้อยไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการที่ขายสินค้าหลายชนิด และส่วนใหญ่กิจการในจังหวัดเชียงใหม่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด มีเงินทุนจดทะเบียนอยู่ระหว่าง ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ถึง 10 ล้านบาท นิยมใช้บริการของสำนักงานบัญชีโดยให้สำนักงานบัญชีทำเอกสารต่าง ๆ ให้ทั้งหมด

ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการมีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยกับภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน มีความชัดเจนแน่นอน ง่ายต่อการคำนวณ มีกลไกในการป้องกันการหลีกเลี่ยง มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีภาษีอากรของ Adam Smith ที่ว่าลักษณะภาษีอากรที่ดีมีหลักยุติธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวก หลักประหยัด และยังมีความสอดคล้องกับ สุชาติ เชาววิศิษฐ์ (2533 : 4) ได้กล่าวว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ยากต่อการหลีกเลี่ยง ผู้ประกอบการมีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยกับ ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ต้องจัดทำบัญชีและเอกสารสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมชัย ฤชุพันธ์ (2532 : 10) ได้กล่าวว่าผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารให้เป็นปัจจุบันมากขึ้น และเสนอ อุนากุล (2533 : 186) ได้กล่าวว่าภาษีมูลค่าเพิ่มเน้นให้ผู้ประกอบการจัดทำบัญชีและเอกสารใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการมีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยกับเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 และกรมสรรพากรกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ ส่วนความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ไม่เห็นด้วยคือ ความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ซึ่งสอดคล้องกับ วีระชัย ตันติกุล (2540 : 1) ได้กล่าวว่า การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 จะทำให้มีผู้หลบเลี่ยงภาษีมากขึ้นแต่กรมสรรพากรได้มีทีมงานเฉพาะกิจดูแลในเรื่องนี้โดยเฉพาะแล้ว

ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องคือการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า กิจการลงรายงานต่าง ๆ ได้ตามกำหนด กรณีการเสียเงินเพิ่มเบี้ยปรับน้อย กรณีการเขียนใบกำกับภาษี การลงรายงานภาษีซื้อภาษีขาย การลงรายงานวัตถุดิบและสินค้า การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีมีจุดศุขนิยม มีการผิดพลาดน้อย และแนวโน้ม

ในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องคือ ถ้าต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์กิจการจะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจการจะมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด การกรอกแบบฟอร์มเมื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี ซึ่งสอดคล้องกับ ม.ร.ว. จตุมงคล โสภณกุล (2536 : 3) ได้กล่าวว่าการนำภาษีมูลค่าเพิ่มเข้ามาบังคับใช้พบว่าประสบความสำเร็จมาขั้นหนึ่งแล้ว โดยผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นด้วยกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนในทางปฏิบัติด้านกรรมวิธียังมีความสับสนและไม่เข้าใจอยู่บ้างแต่ทางกรมสรรพากรพยายามหาวิธีแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับการปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 ก็ไม่ส่งผลต่อการปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ กัมพล เกียรติไพบูลย์ (2540 : 16) ได้กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 จะไม่มีปัญหาต่อผู้ประกอบการ เหมือนเช่นการประกาศใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งแรก และจาตุรนต์ ฉายแสง (2540 : 10) ได้กล่าวว่าการปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่ส่งผลกระทบแต่อย่างใด

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นโดยภาพรวมแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรู้อัตราร้อยละ 10 ในจังหวัดเชียงใหม่ มีทัศนคติที่ดีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2540 เพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 23.7 (ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขามหาภาคเหนือ. 2540 : 6) และ ทศนีย์ มหาชนะกิจดิวงค์ (2536 : 1) ได้กล่าวว่าการที่ผู้ประกอบการมีความเข้าใจและความคิดเห็นป้องกันถึงส่วนดีของภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งยอมรับปฏิบัติกันได้อย่างถูกต้องแต่อย่างไรก็ดี อุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้นและผันแปรตามสภาพเศรษฐกิจ

ผลการเปรียบเทียบ ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผลการเปรียบเทียบตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ที่แบ่งตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่โดยแบ่งเป็นด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม และ ธุรกิจบริการ ในเรื่องระดับรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม รายงานต่าง ๆ ที่ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำ ระยะเวลาในการจัดทำรายงานต่าง ๆ วิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 เบี้ยปรับเงินเพิ่ม และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรมมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และ ธุรกิจบริการ ในเรื่อง ความรับผิดชอบเมื่อขายสินค้า ความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ ระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 บทลงโทษการปลอมใบกำกับภาษี

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรมในจังหวัดเชียงใหม่ ให้ความสนใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ เพราะการดำเนินธุรกิจของธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ต้องทำการค้าระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเอง นั่นคือติดต่อกับผู้มีความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยกันจึงทำให้ต้องการศึกษาหาความรู้ ส่วนธุรกิจพาณิชย์กรรมก็เช่นเดียวกับธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต้องติดต่อทำการค้ากับผู้ประกอบการด้วยกันเองและอีกส่วนหนึ่งก็ติดต่อกับผู้บริโภคโดยตรง สำหรับธุรกิจบริการส่วนใหญ่ติดต่อทำการค้ากับผู้บริโภคโดยตรง ซึ่งโดยทั่วไปผู้บริโภคมักจะไม่ค่อยสนใจเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม และในกรณีที่ต้องติดต่อกับผู้ประกอบการด้วยกันเองธุรกิจบริการในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจเกี่ยวกับที่พัก สถานที่พักผ่อน และสถานที่ให้ความบันเทิง จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะภาษีซื้อที่ได้รับเป็นค่ารับรองได้รับการยกเว้นไม่ให้นำไปเครดิตภาษี

ด้านความรู้ลึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรมมีความรู้ลึกและความคิดเห็นด้วยต่อภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นสูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นธุรกิจที่ต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก ได้ผลตอบแทนสูง และลักษณะของธุรกิจมีความซับซ้อนหลายขั้นตอน ดังนั้นจึงต้องจ้างพนักงานที่มีความรู้มาก อัตราเงินเดือนสูง การจัดทำบัญชีจึงจัดทำดีอยู่แล้ว เมื่อเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจึงไม่เป็นเรื่องยากสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม ลักษณะของธุรกิจไม่ซับซ้อน ในช่วงก่อนเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงทำบัญชีด้วยตนเอง หรือ จ้างพนักงานที่มีความรู้น้อยอัตราเงินเดือนถูก ทำบัญชี เมื่อเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่า

เพิ่มจึงมีความรู้สึกว่าจะต้องจัดทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ถ้าหากทำด้วยตนเองไม่ได้ก็ต้องจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำให้เพราะจะต้องมีเอกสารมากขึ้นที่ต้องติดต่อกับกรมสรรพากร

เรื่องเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม และผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยสูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมมีรายได้สูงซึ่งมีความเห็นด้วยมากกว่าธุรกิจพาณิชย์กรรม และธุรกิจบริการ

เรื่องความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมมีความรู้สึกและความคิดเห็นสูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม และผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและเป็นธุรกิจที่ต้องติดต่อทำการค้าระหว่างผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตนเอง ภาระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 จึงไม่เป็นภาระของผู้ประกอบการ ส่วนเรื่องอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มไม่เป็นเรื่องสำคัญในการต่อรองราคา เพราะผู้ประกอบการแต่ละขั้นตอนการขายและการซื้อสามารถเครดิตภาษีได้ สำหรับ ธุรกิจพาณิชย์กรรม และธุรกิจบริการ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่ต้องติดต่อทำการค้ากับผู้บริโภคโดยตรง อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 จึงเป็นสาระสำคัญเพราะทำให้ราคาขายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจการที่ราคาขายเป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว จึงยากแก่การแข่งขันในด้านราคา ภาระภาษีมูลค่าเพิ่มตกเป็นของผู้บริโภคทั้งสิ้น

เรื่องการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ปฏิบัติได้สะดวก ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจพาณิชย์กรรมในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่จะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับภาษีทั้งหมด จึงมีความรู้สึกว่ายาก สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการเป็นธุรกิจเฉพาะอย่างที่ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะใช้พนักงานของตนเองเป็นผู้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับภาษีทั้งหมดจึงทำให้มีความรู้สึกยุ่งยากในการคำนวณและจัดทำ

เรื่องกรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย INTERNET ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยสูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจพาณิชย์กรรม และธุรกิจบริการเป็นธุรกิจที่ต้องการความทันสมัยรวดเร็ว ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมอาจมีความรู้สึกว่าการยื่นแบบในปัจจุบันเหมาะสมแล้วเพราะในจังหวัดเชียงใหม่การเดินทางสามารถทำได้รวดเร็ว

เรื่องการปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย สูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ใบกำกับภาษีชื่อของธุรกิจบริการ กิจการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มรายอื่นมีความต้องการน้อยกว่าใบกำกับภาษีชื่อของธุรกิจพาณิชย์กรรม เพราะใบกำกับภาษีชื่อของธุรกิจบริการส่วนใหญ่เป็นภาษีต้องห้าม

ด้านพฤติกรรมที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่มผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้าสูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มธุรกิจบริการ ความรับผิดชอบในการขายบริการใช้เกณฑ์เงินสดคือการออกไปกำกับภาษีจะออกเมื่อมีการชำระเงิน ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ติดต่อกับการกำกับผู้ประกอบการด้วยกัน จึงมีการขายเชื่อเป็นจำนวนมาก และตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ความรับผิดชอบในการขายสินค้าใช้เกณฑ์ส่งมอบสินค้า

กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผิดพลาดผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติสูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจอุตสาหกรรม และธุรกิจพาณิชย์กรรม มีการแก้ไขใบกำกับภาษีเพราะลูกค้าต้องได้ใบกำกับภาษีที่ถูกต้องจึงจะขอเครดิตภาษีได้ และความล่าช้าของการส่งใบกำกับภาษีเพราะการขายสินค้าต้องออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่อาจต้องซื้อวัตถุดิบหรือสินค้าจากกรุงเทพหรือจังหวัดอื่น ๆ บางครั้งสินค้ามาถึงแล้วแต่ใบกำกับภาษียังไม่ถึงและอาจมีการเปลี่ยนแปลงตัววัตถุดิบหรือสินค้า ทำให้ต้องแก้ไขใบกำกับภาษี ทำให้รายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผิดพลาดได้

การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการผลิตผลในเรื่องจุดศุขนิยม ผู้ประกอบการ
ธุรกิจพาณิชย์กรรม มีพฤติกรรมและแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และ
ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การตั้งราคาขายส่วนใหญ่ของธุรกิจพาณิชย์
กรรมเป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ทำให้การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมีการผลิตผลในเรื่องศุข
นิยม โดยกฎหมายได้ระบุว่า การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มถ้าศุขศุขนิยมของภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็น
จำนวนเงินตัวที่สามมีค่าไม่ถึง 5 ให้ปัดเศษนั้นทิ้ง หากมีค่าตั้งแต่ 5 ขึ้นไปให้ปัดเศษขึ้น

การกรอกแบบฟอร์มเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการจะตรวจสอบก่อนไปยื่นเสียภาษี
ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่าผู้ประกอบการ
ธุรกิจอุตสาหกรรม

การที่ผลการวิจัยเป็น ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมอาจมีความ
มั่นใจในการจัดทำแบบฟอร์มเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มของพนักงานของตนที่ได้จ้างมาในอัตราเงิน
เดือนสูงและเป็นการกระจายอำนาจด้วย

กรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อ
คืนในครั้งต่อไป ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ
สูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม

การที่ผลการวิจัยเป็น ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมอาจจะมิใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่
ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อเป็นจำนวนน้อย จึงไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนหรือเห็นว่าการขอคืนเป็นเรื่อง
ยุ่งยากในการบันทึกบัญชี กับรายงานภาษีซื้อจะไม่ตรงกัน ซึ่งการขอคืนภาษีซื้อดังกล่าวสามารถขอ
คืนได้ภายใน สามปีนับจากวันที่ลงใบกำกับภาษีซื้อ

กรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิต
ภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มใน
การปฏิบัติ สูงกว่าผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม

การที่ผลการวิจัยเป็น ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมอาจเห็นความ
สำคัญของใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่ได้ขอคืน ซึ่งกิจการสามารถนำมาเครดิตจากภาษีขายได้เหมือนใบ
กำกับภาษีซื้อในเดือนที่ซื้อ

กรณีกิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรม

การที่ผลการวิจัยเป็น ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์กรรมให้ความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจบริการ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันดังนั้นการประชาสัมพันธ์ การจัดสัมมนา การให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ และการจัดทำเอกสารภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเผยแพร่ ควรจะแยกผู้ประกอบการตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจเพราะ ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจน จึงทำให้ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและความคิดเห็น พฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นองค์ประกอบของทัศนคติแตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงใหม่ที่แบ่งตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่โดยแบ่งเป็นด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความรับผิดชอบซื้อขายสินค้า วิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ความรับผิดชอบซื้อขายบริการ วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี และ ต่ำกว่าปริญญาตรี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มได้มากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เพราะเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มภาษาที่ใช้เป็นภาษาทางกฎหมายยากต่อความเข้าใจ

ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยต่อ เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชี และเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีที่เคยทำอยู่ยังไม่สมบูรณ์ เมื่อเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจึงทำให้ต้องจัดทำบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งต่างกับผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้สึกว่าที่เคยจัดทำบัญชีดีอยู่แล้ว

ด้านพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสดกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน กรณีกิจการสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง ในการกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ กรณีกิจการลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ผลิตผลผลิต กรณีกิจการลงรายงานวัตถุดิบและสินค้าผลิตผลผลิต สูงกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีขาดความรู้ความเข้าใจในหรือทำความเข้าใจได้ยากเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงทำให้มีการปฏิบัติที่ยังไม่ถูกต้อง

กรณีถ้าการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรียังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระยะเวลาการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

กิจการเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม จากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติ และแนวโน้มในการปฏิบัติ สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เป็นในระดับผู้บริหาร ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ และ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่าง กันมีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันดังนั้นการประชาสัมพันธ์ การจัดสัมมนา การให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ควรจะแยกผู้ประกอบการตามระดับการศึกษาดังนี้ ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี เพราะ ผู้ประกอบการที่มี ระดับการศึกษาทั้ง 2 นี้สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มได้ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ควรแยกออกมาต่างหาก เพราะมีความสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มได้ต่ำกว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี

3. ผลการเปรียบเทียบตามสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในจังหวัดเชียงใหม่ที่แบ่งตามเงินทุนจดทะเบียน มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่โดยแบ่งเป็น ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้ลึกและความคิดเห็น ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเรื่องระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องความรับผิดชอบเมื่อขายบริการ เรื่องระยะเวลาในการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 เรื่องวิธีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ด้านความรู้ลึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อนเพราะเก็บจากราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้น เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้

หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละตอนจะต้องออกไปกำกับภาษีทุกครั้งเพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ เรื่องระยะเวลาที่ธุรกิจต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าการออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ กรณีขายบริการการออกไปกำกับภาษีไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ เรื่องความเหมาะสมของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10

ด้านพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีกิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่งเมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์จะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด กิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อกิจการออกไปกำกับภาษีเมื่อส่งมอบสินค้า กรณีกิจการสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปกิจการต้องมีความระมัดระวังรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง ในเดือนถัดไปกิจการสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไปกิจการจะขอคืนเป็นเงินสดเพราะสามารถนำเงินที่ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ กรณีใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะไม่นำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในครั้งต่อไป กรณีครั้งต่อไปใบกำกับภาษีที่กิจการไม่ขอคืนในเดือนที่ซื้อกิจการจะนำไปเครดิตภาษีซื้อคืนในเดือนถัดไป

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับเงินทุนจดทะเบียนต่างกัน ไม่เป็นผลต่อทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

4. ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่เห็นว่าภาษีที่ใช้เขียนเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมีความยากต่อความเข้าใจ ดังนั้นจึงมีความต้องการคำแนะนำจากกรมสรรพากรและผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าจะยังมีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การปลอมใบกำกับภาษี จึงอยากให้กรมสรรพากรตรวจสอบ กิจการต่างๆ ด้วยความละเอียดรอบคอบ และมีบทลงโทษที่มากกว่านี้ การขึ้นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า เป็นการผลักภาระภาษีให้แก่ผู้บริโภคมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่ประกอบธุรกิจบริการ ควรทำการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่อง ระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทของรายงานต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำ ระยะเวลาในการจัดทำรายงานต่าง ๆ วิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบที่ใช้ยื่นเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม การเครดิตภาษีจากใบกำกับภาษีซื้อ เงินเพิ่มเบี้ยปรับ

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่ประกอบธุรกิจพาณิชยกรรม ควรทำการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่อง ระยะเวลาในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทของรายงานต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำ ระยะเวลาในการจัดทำรายงานต่าง ๆ การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบที่ใช้ยื่นเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม การเครดิตภาษีจากใบกำกับภาษีซื้อ เงินเพิ่มเบี้ยปรับ

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ควรทำการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่อง ประเภทของรายงานต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำ วิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษี แบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม การเครดิตภาษีจากใบกำกับภาษีซื้อ

ผู้ประกอบการควรติดตามข่าวสารและทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นประจำเพราะภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้ประกอบการควรให้ความสนใจและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็นแนวทางให้กิจการจัดทำภาษีมูลค่าเพิ่มได้ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในการทำธุรกิจ เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายมีข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม หากไม่ปฏิบัติตามจะได้รับบทลงโทษ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสรรพากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่บางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมีเป็นจำนวนมากยากต่อการจำ และภาษาที่ใช้เป็นภาษาทางกฎหมายยากต่อความเข้าใจ ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจต่อผู้ประกอบการเป็นเรื่อง

สำคัญมาก กรมสรรพากรและผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเป็นกลุ่ม ๆ โดยแยกผู้ประกอบการที่มีลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน หรือระดับการศึกษาต่างกันเพราะผู้ประกอบการแต่ละลักษณะการดำเนินงาน หรือระดับการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจและความสนใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มต่างกัน การให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ การจัดทำเอกสารเผยแพร่ ควรมีความแตกต่างกัน เพื่อก่อให้ความรู้ความเข้าใจได้ง่าย ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้สึก และพฤติกรรมต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อให้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะภาระภาษีมูลค่าเพิ่มตกอยู่กับผู้บริโภค และที่สำคัญคือภาษีมูลค่าเพิ่มควรจะได้รับความร่วมมือกับผู้บริโภคเป็นสำคัญ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริโภค ในเรื่องการขอใบกำกับภาษีทุกครั้งเมื่อมีการซื้อสินค้าหรือบริการ จะทำให้การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไม่มีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการเปรียบเทียบ ทัศนคติของผู้ประกอบการที่จัดทำบัญชีด้วยกิจการของตนเอง กับผู้ประกอบการที่จ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชี เพราะหากผู้ประกอบการเห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชีด้วยตนเองแล้ว จะทำให้กิจการจัดทำบัญชีได้ด้วยความสะดวกและผิดพลาดน้อยลง
3. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลุ่มนักวิชาการภาชีอากร. ภาชีอากรตามประมวลรัษฎากร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว
การพิมพ์, 2540.
- กองบรรณาธิการ. ผู้ส่งออก. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธากการพิมพ์, 2535.
- กัมพล เกียรติไพบูลย์ บ้านเมือง. กรุงเทพฯ : สิงหาคม, 2540. หน้า 16.
- เกษรี ณรงค์เดช. ภาษีมูลค่าเพิ่มการบัญชีเอกสารและรายงาน. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภณการพิมพ์,
2534.
- จตุมงคล โสณกุล, ม.ร.ว. สรรพากรสาส์น. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด, 2536.
- จาตุรงค์ ฉายแสง. เศรษฐกิจปริทัศน์. กรุงเทพฯ : สิงหาคม 2540. หน้า 10.
- ทัศน์ย์ มหาชนะกิตติวงศ์. สรรพากรสาส์น. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด, 2536.
- ธรรมนิติ. ภาษีมูลค่าเพิ่มฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติ, 2533.
- ประชาสัมพันธ์, ฝ่าย กรมส่งเสริมการอุตสาหกรรม. คู่มือนักลงทุนจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ :
จรัสธุรกิจการพิมพ์, 2537.
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่, ฝ่าย สำนักงานเลขานุการกรมสรรพากร. การบริหารราชการกรม
สรรพากร. กรุงเทพฯ : สนิทวิการพิมพ์, 2536.
- วีระชัย ตันติกุล. วัฏจักร. กรุงเทพฯ : สิงหาคม 2540. หน้า 1.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. การบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2538.
- ศรีพรรณ สิทธิพงศ์. การวิจัยเบื้องต้น. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2539
- สมคิด บางโม. การภาชีอากรธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรกราฟฟิค, 2537.
- สมชัย ฤชุพันธุ์. ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กฎหมายธุรกิจ, 2532.
- สาธิต รังคสิริ. เอกสารภาชีอากร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติ, 2536.
- สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์. สรรพากรสาส์น. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด, 2533.
- เสนาะ อุณาภูล. สรรพากรสาส์น. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด, 2533.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York :
Harper, 1970.
- Hilgard. The Psychology of Occupation. New York : Willey, 1962.

- Kendler. Research Methods in Educaiton. Belmont, Califomia : Wadworth Publishing Company, 1963.
- McDonald. The Psychology of Career. New York : Harper and Brother, 1959.
- Secord, Pual F. and Blackman W. Carl. Social Psychology. New York : McGraw-Hill Book Co., 1964.
- Taro Yamane. Statistics-An Introductory Analysis. Tokyo : John Weatherhill, Inc., 1970.
- Triandis. Research Concepts in Human Behavior : Education, Psychology, Sociology. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1971.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1007/ (๐๐๐)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เนื่องจาก นายสิริศักดิ์ รัชชานันท์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัด
เชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม" ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ประธาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา กรรมการ

มีความประสงค์จะขอเชิญ นางบุญสวาท พฤทธิกานนท์ หัวหน้าภาคการเงินและการธนาคาร และ
รองศาสตราจารย์สิริเกียรติ รัชชานันท์ ภาควิชาการเงินและการธนาคาร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย และขอขอบคุณในความช่วยเหลือ
อนุเคราะห์ที่ท่านจะให้แก่บัณฑิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/ ๐๐๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ มกราคม 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน สรรพากรจังหวัดเชียงใหม่

เนื่องจาก นายสิริศักดิ์ รัชชสุสานติ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัด
เชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม" ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ประธาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา กรรมการ

มีความประสงค์จะขอเชิญ นางวิไลลักษณ์ เพชรี่ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย และขอขอบคุณในความช่วยเหลือ
อนุเคราะห์ที่ท่านจะให้แก่บัณฑิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม คำตอบของท่านจะเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย เพื่อหาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม หากขาดข้อมูลในส่วนนี้ การวิจัยในครั้งนี้ก็อาจจะสำเร็จลุล่วงไปได้ จึงใคร่ขอให้ท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ รวม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อความที่เป็นจริงในช่อง □

1. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

2. ลักษณะการดำเนินงานของกิจการ

☐ ธุรกิจบริการ

☐ ธุรกิจพาณิชย์กรรม

☐ ธุรกิจอุตสาหกรรม

3. ประเภทของผู้ประกอบการ

☐ บริษัทจำกัด

☐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด

☐ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

4. เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ

- ☐ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท
- ☐ 1-10 ล้านบาท
- ☐ 11-50 ล้านบาท
- ☐ 51-100 ล้านบาท
- ☐ มากกว่า 100 ล้านบาท

ตอนที่ 2 ทศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านพิจารณาเลือกคำตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	ใช่	ไม่ใช่
1. ผู้ประกอบการที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท ต่อปี ได้รับ การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม		
2. เมื่อกิจการมีรายได้ถึงเกณฑ์ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มให้.... ยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน 60 วัน นับจากวันที่มีรายได้ถึงเกณฑ์		
3. ในกรณีขายสินค้า ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบ.....		
4. ในกรณีขายบริการ ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน.....		
5. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10 ต้อง จัดทำรายงาน 2 ประเภท คือรายงานภาษีซื้อ และรายงานภาษีขาย		
6. รายงานแต่ละชนิดต้องจัดทำรายงานให้แล้วเสร็จภายใน 3 วัน นับจากวันที่จำหน่ายสินค้า.....		
7. ใบกำกับภาษีเป็นหลักฐานแสดงจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้ เรียกเก็บมีทั้งใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปและใบกำกับภาษีอย่างย่อ รวมทั้งใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ซึ่งถือเป็นใบกำกับภาษีด้วย.....		
8. วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในใบกำกับภาษีคือ ชีดฆ่าและเซ็นชื่อกำกับ เท่านั้น.....		

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	ใช่	ไม่ใช่
9. การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 คือ ยอดขาย หักด้วย ยอดซื้อ		
10. แบบที่ใช้ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 คือ ภพ.20		
11. การยื่นแบบเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต้องยื่นภายใน 15 วัน ของเดือนถัดไป		
12. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกิน ผู้ประกอบการมีสิทธิเลือก ขอคืนเป็นเงินสดนำฝากเข้าธนาคารหรือเครดิตภาษีในเดือน ถัดไป		
13. ใบกำกับภาษีซื้อที่ได้รับมาแต่ไม่ได้นำมาใช้หักเป็นภาษีซื้อใน เดือนที่ได้รับไม่สามารถขอคืนภาษีซื้อได้		
14. ในกรณีที่กิจการไม่ยื่นชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามระยะเวลาที่ กำหนด จะต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือน		
15. การปลอมใบกำกับภาษีต้องระวางโทษตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 7 ปี ...		

2) ด้านความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับความรู้สึกและความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยมาก ที่สุด
1. ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อนเพราะเก็บจาก ราคาของสินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอน เท่านั้น					
2. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่าย ต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นภาษีอัตราเดียว					

ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับความรู้สึกและความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
3. ภาษีมูลค่าเพิ่มให้เป็นธรรมในการเสียภาษีเพราะวิธีการจัดเก็บเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกประเภท					
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุนเพราะยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้					
5. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงเพราะการขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอนจะต้องออกไปเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการที่จะนำไปหักเป็นภาษีซื้อ					
6. ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บภาษีได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น					
7. ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและเอกสารที่ต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น					
8. เกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำต่อปี 1,200,000 บาท ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตราร้อยละ 10					
9. ระยะเวลาที่ธุรกิจจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว					
10. ในกรณีการขายสินค้า การออกไปกำกับภาษีท่านไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ					

ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับความรู้สึกและความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
11. ในกรณีการขายบริการการออกไปกำกับภาษี ท่านไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ					
12. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 ท่านคิดว่าเหมาะสม					
13. การจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องจัดทำภายใน 30 วัน					
14. แบบฟอร์มที่ทางกรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้น เพื่อการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นแบบฟอร์มที่ง่ายต่อการจำและสะดวกในการจัดทำ					
15. การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 (ภาษีขาย-ภาษีซื้อ) สามารถปฏิบัติได้สะดวก					
16. ระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม					
17. กรมสรรพากรกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่สรรพากรอำเภอ					
18. กรมสรรพากรมีโครงการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบเครือข่าย INTERNET					
19. กรมสรรพากรได้อำนวยความสะดวกในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาะสมแล้ว					
20. การปลอมใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ใบลดหนี้ มีบทลงโทษน้อยไป					

3) ด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติของท่าน

การปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ เลย
1. ธุรกิจของท่านจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด					
2. ถ้าท่านต้องจะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกกิจการหนึ่ง เมื่อรายได้ถึงเกณฑ์ท่านจะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด					
3. กรณีการขายสินค้าเป็นเงินสด ท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน					
4. กรณีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อท่านออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการส่งมอบสินค้า					
5. ในครั้งต่อไปการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อของท่านจะออกไปกำกับภาษีเมื่อมีการชำระเงิน					
6. กิจการของท่านเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดเป็นประจำ					
7. กิจการของท่านสามารถออกไปแทนใบกำกับภาษีที่ผิดพลาดอย่างถูกต้อง					
8. ในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไป กิจการของท่านมีความระมัดระวังและรอบคอบในการออกไปกำกับภาษีให้ถูกต้อง					
9. กิจการของท่านลงรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายผิดพลาด					

การปฏิบัติและแนวโน้มในการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติและแนวโน้มการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ เลย
10. กิจการของท่านลงรายงานวัตถุดิบและสินค้า ผลิตผลาด					
11. กิจการของท่านลงรายงานต่าง ๆ ซ้ำกว่าที่ กฎหมายกำหนด					
12. ในเดือนถัดไปกิจการของท่านสามารถจัดทำ รายงานต่าง ๆ ได้ถูกต้องและตรงตามระยะ เวลาที่กฎหมายกำหนด					
13. ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการของ ท่านผลิตผลาดในเรื่องจุดหักนิยม					
14. การกรอกแบบฟอร์มเพื่อยื่นชำระภาษีมูลค่า เพิ่มท่านจะตรวจสอบก่อนนำไปยื่นเสียภาษี					
15. กิจการของท่านขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระ เกินโดยวิธีเครดิตภาษีไว้ในเดือนถัดไป					
16. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดหรือ การโอนเข้าธนาคารท่านได้รับอย่างรวดเร็ว					
17. ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มครั้งต่อไป ท่าน จะขอคืนเป็นเงินสด เพราะสามารถนำเงินที่ ได้รับคืนมาใช้หมุนเวียนในกิจการ					
18. ไปกำกับภาษีที่ท่านไม่ได้ขอคืนในเดือนที่ซื้อ ท่านจะนำไปเครดิตภาษีคืนในครั้งต่อไป					
19. ในครั้งต่อไปไปกำกับภาษีที่ท่านไม่ได้ขอคืน ในเดือนที่ซื้อท่านจะนำไปเครดิตภาษีคืนใน เดือนถัดไป					

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309)

พ.ศ. 2540

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2540

เป็นปีที่ 52 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 และมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309) พ.ศ. 2540"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 236) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 9.0"

/ มาตรา 4...

มาตรา 4 บทบัญญัติมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
ฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 236) พ.ศ. 2534 ให้ยังคงใช้บังคับ
ไปสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่กระทำไปก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ
นี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

บสนองพระบรมราชโองการ

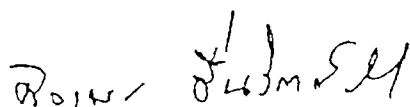
พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่แต่เดิมพระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 236) พ.ศ.
534 ได้กำหนดให้ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร จากร้อยละ
๖.๐ เป็นร้อยละ ๕.๓๐ แต่เนื่องจากสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปร
วลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ ๕.๓๐ เป็นร้อยละ ๖.๐ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ
เศรษฐกิจปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 39 ก วันที่ 13 สิงหาคม 2540)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพร ชื่นจิตต์ศิริ)

นิติกร 7 สำนักกฎหมาย

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขายสินค้าหรือการให้บริการ
ที่จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309) พ.ศ. 2540 อธิบดี
กรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขายสินค้าหรือการให้บริการ
ที่กระทำไปก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะได้รับสิทธิเสียภาษี
มูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 จะต้องประกอบกิจการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการกับกระทรวง ทบวง กรม
หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่มีใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร และได้มีการยื่นซองเสนอราคาหรือ
ทำสัญญาก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(2) การขายสินค้าตามสัญญาให้เข้าซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระ
ที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ โดยได้มีการทำสัญญาและได้มีการ
ผ่อนชำระตามสัญญานั้นแล้วก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(3) การให้บริการตามสัญญาที่มีข้อกำหนดให้ชำระค่าตอบแทนตาม
ส่วนของบริการที่ทำ โดยได้มีการทำสัญญาและได้มีการชำระค่าบริการตามส่วนของบริการ
ที่ทำหรือได้มีการชำระค่าจ้างบริการบางส่วนแล้วก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

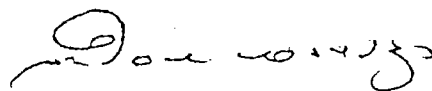
(4) การขายสินค้าประเภทกระแสไฟฟ้า น้ำประปา หรือการให้
บริการโทรศัพท์ วิทยุติดตามตัว เฉพาะที่ได้มีการขายหรือให้บริการก่อนวันที่ 16 สิงหาคม
พ.ศ. 2540 ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้ออกใบแจ้งหนี้ก่อนหรือหลังวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประสงค์จะได้รับสิทธิตามข้อ 1 ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2540 โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอรับสิทธิเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ให้ยื่นคำขอรับสิทธิรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการที่ได้รับอนุมัตินั้นตั้งอยู่ พร้อมทั้งหลักฐานตามที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 3 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับสิทธิตามข้อ 1 เฉพาะสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามสัญญาดังกล่าวจนกว่าการขายสินค้าหรือการให้บริการตามสัญญานั้นจะแล้วเสร็จ แต่ต้องไม่เกินกว่าวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2542

ข้อ 4 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติและการวินิจฉัยตามประกาศนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(นายสมใจนึก งามตระกูล)
อธิบดีกรมสรรพากร

คำชี้แจงกรมสรรพากร

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการ
ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309) พ.ศ. 2540

ตามที่ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการ
ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309) พ.ศ. 2540 ปรับปรุงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากเดิม
จัดเก็บในอัตราร้อยละ 7.0 เป็นร้อยละ 10.0 โดยให้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม
ศ. 2540 เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป
กรมสรรพากรจึงขอชี้แจงในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ข้อ 1 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10.0 เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม
ศ. 2540 ซึ่งมีผลทำให้การขายสินค้า การให้บริการ หรือการนำเข้าทุกกรณีต้องเสียภาษี
มูลค่าเพิ่มตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ในอัตราร้อยละ 10.0 ดังนั้น การออกใบ
กำกับภาษีตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มใน
ราร้อยละ 10.0

ข้อ 2 การขายสินค้าหรือการให้บริการตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออก
ตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 309) พ.ศ. 2540
กรณีดังต่อไปนี้ ยังคงได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ต่อไป

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการกับกระทรวง ทบวง กรม หรือ
การส่วนท้องถิ่นที่มีผู้ใช้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
มาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร (คือที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากภาษีขายหัก
ภาษีซื้อ) และได้มีการยื่นขอเสนอราคาหรือทำสัญญาก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(2) การขายสินค้าตามสัญญาให้เข้าซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์
ในค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ โดยได้มีการทำสัญญาและได้มีการผ่อนชำระตาม
เงื่อนไขแล้วก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เช่น บริษัท ก. ขายสินค้าให้แก่ลูกค้า ตาม
สัญญาซื้อขายหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ
แล้ว โดยทำสัญญาและได้มีการชำระค่างวดบางงวดแล้วก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(3) การให้บริการตามสัญญาที่มีข้อกำหนดให้ชำระค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ โดยได้มีการทำสัญญาและได้มีการชำระค่าบริการตามส่วนของบริการที่ทำหรือได้ การชำระค่าบริการบางส่วนแล้ว ก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เช่น การทำสัญญา บเหมาก่อสร้าง หรือสัญญาให้เช่าเครื่องจักร และได้มีการชำระค่ารับเหมาก่อสร้างหรือ เช่าเครื่องจักรบางส่วนแล้วก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(4) การขายสินค้าประเภทกระแสไฟฟ้า น้ำประปา หรือการให้บริการ ทรัพย์สิน วัตถุประสงค์ตามตัว เฉพาะที่ได้มีการขายหรือให้บริการก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้ออกใบแจ้งหนี้ก่อนหรือหลังวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประสงค์จะได้รับสิทธิเสียภาษี มูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ต่อไป ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดภายใน วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2540 โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำ ขอรับสิทธิเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับ อนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ให้ยื่นคำขอ รับสิทธิรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการที่ได้รับอนุมัตินั้นตั้งอยู่ พร้อมทั้ง หลักฐานตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มใน อัตราร้อยละ 7.0 ต่อไป สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามสัญญาดังกล่าวจะจนกว่า การขายสินค้าหรือการให้บริการตามสัญญานั้นจะแล้วเสร็จ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ถ้าเกินกว่าวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ส่วนที่เกินกว่าต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 3 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับเดือนภาษี สิงหาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป

(1) การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีของเดือนภาษีสิงหาคม พ.ศ. 2540 คงยื่นเพียงฉบับเดียวตามปกติ แต่ให้แยกส่วนของภาษีขายและภาษีซื้อที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 15 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 และภาษีขาย และภาษีซื้อที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 16 ถึง 31 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 10.0 ออกจากกันอย่างชัดเจนไว้ในใบแบบแสดงรายการ ภ.พ.30 และ

หน้าภาษีขาย ภาษีซื้อ ตามใบแนบดังกล่าวมากรอกในแบบแสดงรายการ-ภ.พ.30 พร้อมทั้งแนบใบแนบไปกับแบบแสดงรายการ ภ.พ.30 ด้วย

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีเครดิตภาษียกมาจากเดือนภาษีกรกฎาคม พ.ศ.2540 ก็ยังคงมีสิทธินำมาชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีสิงหาคม พ.ศ.2540 ได้ตามปกติ

(2) สำหรับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีของเดือนภาษีตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป ต้องคำนวณภาษีขายในอัตราร้อยละ 10.0 ทั้งหมดวันแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ต่อไป สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามข้อ 2 ให้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีโดยคงต้องแยกส่วนของภาษีขายและภาษีซื้อในอัตราร้อยละ 7.0 และส่วนของภาษีขายและภาษีซื้อในอัตราร้อยละ 10.0 ออกจากกันอย่างชัดเจน ในใบแนบบแบบแสดงรายการ ภ.พ.30 เช่นเดียวกันกับที่กล่าวไว้ใน (1)

(3) แบบพิมพ์ใบกำกับภาษีที่ได้พิมพ์ไว้ก่อนวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2540 ได้ระบุอัตราภาษีร้อยละ 7.0 ไว้ในแบบพิมพ์ดังกล่าวด้วย ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป ให้ใช้แบบพิมพ์ดังกล่าวออกใบกำกับภาษีได้ต่อไป ถ้าเป็นกรณีต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10.0 ก็ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอัตราร้อยละ 10.0 โดยการขีดฆ่าและลงลายมือชื่อกำกับ หรือใช้ตราประทับก็ได้ เนื่องจากอัตราภาษีที่พิมพ์ไว้ก่อนไม่ใช้รายการต้องมีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีที่ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงนี้ จึงไม่เป็นภาษีซื้อต้องห้ามไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 2/5(6) แห่งประมวลรัษฎากร

(4) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษีด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่สามารถแก้ไขโปรแกรมของเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ทันภายในวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2540 จึงได้ออกใบกำกับภาษีโดยคำนวณภาษีขายในอัตราร้อยละ 7.0 กรณีนี้ให้แก้ไขจำนวนภาษีขายที่เรียกเก็บเป็นอัตราร้อยละ 10.0 ได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2540 และอนุโลมให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่รับใบกำกับภาษีดังกล่าวมาจำนวนภาษีที่ถูกเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 10.0 ไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

(5) การออกใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม จะต้องอ้าง
งว่าเพิ่มหนี้หรือลดหนี้จากใบกำกับภาษีเดิมนั้น ถ้าใบกำกับภาษีเดิมเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา
ร้อยละ 7.0 จะต้องออกใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ในอัตราร้อยละ 7.0 และถ้าใบกำกับภาษีเดิม
เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10.0 จะต้องออกใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ในอัตราร้อยละ
0.0

(6) สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/16
แห่งประมวลรัษฎากร ที่มีรายได้หรือที่มีมูลค่าของฐานภาษีจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ
ใน 600,000 บาทต่อปี แต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ซึ่งเดิมเสียภาษีมูลค่าเพิ่มใน
อัตราร้อยละ 1.5 ของยอดขายได้หรือฐานภาษี ยังคงยื่นแบบแสดงรายการภาษีในอัตราร้อยละ
1.5 ต่อไปตามเดิม

จึงขอชี้แจงมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

กรมสรรพากร

13 สิงหาคม 2540

สาขา (ถ้าไม่พอกรอกให้ใช้กระดาษต่อ)

ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						
ชื่อ	เลขที่	ตรอก/ชอย	หมู่ที่	ถนน	แขวง/ตำบล	รหัสไปรษณีย์	โทรศัพท์
อำเภอ	จังหวัด						

เอกสารที่แนบมาพร้อมกับคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามข้อ 6.

ภาพถ่ายทะเบียนบ้านและหรือหลักฐานแสดงการอยู่อาศัยจริง ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนและ จำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ยื่นคำขอ และหรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ	จำนวน	ฉบับ
ภาพถ่ายสัญญาเช่าอาคารอันเป็นที่ตั้งถาวรประกอบการ (ในกรณีเช่า) หรือหนังสือยินยอมให้ประกอบการ ถาวรเป็นของผู้ยื่นโดยมิได้เช่า) พร้อมด้วยสำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้านอันเป็นที่ตั้งถาวรประกอบการ	จำนวน	ฉบับ
ภาพถ่ายหนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วน (ในกรณีเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีนิติบุคคล) (ถ้ามี)	จำนวน	ฉบับ
ภาพถ่ายหนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กระทรวงพาณิชย์ (ในกรณีที่บริษัท หรือ นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย) พร้อมทั้งสำเนานิติบัตรคนหรือและข้อบังคับ (ในกรณีที่บริษัท ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย) และสำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนพาณิชย์	จำนวน	ฉบับ
ภาพถ่ายเอกสารการดำเนินกิจการรวมค้า (ถ้ามี)	จำนวน	ฉบับ
บัตรประจำตัวกรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ (ในกรณีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล)	จำนวน	ฉบับ
ภาพถ่ายสัญญาเป็นตัวแทนผู้ประกอบการที่ออกจากราชอาณาจักร	จำนวน	ฉบับ
ฉบับหรือภาพถ่ายและถาวรประกอบการ	จำนวน	ฉบับ
น ๆ คือ	จำนวน	ฉบับ

ถ้าเดือน

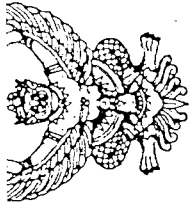
ประกอบการรายได้ซึ่งมีมูลค่าที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน
ภายใน 90 วันนับตั้งแต่วันที่ทางแห่งและหรืออาญา

พ.ร.บ. 01 ปี 2551 มาตรา 3 ตรี

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 90 วันนับตั้งแต่วันที่ทางแห่งและหรืออาญา

	แบบแจ้งการเปลี่ยนแปลง ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับประมวลกฎหมาย	ภ.พ.09	เลขทะเบียนคุมเอกสาร	ทะเบียนรับเลขที่..... สถานที่รับ..... วันเดือนปีที่รับ..... เจ้าหน้าที่ผู้รับ.....									
ขอยื่นต่อ ☐ สรรพากรเขตพื้นที่..... ☐ สมุหบัญชีอำเภอ/กิ่งอำเภอ.....													
1. ชื่อผู้ประกอบการ..... บริษัท เซียงใหม่ จำกัด ชื่อสถานประกอบการ..... บริษัท เซียงใหม่ จำกัด ตั้งอยู่ : เลขที่ 123 ตรอก/ซอย..... หมู่ที่..... ถนน..... โชตนา แขวง/ตำบล ช้างเผือก เขต/อำเภอ..... เมือง จังหวัด เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50000 โทรศัพท์ 240966				เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2	3	4	5	6	7	8	9					
มีความประสงค์จะขอแจ้งการเปลี่ยนแปลง				5									
☐ (1) ย้ายสถานประกอบการ ต่าง สภ./จังหวัด..... ☐ (2) ย้ายสถานประกอบการ ภายใน สภ./จังหวัด..... ☐ (3) เลิกประกอบกิจการ ☐ (4) โอนกิจการ ของสินค้าและหรือ บริการของกิจการที่ ประกอบเป็นส่วนใหญ่ ของการประกอบกิจการ ☐ (5) ควบกิจการ ☐ (6) เปลี่ยนแปลงประเภท ของการประกอบกิจการ ☐ (7) เปลี่ยนแปลงประเภท ☐ (8) เพิ่มจำนวนสาขา ☐ (9) ลดจำนวนสาขา ☒ (10) การคำนวณภาษี ☒ (11) เปลี่ยนแปลงอื่นๆ (ระบุ).....				10									
2. รายการแจ้งย้ายสถานประกอบการ : ย้าย ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ซึ่งตั้งอยู่ : เลขที่..... ตรอก/ซอย..... หมู่ที่..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... ไปอยู่ : เลขที่..... ตรอก/ซอย..... หมู่ที่..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... (ถ้าย้ายสถานประกอบการมากกว่า 1 แห่ง ให้ใช้กระดาษต่อ)				15									
3. รายการแจ้งเลิกประกอบกิจการ : เลิกประกอบกิจการวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... โดยมีผู้ชำระบัญชีชื่อ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... ณ วันเลิกประกอบกิจการ มี : (1) ทรัพย์สินที่ยังมิได้ชำระภาษี (บาท)..... (4) ทรัพย์สินอื่น (บาท)..... (2) สินค้าคงเหลือ (บาท)..... (5) ลูกหนี้ (บาท)..... (3) เครื่องจักร (บาท)..... (6) เจ้าหนี้ (บาท).....				20									
4. รายการแจ้งโอนกิจการ : โอนกิจการวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... ☐ โอนให้แก่ ☐ รับโอนจาก..... ที่อยู่ : เลขที่..... ตรอก/ซอย..... หมู่ที่..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... 4.1 ☐ โอนบางส่วน 4.2 ☐ โอนทั้งหมด ในวันโอนกิจการมี : (1) ทรัพย์สินที่ยังมิได้ชำระภาษี (บาท)..... (4) ทรัพย์สินอื่น (บาท)..... (2) สินค้าคงเหลือ (บาท)..... (5) ลูกหนี้ (บาท)..... (3) เครื่องจักร (บาท)..... (6) เจ้าหนี้ (บาท).....				25									
5. รายการแจ้งยกเบกกิจการ : ควบกิจการวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... ควบเข้ากันกับ..... ที่อยู่ : เลขที่..... ตรอก/ซอย..... หมู่ที่..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... ความเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ชื่อ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... (ถ้าควบกิจการมากกว่า 1 แห่ง ให้ใช้กระดาษต่อ)				30									
6. รายการเปลี่ยนแปลงประเภทของการประกอบการ : เปลี่ยนแปลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร..... - ประเภทของการประกอบการที่จดทะเบียนไว้เดิม (ให้ระบุเฉพาะที่จะลด) ☐ (1) ผลิต ☐ (2) ส่งออก ☐ (3) ขายส่ง ☐ (4) ขายปลีก..... ☐ (5) ให้บริการ..... (ระบุลักษณะกิจการ)..... (ระบุลักษณะกิจการ)..... - ประเภทของการประกอบการที่เพิ่ม (ให้ระบุ) ☐ (1) ผลิต ☐ (2) ส่งออก ☐ (3) ขายส่ง ☐ (4) ขายปลีก..... ☐ (5) ให้บริการ..... (ระบุลักษณะกิจการ)..... (ระบุลักษณะกิจการ).....				35									
อนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนกรณีเพิ่มประเภทเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....				40									

ภ.พ.20

กรมสรรพากร

ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ชื่อผู้ประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
ชื่อสถานประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด เป็น ☒ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่
สถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่ 123 ตรอก/ซอย หมู่ที่- ถนน รัตน
แขวง/ตำบล ซำเป้งอก เขต/อำเภอ จังหวัด เชียงใหม่ โทรศัพท์ 240966
วันเริ่มประกอบาการ 1 มกราคม 2540 วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน 15 มกราคม 2540
ประเภทของสินค้าและหรือบริการของการประกอบเป็นส่วนใหญ่: 1. ขายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์

2. 3.

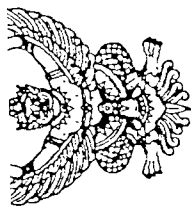
ออกให้เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2540

ผู้ออกทะเบียน (.....)
ตำแหน่ง

คำเตือน

ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนี้ใช้ได้เฉพาะผู้ประกอบการและเฉพาะสถานประกอบการตามระเบียบนี้เท่านั้น และต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายใน
สถานประกอบการเป็นรายสถานประกอบการ ถ้าสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ต้องยื่นคำขอรับใบแทนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย
หรือชำรุด หากฝ่าฝืนอาจต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและหรืออาญา

ม.พ.21

กรมสรรพากร

ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ชื่อผู้ประกอบการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันกำแพง
 ชื่อสถานประกอบการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันกำแพง
 สถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่ 23 ตรอก/ซอย สันด 1
 แขวง/ตำบล สันกำแพงเหนือ เขต/อำเภอ สันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่ โทรศัพท์ 245303
 วันเริ่มประกอบการ 3 สิงหาคม 2539 วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน 15 สิงหาคม 2539
 ประเภทของสินค้าและหรือบริการของกิจการที่ประกอบเป็นส่วนใหญ่: 1. ขายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์
 2.
 3.

ออกให้เพื่อวันที่ 1 กันยายน 2539

ผู้ออกทะเบียน
 (.....)
 ตำแหน่ง

คำเตือน

- (1) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการตามใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มหรือยื่นใบรับบริการ หรือออกใบกำกับภาษี
- (2) ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนี้ใช้ได้เฉพาะผู้ประกอบการและเฉพาะสถานประกอบการตามที่ระบุไว้เท่านั้น และต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ในสถานประกอบการเป็นรายสัปดาห์ประกอบการ ถ้าผู้แทน บุคคลภายนอก ต้องยื่นใบรับใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย บุกลาย หรือชำรุด หากฝ่าฝืนอาจต้องรับผิดชอบทางแพ่งและหรืออาญา

 แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.30 ตามประมวลรัษฎากร	สำหรับเจ้าพนักงาน เลขทะเบียนคุณเอกสาร รับแบบ	
1. เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 สาขาที่ 		
2. การยื่นแบบแสดงรายการ กรณีมีสาขา ☐ (1) สำนักงานใหญ่ แยกยื่นเป็นรายสถานประกอบการ ยื่นรวมกันที่ ☐ (2) สาขาที่ ☐ (3) เป็นสำนักงานใหญ่ ☐ (4) เป็นสาขา		
3. ผู้ประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด สถานประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด ตั้งสำนักงาน : เลขที่ 123 ตรอก/ซอย - หมู่ที่ - ถนน วัฒนา ตำบล/แขวง ข้างเมือก อำเภอ/เขต เมือง จังหวัด เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 240966 รหัสไปรษณีย์ 5 0 0 0		
4. สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยการเขียน สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องออกใบเสร็จรับเงิน ใบเสร็จเล่มที่ เลขที่ จำนวนเงิน บาท ลงชื่อ ผู้รับเงิน วันที่ 		
การคำนวณภาษี		
1. ยอดขายในเดือนนี้ { หรือกรณียื่นเพิ่มเติม ☐ (1.1) ยอดขายแจ้งไว้ขาด ☐ (1.2) ยอดขายแจ้งไว้เกิน } 2. ลบ ยอดขายที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 0 (ถ้ามี) 3. ลบ ยอดขายที่ได้รับยกเว้น (ถ้ามี) 4. ยอดขายที่ต้องเสียภาษี (1. - 2. - 3.) 5. ภาษีขายเดือนนี้ 6. ยอดซื้อที่มีสิทธินำภาษีซื้อ { หรือกรณียื่นเพิ่มเติม ☐ (6.1) ยอดซื้อแจ้งไว้ขาด ☐ (6.2) ยอดขายแจ้งไว้เกิน } มาหักในการคำนวณภาษีเดือนนี้ 7. ภาษีซื้อเดือนนี้ (ตามหลักฐานใบกำกับภาษีของยอดซื้อตาม 6.) 8. ภาษีที่ต้องชำระเดือนนี้ (ถ้า 5 มากกว่า 7) 9. ภาษีที่ชำระเกินเดือนนี้ (ถ้า 5 น้อยกว่า 7) 10. ภาษีที่ชำระเกินยกมา 11. ต้องชำระ (ถ้า 8. มากกว่า 10.) 12. ชำระเกิน (ถ้า 10. มากกว่า 8.) หรือ (9. รวมกับ 10.) (ตัวอักษร) สิ้นเดือนสองหลักนี้ร้อยสิบบาทถ้วน		
กรณียื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเกินกำหนดเวลา หรือยื่นเพิ่มเติม 13. เงินเพิ่ม 14. เบี้ยปรับ 15. รวมภาษี เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับที่ต้องชำระ ((11. + 13. + 14.) หรือ (13. + 14. - 12.)) 16. รวมภาษีที่ชำระเกิน หลังคำนวณเงินเพิ่มและเบี้ยปรับแล้ว (12. - 13. - 14.) (ตัวอักษร)		
การขอคืนภาษี ถ้าประสงค์จะขอคืนภาษีที่ชำระเกินตามจำนวนเงินที่แสดงไว้ตาม 12. หรือ 16. เงินสด หรือให้โอนเข้าธนาคาร โปรดลงชื่อในช่องข้างล่าง แล้วแนบ หากไม่ลงชื่อถือว่าขอคืนภาษีที่ชำระเกินเดือนนี้ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือน ไป แล้วแต่กรณียื่นเพิ่มเติม หากไม่ลงชื่อจะต้องยื่นขอคืนด้วยแบบ ภ.10 เท่านั้น เป็นเงินสด ลงชื่อ ผู้ประกอบการ โอนเข้าธนาคาร (ตามที่ได้นับค่าขอ และ ได้รับอนุมัติจากสำนักงานสรรพากร อำเภอ/เขตท้องถิ่นแล้ว) ลงชื่อ ผู้ประกอบการ		
5. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความที่แสดงในแบบแสดงรายการนี้ ถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ กรณียื่นแบบแสดง รายการเกินกำหนดเวลาหรือยื่นเพิ่มเติม ข้าพเจ้าขอลดเบี้ยปรับด้วย ลงชื่อ ผู้ประกอบการ (.....) ยื่นวันที่ 		

คำแนะนำการกรอกและยื่นแบบ ภ.พ. 30

ผู้ยื่นแบบ ภ.พ. 30

แบบ ภ.พ. 30 นี้เป็นแบบแสดงรายการสำหรับผู้ประกอบการซึ่งจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และเป็นผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีโดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในเดือนภาษี ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการนั้นจะประกอบการในรูปบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ กองมรดก บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล องค์การของรัฐบาล หรือนิติบุคคลในรูปแบบใดก็ตาม ใช้ยื่นแสดงรายการเป็นรายเดือนภาษี

ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการหลายแห่ง และมีความประสงค์จะยื่นแบบ ภ.พ. 30 และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน ก็ทำได้โดยต้องขออนุมัติต่อกรมสรรพากรก่อน และเมื่อได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรแล้วจึงยื่นแบบและชำระภาษีรวมกันได้ในกรณีนี้ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบ ภ.พ. 30 ที่ของฉบับเดียวพร้อมกันแนบรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีอากรและภาษีอากรที่กรมสรรพากรกำหนด

วิธีการกรอกแบบ

โปรดกรอกแบบแสดงรายการฉบับนี้ด้วยลายมือที่อ่านได้ง่าย หรือใช้พิมพ์ดีด

ก) ในกรณีเป็นตราและแนบยื่นแบบเป็นตราสถานประกอบการให้กรอกเลขที่ตราด้วย ทั้งนี้ ตามที่ระบุไว้ในทะเบียนมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 20) โดยให้กรอกตัวเลขหลักสุดท้ายหรือสองตัวสุดท้าย

ข) ให้ระบุว่าเป็นการยื่นแบบยื่นหรือแนบบนโดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้

ค) ให้ระบุว่าเป็นการชำระภาษีของเดือนภาษี และใช้ พ.ศ.ใด โดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้ และแนบบัตรภาษี พ.ศ.

ง) การคำนวณภาษี ให้กรอกรายการดังนี้

1. ยอดขายในเดือนนี้ (หรือกรณียื่นเพิ่มเติม) ☐ (1.1) ยอดขายเฉลี่ยไตรมาส

☐ (1.2) ยอดซื้อเฉลี่ยไตรมาส ให้กรอกจำนวนเงินยอดขายทั้งสิ้นในเดือนภาษีนี้

หมายเหตุ หมายถึงมูลค่าของสินค้าและทรัพย์สินที่ขายหรือบริการที่ให้บริการที่หักด้วยสินค้าในคืนภาษีนี้ ทั้งที่คิดเสียภาษี (ร้อยละ 7 หรือร้อยละ 0) และที่คิดยกเว้น โดยแสดงยอดรวมที่หักมาจากภาษีมูลค่าเพิ่ม (ยอดขายที่คิดเสียภาษี) และมีผู้ขายได้ (ยอดขายที่ได้รับยกเว้น)

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะยอดขายที่คิดเสียภาษีไปแล้วหรือยอดซื้อที่คิดเสียภาษีไปแล้ว โดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้แล้วแนบบัตร

2. ยบ ยอดขายที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 0 ให้กรอกจำนวนเงินโดยยกยอดมาจากงบการเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และยอดขายสินค้าหรือบริการที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 0

3. ยบ ยอดขายที่ได้รับยกเว้น ให้กรอกจำนวนเงินโดยยกยอดมาจากงบการเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และยอดขายที่ได้รับยกเว้น

4. ยอดขายที่ต้องเสียภาษี (1.-2.-3.) ให้กรอกผลลัพธ์ที่ได้จากงบการเงินยอดขายในเดือนภาษีนี้ตาม 1. ลบด้วยยอดขายที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 0 ตาม 2. และลบด้วยยอดขายที่ได้รับยกเว้นตาม 3.

5. ภาษีขายเดือนนี้ ให้กรอกจำนวนเงินภาษีขายโดยยกยอดมาจากยอดรวมของงบการเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ในรายงานภาษีขาย

6. ยอดซื้อที่มีสิทธิหักภาษีซื้อหักในการคำนวณภาษีเดือนนี้ (หรือกรณียื่นเพิ่มเติม) ☐ (6.1) ยอดซื้อเฉลี่ยไตรมาส ☐ (6.2) ยอดขายเฉลี่ยไตรมาส ให้กรอกเฉพาะจำนวนเงินยอดซื้อที่มีสิทธิหักภาษีซื้อหักในการคำนวณภาษีของเดือนภาษีนี้

หมายเหตุ หมายถึงมูลค่าของสินค้าที่ซื้อหรือนำเข้า หรือบริการที่ได้รับ รวมทั้งการซื้อทรัพย์สินหรือค่าจ้างอื่น ๆ ที่ใช้ในการประกอบการ ที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและมีสิทธิหักภาษีซื้อในการคำนวณภาษี และมีหลักฐานใบกำกับภาษีแนบมาครบถ้วน โดยยกยอดมาจากงบการเงินภาษี

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะยอดซื้อที่มีสิทธิหักภาษีซื้อหักในการคำนวณภาษีที่แสดงไว้แล้วไปและหรือยอดขายที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7 ที่แสดงไว้แล้วไป โดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้แล้วแนบบัตร

7. ภาษีซื้อเดือนนี้ (ตามหลักฐานใบกำกับภาษีของยอดซื้อตาม 6.) ให้กรอกจำนวนเงินภาษีซื้อเดือนนี้ตามหลักฐานใบกำกับภาษีแนบมาพร้อมยอดซื้อตาม 6. ซึ่งมีสิทธิหักภาษีซื้อในการคำนวณภาษี โดยยกยอดมาจากยอดรวมของงบการเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้แล้ว ในรายงานภาษีซื้อ

8. ภาษีที่ต้องชำระเดือนนี้ (ถ้า 8. มากกว่า 9.) ให้กรอกจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระโดยนำจำนวนภาษีขายเดือนนี้ตาม 5. ลบด้วยจำนวนภาษีซื้อเดือนนี้ตาม 7.

9. ภาษีที่ชำระเดือนนี้ (ถ้า 9. น้อยกว่า 8.) ภาษีที่ชำระเดือนนี้ตาม 9. น้อยกว่าภาษีซื้อเดือนนี้ตาม 7. จะเป็นการชำระเกิน ให้นำจำนวนภาษีซื้อเดือนนี้ตาม 7. ลบด้วยจำนวนภาษีขายเดือนนี้ตาม 5. ผลลัพธ์ที่ได้ให้นำมากรอกที่ 10.

10. ภาษีที่ชำระเกินยกมา กรณีผู้ประกอบการมีภาษีที่ชำระเกินในเดือนก่อนและขอคืนภาษีโดยแสดงความประสงค์ว่า "ขอคืนภาษีที่ชำระเกินในเดือนนี้ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป" ให้กรอกจำนวนเงินภาษีที่ชำระเกิน ซึ่งยกยอดมาจากเดือนภาษีก่อน

ข้อสังเกต ภาษีที่ชำระเกินยกมา ห้ามนำมาใช้ในการคำนวณภาษีกรณียื่นเพิ่มเติม

11. ภาษีสุทธิที่ต้องชำระ (ถ้า 8. มากกว่า 10.) ให้กรอกจำนวนเงินภาษีสุทธิที่ต้องชำระโดยนำจำนวนเงินตาม 8. ลบด้วยจำนวนเงินตาม 10.

12. ภาษีสุทธิที่ชำระเกิน (ถ้า 10. มากกว่า 8. หรือ 9. รวมกับ 10.) ถ้าภาษีที่ชำระเกินยกมาตาม 10. มากกว่าภาษีที่ต้องชำระเดือนนี้ตาม 8. หรือมีทั้งภาษีที่ชำระเกินเดือนนี้ตาม 9. และภาษีที่ชำระเกินยกมาตาม 10. จะเป็นการชำระเกิน ให้นำจำนวนเงินตาม 10. ลบด้วยจำนวนเงินตาม 8. หรือนำจำนวนเงินตาม 9. บวกกับจำนวนเงินตาม 10. แล้วแนบบัตร

ข้อสังเกต กรณียื่นแบบแสดงรายการไว้ถูกต้องหรือภายในกำหนดเวลา การกรอกรายการจะสิ้นสุดที่ 11. หรือ 12. แล้วแนบบัตร

กรณียื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเกินกำหนดเวลาหรือยื่นเพิ่มเติม

13. เงินเพิ่ม ในกรณีผู้ประกอบการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเกินกำหนดเวลา จะต้องคำนวณและชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระเดือนนี้ตาม 8. หรือลดเหลือร้อยละ 0.75 เฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการยื่นแบบให้ครบถ้วนและชำระภาษี และได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยับให้เพิ่ม ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือนนับแต่ วันที่กำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการของเดือนภาษีนั้นจนถึงวันยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

14. เบี้ยปรับ ในกรณีผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้องเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียลดเคลื่อนไป หรือยื่นเพิ่มเติมในกรณียอดขายเฉลี่ยไตรมาสและหรือยอดซื้อเฉลี่ยไตรมาส หรือยื่นแบบเกินกำหนดเวลา จะต้องคำนวณและชำระเบี้ยปรับอีก 1 เท่า หรือ 2 เท่า ของเงินภาษีแล้วแต่กรณี ซึ่งเบี้ยปรับดังกล่าวลดได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้กรอกจำนวนเบี้ยปรับที่ต้องเสียเงิน ลงใน 14.

แบบ ภ.พ. 30 ที่ผู้ประกอบการยื่นเกินกำหนดเวลา ถือเป็นคำร้องขอลดเบี้ยปรับโดยผู้ประกอบการจะได้รับอนุมัติให้ลดเบี้ยปรับชำระเป็นงวด ในกรณีที่ยื่นแบบ ภ.พ. 30

15. รวมภาษี เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับที่ต้องชำระ (11. + 13. + 14. หรือ 13. + 14.) ให้กรอกยอดรวมภาษีสุทธิที่ต้องชำระตาม 11. เงินเพิ่มตาม 13. และเบี้ยปรับตาม 14. หรือเงินเพิ่มตาม 13. บวกด้วยเบี้ยปรับตาม 14. ลบด้วยภาษีสุทธิที่ชำระเกินตาม 12. แล้วแนบบัตร

16. รวมภาษีที่ชำระเกินจำนวนเงินเพิ่มเงินเพิ่มและเบี้ยปรับแล้ว (12. + 13. + 14.) ถ้าภาษีสุทธิที่ชำระเกินตาม 12. มีจำนวนมากกว่าเงินเพิ่มตาม 13. และเบี้ยปรับตาม 14. ให้นำยอดภาษีสุทธิที่ชำระเกินตาม 12. ลบด้วยเงินเพิ่มตาม 13. และลบด้วยเบี้ยปรับตาม 14. ได้ผลลัพธ์ให้ให้นำมากรอกที่ 16.

ก) การขอคืนภาษี ให้ระบุว่าจะ ☐ (1) ขอคืนภาษี หรือ ☐ (2) ขอคืนภาษีที่ชำระเกินเดือนนี้ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป โดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้

กรณีเลือก ☒ (1) ขอคืนภาษี ให้ระบุว่าจะ ☐ เป็นเงินสด หรือ ☐ โดยให้นำเข้าบัญชี เงินฝากธนาคาร ตามที่ได้นัดชำระ และได้รับอนุมัติจากสำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่แล้ว โดยใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนี้

ข้อสังเกต กรณีขอคืนภาษีโดยให้นำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ผู้ประกอบการต้องเปิดบัญชีเงินฝากประเภท "กระแสรายวัน" โดยใช้ชื่อบัญชีว่า "บัญชีเงินฝากเพื่อรับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของ (ชื่อผู้ขอคืน)" ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอให้

นำเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับคืนเข้าบัญชีเงินฝากพร้อมคำรับรองการเปิดบัญชีเงินฝากเพื่อรับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับจากธนาคาร ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่ที่สถานประกอบการของตนตั้งอยู่เท่านั้น ก่อน

ง) ให้ผู้ประกอบการลงลายมือชื่อ และในกรณีเป็นนิติบุคคลให้ประทับตรานิติบุคคล (ถ้ามี) ด้วย พร้อมทั้งการกรอกยื่นแบบ

กำหนดเวลา สถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี

ให้ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบ ภ.พ. 30 พร้อมทั้งชำระภาษี (ถ้ามี) เป็นรายเดือนทุกเดือนไม่ช้ากว่าวันสิ้นปีหรือให้บริการในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ช้ากว่าภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

1. ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

(1) สำนักงานสรรพากรเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(2) สถานที่อื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี

(3) สำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(4) สำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(5) สำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ทั้งนี้ทั้งที่สำนักงานสรรพากร หรือสถานบริการตั้งอยู่ สำหรับผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการ ทั้งที่คิดเสียภาษีสรรพากรและภาษีมูลค่าเพิ่ม

□□□□□

 แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามประมวลรัษฎากร		ภ.พ.31		สำหรับเจ้าพนักงาน เลขทะเบียนคุณเอกสาร รันแบบ	
ก เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 2 3 4 5 6 7 8 9 0 สาขาที่		ข การยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้ ☐ (1) สำนักงานใหญ่ ☐ แยกยื่นเป็นรายสถานประกอบการ ☐ (2) สาขาที่ ☐ (3) เป็นสำนักงานใหญ่ ☐ (4) เป็นสาขา			
ชื่อผู้ประกอบการ <u>ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันกำแพง</u> ชื่อสถานประกอบการ <u>ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันกำแพง</u> ที่ตั้งสำนักงาน : เลขที่ <u>23</u> ตรอก/ซอย <u>สันติ 1</u> หมู่ที่ <u>2</u> ถนน <u>สันกำแพง</u> ตำบล/แขวง <u>สันกำแพงเหนือ</u> อำเภอ/เขต <u>สันกำแพง</u> จังหวัด <u>เชียงใหม่</u> โทรศัพท์ <u>245303</u> รหัสไปรษณีย์ <u>52000</u>		ค ☒ ยื่นปกติ ☐ ยื่นเพิ่มเติมครั้งที่..... สำหรับเดือนภาษี (ให้ทำเครื่องหมาย "✓" ลงใน "□" หน้าชื่อเดือน) พ.ศ. 2540..... ☐ (1) มกราคม ☐ (4) เมษายน ☐ (7) กรกฎาคม ☐ (10) ตุลาคม ☐ (2) กุมภาพันธ์ ☐ (5) พฤษภาคม ☐ (8) สิงหาคม ☐ (11) พฤศจิกายน ☐ (3) มีนาคม ☐ (6) มิถุนายน ☐ (9) กันยายน ☒ (12) ธันวาคม			
สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยการเขียน ใบเสร็จเลขที่..... เลขที่..... จำนวนเงิน..... บาท ลงชื่อ..... ผู้รับเงิน..... วันที่.....		สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องออกใบเสร็จรับเงิน			
ง การคำนวณภาษี.					
1. ยอดขายในเดือนนี้..... บาท สต. <u>10.000</u> 1					
2. ลบ ยอดขายส่งออก (ถ้ามี)..... 2					
3. ลบ ยอดขายที่ได้รับยกเว้น (ถ้ามี)..... 3					
4. ยอดขายที่ต้องเสียภาษี (1. - 2. - 3.)..... <u>10.000</u> 4					
5. ภาษีที่ต้องชำระ..... <u>150</u> 5					
(ตัวอักษร) <u>เงินเพิ่ม</u>					
6. เงินเพิ่ม..... 6					
7. เบี้ยปรับ (ถ้ามี)..... 7					
8. รวม ภาษี เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับ (5. + 6. + 7.)..... 8					
(ตัวอักษร) <u>เงินเพิ่ม</u>					
จ					
ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่แสดงในแบบแสดงรายการนี้ถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ กรณียื่นแบบแสดงรายการเกินกำหนดเวลา หรือยื่นเพิ่มเติม ข้าพเจ้าขอลดเบี้ยปรับด้วย ลงชื่อ..... ผู้ประกอบการ (.....) ขึ้นวันที่.....					

คำแนะนำการกรอกและยื่นแบบ ภ.พ.31

มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

แบบ ภ.พ.31 นี้เป็นแบบแสดงรายการสำหรับผู้ประกอบการซึ่งจดทะเบียนมูลค่าเพิ่มแล้ว และเป็นผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีโดยคำนวณจากรายรับขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรในแต่ละเดือนภาษี ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ประกอบการนั้นจะประกอบการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วน กอปรวม บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล องค์การของรัฐบาล หรือนิติในรูปแบบใดก็ตาม ยื่นแสดงรายการเป็นรายเดือนภาษี

ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการหลายแห่ง และมีความประสงค์จะขอขยายและชำระภาษีรวมกัน ก็ทำได้โดยต้องขออนุมัติกรมสรรพากรก่อนจะได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรแล้วจึงจะยื่นแบบฯ รวมกันได้

วิธีการกรอกแบบ

โปรดกรอกแบบแสดงรายการฉบับนี้ด้วยลายมือที่อ่านได้ง่าย หรือใช้

ก ในกรณีเป็นสาขาและแยกยื่นแบบเป็นรายสถานประกอบการให้สาขาด้วย ทั้งนี้ตามที่ระบุในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.21)

ข ให้ระบุว่าเป็นการยื่นปกติหรือยื่นเพิ่มเติม โดยใส่เครื่องหมาย "✓" วง "□" หน้าข้อความนั้น

ค ให้ระบุว่าเป็นการชำระภาษีของปีเดือนใด โดยให้กรอกปี พ.ศ. ใส่เครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง "□" หน้าชื่อเดือนภาษีนั้น

ด การคำนวณภาษี ให้กรอกรายการดังนี้

1. ยอดขายในเดือนนี้

ยอดขาย หมายถึงมูลค่าของสินค้าและทรัพย์สินที่ขายหรือบริการที่ให้บริการในเดือนภาษีนี้ ทั้งที่ต้องเสียภาษี และที่ได้รับยกเว้น โดยแสดงยอดรวมที่ยกรายงานมูลค่าของฐานภาษี (ยอดขายที่ต้องเสียภาษี) และบัญชีรายได้ส่งออกและที่ได้รับยกเว้น)

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะยอดขายที่แสดงไว้ขาดไป

2. **ลบ ยอดขายส่งออก (ถ้ามี)** ให้กรอกยอดขายส่งออกในเดือนภาษีนี้ลดมาจากบัญชีรายได้

3. **ลบ ยอดขายที่ได้รับยกเว้น (ถ้ามี)** ให้กรอกยอดขายที่ได้รับยกเว้นในเดือนนี้ โดยยกยอดมาจากบัญชีรายได้

4. **ยอดขายที่ต้องเสียภาษี (1.-2.-3.)** ให้กรอกผลลัพธ์ที่ได้จากการนำในเดือนนี้ตาม 1. ลบด้วยยอดขายส่งออก (ถ้ามี) ตาม 2. และลบด้วยที่ได้รับยกเว้น (ถ้ามี) (ตาม 3.)

5. **ภาษีที่ต้องชำระ** ให้กรอกจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระเดือนนี้ โดยอัตราร้อยละ 1.5 ของยอดขายที่ต้องเสียภาษี ตาม 4.

ข้อสังเกต กรณียื่นแบบแสดงรายการไว้ถูกต้องหรือยื่นแบบฯ ภายในเวลาการกรอกรายการจะสิ้นสุดที่ 5.

แบบแสดงรายการและชำระภาษีเกินกำหนดเวลาหรือยื่นเพิ่มเติม

6. **เงินเพิ่ม** ในกรณีผู้ประกอบการมิได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มภายในเวลาจะต้องคำนวณและชำระเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเงินภาษีที่ต้องชำระ หรือลดลงเหลือร้อยละ 0.75 เฉพาะกรณีที่อธิบดีฯ พิจารณานุมัติให้ขยายเวลาชำระภาษี และได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาให้นั้น

7. **เบี้ยปรับ (ถ้ามี)** ในกรณีผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป หรือยื่นเพิ่มเติมในกรณียอดขายแจ้งไว้ขาด หรือมิได้ยื่นแบบฯ ภายในกำหนดเวลา จะต้องคำนวณและชำระเบี้ยปรับอีก 1 เท่า หรือ 2 เท่าของเงินภาษีแล้วแต่กรณี ซึ่งเบี้ยปรับดังกล่าวอาจลดลงได้ โดยให้กรอกจำนวนที่ลดลงแล้วตามระเบียบ

8. **รวมภาษี เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับ - (5. + 6. + 7.)** ให้กรอกยอดรวมภาษีสุทธิที่ต้องชำระตาม 5. เงินเพิ่มตาม 6. และเบี้ยปรับ (ถ้ามี) ตาม 7.

จ ให้ผู้ประกอบการลงลายมือชื่อ และในกรณีเป็นนิติบุคคลให้ประทับตรานิติบุคคลด้วย พร้อมทั้งกรอกวันเดือนปีที่ยื่นแบบ

กำหนดเวลา สถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี

ให้ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นแบบ ภ.พ.31 พร้อมกันชำระภาษี (ถ้ามี) เป็นรายเดือนทุกเดือนไม่ว่าจะได้ขายสินค้าหรือให้บริการในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

1. ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

(1) สำนักงานเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ในกรณีสำนักงานสรรพากรเขตมิได้ตั้งอยู่ ณ สำนักงานเขต ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรเขต

(2) สถานที่อื่นซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี

(3) กองรายได้ กรมสรรพสามิต สำหรับผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการทั้งที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ

(1) ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ในกรณีสำนักงานสรรพากรอำเภอมิได้ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอ ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ

(2) สถานที่อื่นซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี

(3) สำนักงานสรรพสามิตอำเภอหรือกิ่งอำเภอ หรือ สำนักงานสรรพสามิตจังหวัดท้องที่ที่โรงงานอุตสาหกรรม หรือ สถานบริการตั้งอยู่ สำหรับผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการทั้งที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม

□□□□□

บริษัท เชียงใหม่ จำกัด		ใบกำกับภาษี		
123 ถนน ไรตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง		เล่มที่ 001		
จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทร.240-966		เลขที่ 100		
		เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		
ชื่อผู้ซื้อ บริษัท สันทราช จำกัด		1 2 3 4 5 6 7 8 9 0		
456 ถนน ซุปเปอร์ไฮเวย์-พร้าว ตำบลหนองจ่อม				
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่		วันที่ 15 ธันวาคม 2540		
ลำดับ	รายการ	จำนวน	ราคา/หน่วย	จำนวนเงิน
1	แผ่นดิสเก็ต 3 1/2	5 กล่อง	100.00	500.00
2	กระดาษต่อเนื่อง 8" x 11"	2 กล่อง	300.00	600.00
รวมราคาทั้งสิ้น				1,100.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม 10%				110.00
จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น				1,210.00
จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น		หนึ่งพันสองร้อยสิบบาทถ้วน		
ลงชื่อ.....ผู้รับของ		ลงชื่อผู้ขาย.....		
วันที่.....				

บริษัท เชียงใหม่ จำกัด		ใบเสร็จรับเงิน / ใบกำกับภาษีอย่างย่อ		
123 ถนน รัตนนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทร.240 - 966		เล่มที่ 001 เลขที่ 100		
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		วันที่ 16 ธันวาคม 2540		
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0				
ลำดับ	รายการ	จำนวน	ราคา/หน่วย	จำนวนเงิน
1	แผ่นดิสเก็ต 3 1/2	1 กล่อง	100.00	100.00
รวมราคาทั้งสิ้น				100.00
(ราคานี้ได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว)				
จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น		ห้าร้อยบาทถ้วน		
ลงชื่อ.....ผู้รับของ ลงชื่อผู้ขาย.....				
วันที่.....				

บริษัท เชียงใหม่ จำกัด		ใบเพิ่มหนี้		
123 ถนน รัตนาดำบลช้างเผือก อำเภอเมือง		เล่มที่ 001		
จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทร.240-966		เลขที่ 002		
		เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		
ชื่อผู้ซื้อ บริษัท สันทราย จำกัด 456 ถนน ชูปเปอร์ไฮเวย์-พร้าว ตำบลหนองจ่อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่		1 2 3 4 5 6 7 8 9 0		
		วันที่ 30 ธันวาคม 2540		
อ้างอิงใบกำกับภาษีเลขที่ 001/100 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2540				
ลำดับ	รายการ	จำนวน	ราคา/หน่วย	จำนวนเงิน
1	กระดาษต่อเนื่อง 8" x 11"	2 กล่อง	300.00	600.00
รวมมูลค่าสินค้าตามใบกำกับภาษีเดิม				600.00
มูลค่าที่ถูกต้อง				620.00
ผลแตกต่าง				20.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม				2.00
รวมเงิน				22.00
เหตุผลในการเพิ่มหนี้ คิดราคาผิด				
ลงชื่อ.....ผู้รับมอบอำนาจ				

บริษัท เชียงใหม่ จำกัด		ใบลดหนี้		
123 ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง		เล่มที่ 001		
จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทร.240-966		เลขที่ 005		
		เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		
ชื่อผู้ซื้อ บริษัท สันทาย จำกัด		1 2 3 4 5 6 7 8 9 0		
456 ถนน รุปรือไฮเวย์-พริ้ว ตำบลหนองจ่อม		วันที่ 5 มกราคม 2541		
อำเภอสังขะ จังหวัดเชียงใหม่				
อ้างถึงใบกำกับภาษีเลขที่ 001/100 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2540				
บริษัทฯ ได้ตรวจบัญชีของท่านตามรายการต่อไปนี้				
ลำดับ	รายการ	จำนวน	ราคา/หน่วย	จำนวนเงิน
1	แผ่นดิสเก็ต 3 1/2	5 กล่อง	100.00	500.00
รวมมูลค่าสินค้าตามใบกำกับภาษีเดิม				500.00
มูลค่าที่ถูกต้อง				450.00
ผลแตกต่าง				50.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม				5.00
รวมเงิน				55.00
แนบหลักฐานการลดหนี้ คือราคาจริง ลงชื่อ.....ผู้รับมอบอำนาจ				

รายงานภาษีขาย

ชื่อผู้ประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

ชื่อสถานประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

ใบกำกับภาษี		รายการ	มูลค่าสินค้า หรือบริการ	จำนวนเงิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม
วันเดือนปี	เล่มที่/เลขที่			
15 ธ.ค. 40	001/100	บริษัท สันทราช จำกัด	1,100.00	110.00
16 ธ.ค. 40	001/101	บริษัท แม่แดง จำกัด	200,000.00	20,000.00
30 ธ.ค. 40	001/102	บริษัท แม่ริม จำกัด	500,000.00	50,000.00
1-31 ธ.ค.40		ใบกำกับภาษีอย่างย่อ 001/100 - 001/210	30,000.00	3,000.00
รวม			731,100.00	73,110.00

รายงานภาษีซื้อ

ชื่อผู้ประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

ชื่อสถานประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

ใบกำกับภาษี		รายการ	มูลค่าสินค้า หรือบริการ	จำนวนเงิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม
วันเดือนปี	เล่มที่/เลขที่			
15 ธ.ค. 40	12/001	บริษัท กรุงเทพ จำกัด	300,000.00	30,000.00
25 ธ.ค. 40	12/002	บริษัท บางกอก จำกัด	10,000.00	1,000.00
รวม			310,000.00	31,000.00

รายการสินค้าและวัตถุดิบ

ชื่อผู้ประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

แผ่นที่ 1

ชื่อสถานประกอบการ บริษัท เชียงใหม่ จำกัด

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

ช้อสินค้า ผ่านดีสเกิน

ขนาด 3 1/2 นิ้ว

หน่วยนับ กล่อง

ใบสำคัญ		ปริมาณสินค้า			หมายเหตุ
วันเดือนปี	เล่มที่/เลขที่	รับ	จ่าย	คงเหลือ	
10 ธ.ค. 40	011/101	10		10	
15 ธ.ค. 40	001/100		5	5	
16 ธ.ค. 40	ย001/100		1	4	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ สิริศักดิ์ นามสกุล รัชชานันติ

วัน-เดือน-ปีเกิด 20 สิงหาคม 2505

สถานที่เกิด เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 333/105 หมู่บ้านธนาวัลย์ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 53000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2523 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

พ.ศ.2528 บธ.บ. (สาขาการเงินและการธนาคาร) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ.2541 กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2528-2530 พนักงานบัญชีคอมพิวเตอร์ บริษัท นิกโก้ จำกัด

พ.ศ.2530-2536 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน บริษัท ไทยดอลล์ แอนด์คิลน์ จำกัด

พ.ศ.2537-2538 อาจารย์ 1 ระดับ 3 สถาบันราชภัฏพระนคร

พ.ศ.2539-ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

ทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

บทคัดย่อ

ของ

สิริศักดิ์ รัชชुकานติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

กุมภาพันธ์ 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ทางด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านพฤติกรรม โดยจำแนกผู้ประกอบการตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ระดับการศึกษา และเงินทุนจดทะเบียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 381 ราย เป็นผู้ประกอบการธุรกิจบริการ จำนวน 162 ราย ผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชยกรรม จำนวน 141 ราย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 78 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทดสอบด้านความรู้ความเข้าใจเป็นแบบตัวเลือก แบบสอบถามด้านความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านพฤติกรรมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า ไคร้-สแควร์ และค่าเอฟ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีความรู้ความเข้าใจเรื่องระยะเวลาการยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด มีความรู้สึกและความคิดเห็นด้วย และมีแนวโน้มของพฤติกรรมในการออกไปกำกับภาษีครั้งต่อไปจะมีความระมัดระวังรอบคอบมากที่สุด
2. ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินงานต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้ประกอบการที่มีลักษณะการดำเนินงานที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติให้แตกต่างกัน
3. ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติให้แตกต่างกัน
4. ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีเงินทุนจดทะเบียนต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อทัศนคติ

**ATTITUDE OF ENTREPRENEURS IN CHANGWAT CHIANG MAI
TOWARD VALUE ADDED TAX**

AN ABSTRACT
BY
SIRISAK RATCHUSANTI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
February 1998

The purpose of this research was to investigate and to compare the attitudes of the business operators in Chiangmai toward the Value Added Tax in the areas of general understanding, ideas and feelings, and behaviors. The business operators were classified in accordance with their business operations, the level of education and the registered capital.

The sample consisted of 381 business operators in Chiangmai, 162 of which being service enterprise, 141 commercial enterprise and 78 industrial enterprise.

Two instruments were employed in the data collection. The multiple-choice test measured the subjects' understanding and skills in VAT while the rating-scale questionnaire surveyed the operators' feelings and ideas and behaviors with regards to VAT. The statistics utilized in the data analyses included percentage, mean, standard deviation, χ^2 and F Test

The findings were as follows.-

1. The business operators in Chiangmai showed positive attitudes toward the VAT, with best understanding in the period of time to submit the VAT form. the operators also agreed the most that they had to work harder in inventory entry and preparing the paperworks for the VAT. In the behavior area, they were expected to be more careful in issuing the receipt indicating the items to be taxed.
2. The operators with different types of business operation showed difference in the attitudes, significant at .05 level.
3. The operators with different education backgrounds illustrated difference in the attitudes, significant at .05 level.
4. The operators with different amount of registered capital indicated difference in the attitudes, significant at .05 level.